

ὉΡΘΟΔΟΞΟΕ ΤΥΠΟΕ

ἑβδομαδιαία ἑκαδοεὶς τῆς πανελληνίᾳ ὀρθολόγῃ ἐνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014 ὁσίου Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ, Εἰρηνάρχου μάρτυρος, 15 μαρτύρων Τιβερίουπόλεως πολιούχων Κιλκίς ΕΤΟΣ ΝΔ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2046

Η ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Πώς ἐνομοδετόν κάποτε οἱ Ὁρδόδοξοι Κυβερνῆται!

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου 'Ε. Βολουδάκη

χαρακτηριστικά σημεῖα του.

Ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας

Ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας, ὁρίζεται μέ βάση τῆς Αρχῆς τῆς Πιστεῶς μας καὶ ὁχι μέ τὴν νοοτροπία τοῦ κόσμου. Ἡ ἐλευθερία δὲν ὁρίζεται ὡς δυνατότητα ἐπιλογῆς, γιὰ νὰ κάνει ὁ καθέ-

νάς ὃ,τι θέλει, ἀλλὰ ὡς ἐξασφαλισμένη ἀπὸ τὸ Κράτος δυνατότητα νὰ ἐλθῇ ὁ πολίτης νὰ πράτῃ καὶ νὰ μπορῇ νὰ πράξῃ, αὐτὰ ποὺ πρέπει (σύμφωνα μέ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ) νὰ θέλῃ. Εἶναι ἀδύνατον νὰ σταθῇ πολιτεία, στὸ ὁποῖο δὲν κυριαρχοῦν ἀμετακίνητες Αρχεῖς, μὴ προερχόμενες ἀπὸ ἀνθρώπινες ἐπινοήσεις, ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τῆς ροπῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀπορρέουσες ἀπὸ τῆς Ὁδηγίης τοῦ Θεοῦ. Ἄλλως, γιὰτὶ ὁ καθένας μας νὰ πεισθαρῇ σὲ ἀνθρώπινες διατάξεις καὶ ἐπινοήσεις. «Εἰς μίαν Ἐπικράτειαν, τοῦτέστιν εἰς μίαν ἀνθρώπων κοινω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Καταγγέλλονται ὅλαι αἱ ἐκκλησιολογικαὶ παρεκτροπαὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μέ τὸν Πάπαν

ΝΕΑ «ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ»: ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΩΜΕΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ Ἡ ΑΛΛΟΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ἅγιος Νεκτάριος: Ὁ Πάπας ἐξώρισε τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὴν Δυτικὴν «Ἐκκλησίαν»

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐτοιμάζεται νὰ ὑποδεχθῇ εἰς τὸ Φανάριον τὸν Πάπαν κ. Φραγκίσκον, τὸν ὁποῖον ἀπεκάλεσε, πρὸ ἐβδομάδων, ἐν Χριστῷ Ἀδελφόν. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διακηρύσσει πλέον ὅτι τὸ Βατικανὸν καὶ ὁ Παπισμὸς εἶναι κανονικὰ καὶ σκόνησα ἐκκλησία ἔχουσα Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶχον ἄλλην θέσιν ἀπὸ αὐτὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου. Τὸ διακηρύσσουν εἰς ὅλα τὰ συγγραφικὰ ἔργα των. Διὰ παράδειγμα ὁ Ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως ὁ δαυματωργὸς εἰς τὴν ἱστορικὴν μελέτην του περὶ τῶν αἰτίων τοῦ σχίσματος (Ἐκδόσεις Ν. Παναγοπούλου, τόμος Α' Ἀθῆναι) ἀποδεικνύει πὺς ὁ Πάπας, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐν Χριστῷ Ἀδελφόν, ἐξεθμελίωσεν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τὸν Χριστὸν. Συμφώνως πρὸς τὴν ἱστορικὴν μελέτην:

«Θεμελίον ἄλλων οὐδεὶς δύναται θείνειν παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶ ἱσχύου Χριστοῦ» (Α' Κορ. γ' 11). «ἐποικοδομηθέντες τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν...». Τῷ θεμελίῳ, λέγει, τῶν Ἀποστόλων καὶ οὐχι τοῦ Πέτρου, καθὼς παραφρονεῖ ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία. Ἐὰν ὁ Κλήμης Ῥώμης εἶναι διάδοχος τοῦ Πέτρου, διότι ἐχειροτονήθη ἀπὸ τὸν Πέτρο, τότε ὅσοι ἐπίσκοποι χειροτονήσαν ἀπὸ τὸν Πέτρο εἶναι διάδοχοί του, καὶ ὁχι μόνον ὁ Κλήμης. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἐχειροτόνησεν τὸν Πάπα Κλήμεντα ἐπίσκο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἐφικτὴ ἡ ἔνωσις μετὰ τῶν Παπικῶν;

Τοῦ Αρχιμ. Κυρίλλου Κωστοπούλου, Ἱεροκήρυκος ἱ. Μ. Πατρῶν, Δρος Κανονικοῦ Δικαίου

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος καὶ ὁ ἄμεσος συνεργάτης αὐτοῦ Μητροπολιτὴς Περγάμου Ἰωάννης Ζηζιούλας κατὰ καιροὺς ὁμιλοῦν γιὰ τὴν ἐπερχομένη ἐνότητά. Ὁρθόδοξοι καὶ Παπισμοὶ μέ στόχον τὴν ἐπίτευξη ὁλοκληρημένης Μυστηριακῆς κοινωνίας.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅπως γνωρίζουμε, εἶναι μία, γιὰ τὸν λόγο οὗ εἶναι τὸ Μυστικὸ Σῶμα τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου: «Υπερ τοῦ σώματος αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ), ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία...» (Κολ. 1, 25). Ἐφ'οσον, ὁμως, ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀρα εἶναι μία - «μεμείρισται ὁ Χριστός» (Α' Κορ. 1, 13) - ἡ ἀίρεσις δὲν διασπᾷ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἀποσπᾷ μὲλῃ ἀπὸ αὐτοῦ καὶ ἐκτρέπεται ἀπὸ τὴν διαχρονικότητα καὶ τοιουτοτρόπως χάνει τὴν καθολικότητα.

Ὁ Παπισμὸς ἔχει καταδικασθῇ ἀπὸ τὴν Σύνοδο τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν 879 καὶ ἀπὸ τὴν Σύνοδο τοῦ 1341, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, γιὰ τὸν λόγο ὅτι οἱ κακοδόξες του συμπίπτουν μέ ἐκείνης τῶν πρώτων αἰώνων.

Ἀναφέρω τῆς σπουδαιότερες ἀπὸ αὐτές: α) τὸ πρωτεῖο, β) τὸ ἀλάθητο τοῦ Πάπα, γ) τὸ Filioque, (ἡ ἐκπόρευσις τοῦ Αγ. Πνεύματος καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ), δ) ἡ ἀσπλὴς σύλληψις τῆς Θεοτόκου, ε) οἱ κατὰς ἐνέργειαι τοῦ Θεοῦ, στ) τὸ καθαρτήριο πῦρ, ζ) ἡ περιστομένη δεισιμασία τῶν Ἁγίων, η) τὸ βάπτισμα δια ραντισμοῦ, θ) τὸ μυστήριον τοῦ Ἁγίου Χρίστου (ἀπὸ τὸ 1563 μὲν τὴν ἐν Τριδέντῳ Σύνοδὸ τοῦ μυστήριον αὐτὸ τελεῖται στὸ ἔβδομον ἐτος τῆς ἡλικίας τοῦ βαπτισθέντος), ι) ὁ ὁζμός ἄρτος στὴν Θεία Κοινωνία (ἀπὸ τὸ 1200 περίπου ἔπαισαν νὰ κοινωνοῦν τοὺς πιστοὺς τους καὶ μέ τὸ Αἶμα, ἀλλὰ προσφέρουν μόνον τὸν Ἅρτον), ια) τὸ μυστήριον τοῦ εὐχελαίου (τὸ τελεῖται μόνον πρὸ τοῦ θανάτου), ιβ) ἡ υποχρεωτικὴ ἀγάμια τοῦ κλήρου, ιγ) ἡ ἐπίτευξις τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ μέ ὅλα τὰ δάκτυλα τῆς χειρὸς καὶ ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἰσλαμοχριστιανικὴ τερατογένεσις εἰς τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον

Υπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Χολέβα, Πολιτικοῦ Ἐπιστήμονος

ΚΑΘΕ σφύρον καὶ καλοπραιρέτος Ἑλληνας ἀποδέχεται τὸ δικαίωμα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων μουσουλμανικοῦ θρησκείματος ποὺ ζοῦν στὴ Θράκη νὰ ἀπολαμβάνουν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν οὗ πλαισίου ἰσονομίας. Προέκυψε, λοιπόν, προσπάθεια τὸ ἐρώτημα πῶς θὰ ἐκπαιδεύονται ἐπὶ ἐπίδοξο Πανεπιστημιακὸ οἱ θρησκευτικὸι λειτουργοὶ τῆς μειονότητας. Ἡ ἀπλοῦστερ λύσις θὰ ἦταν ἡ ἐπαισιόστατη τῆς Εἰδικῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία ἐπὶ 40 χρόνια ἐκπαίδευε δασκάλους γιὰ τοὺς μουσουλμανοπαίδες. Μὲ τὴν μεταρροπὴν ἀπὸ τριετίου ἐς τετραετίου φοιτήσεως καὶ τὴν προσθήκῃ μουσουλμανικῶν θρόνων μαθημάτων διδασκομένων ἀπὸ Ἑλλήνες ὑπηκόους θὰ ἔδινε λύσις στὸ πρόβλημα, ὥστε νὰ μὴ καταφεύγουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι σὲ γειτονικῆς ἢ ἄλλες μουσουλμανικῆς χώρας.

Ἐν τούτοις μία ὁμάδα καθηγητῶν τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου ἐπέλεξε μὴ ἐθνικούς, ἐπιστημονικὰς καὶ χριστιανικὰς προβληματικὰς προτάσεις, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ καὶ νὰ ἀπορριφθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας. Προτείνουν τὴν ἱδρύσιν Προγράμματος-οὐσιαστικὰ Τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν μέσα σὲ μία Ὁρθόδοξη Θεολογικὴ Σχολή. Ἡ πρότασις αὕτη ψηφίσθηκε ἀπὸ 25 ἐπὶ συνόλου 73 μελῶν τοῦ Διδακτικοῦ Ἐπιστημονικοῦ Προσωπικοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἀλλὰ ἔφτασε μέχρι τῆς Σύγκλητο μέ τὴν ἐπιμονή μίας μειοψηφίας καθηγητῶν. Ἐνῶπις τῆς Συγκλήτου οἱ ὑποστηρικτὲς τοῦ Ἰσλαμικοῦ Τμήματος παραδέχθηκαν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἱκανὸς ἀριθμὸς Ἰσλαμολόγων καθηγητῶν καὶ τὸ νέο Τμήμα θὰ εἰσάγαι Ἀραβὲς καὶ ἄλλους Ἰσλαμολόγους ἀπὸ τὴ Μέση Ἀνατολή. Ὡς πρὸς τὴν χρηματοδότηση οἱ ὑποστηρικτὲς τοῦ νέου ἐχειρημάτου δήλωσαν ὅτι θὰ λάβουν χρήματα ἀπὸ τὸ Ὀμὰν καὶ πιθανὸν ἀπὸ ἄλλα μουσουλμανικὰ κράτη!

Εὐρικόμοθα ἐνῶπιον πρωτοφανοῦς Ἰσλαμοχριστιανικῆς τερατογενέσεως μέ ἀπόρριπτες συνέπειες. Μία ἢ πολλὰς Ἰσλαμικῆς χώρας (τὸ Ὀμὰν σημειώτερον εἰς ψηφίζει ἐνὺπν τῶν Τουρκοκυπρίων στὴν Ἰσλαμικὴ Διάσκεψιν) θὰ ἐπηρεάζουν μέ τὰ χρήματά τους μίαν Ὁρθόδοξη Θεολογικὴ Σχολή, θὰ ἐπι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἀνακοίνωσις: Λόγω τῆς δημοσιεύσεως ὅλων τῶν ὀνομάτων τῶν ὑπογραφάντων τὴν Νέαν Ὁμολογίαν Πίστεως, ἐναντίον τῶν ἐκκλησιολογικῶν παρεκτροπῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐπέρχονται ὁρισμένοι ἀλλαγαὶ εἰς τὴν συνήθη ὕλην τῆς ἐφημερίδος μας (ὡς διαὶ παράδειγμα εἶναι αἱ τακτικαὶ στήλαι τῆς 4ης σελίδος).

Σαφῆς προειδοποίησις πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ὁ ὁποῖος θὰ συναντηθῇ μέ τὸν Αἰρεσιάρχην Πάπαν εἰς τὸ Φανάριον, νὰ ἐξ Ἐσβ. Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ ἐνός καθηγουμένου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καθηγουμένων Ἱερῶν Μονῶν, κατ'ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυροβουνίου Κύπρου, 157 κληρικῶν - Μοναχῶν - Μοναζουσῶν καὶ 1.745 λαϊκῶν. Ὅλα τὰ ὀνόματα.

Εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν συνάντησιν μέ τὸν Πάπαν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνεγνώρισεν ὡς ἀδελφὴν ἡ Ἐκκλησίαν», τὸν Παπισμὸν, διεκήρυξεν ὅτι ἡ Ὁρθόδοξις κατέχει μέρος τῆς Ἀληθείας τῆς Πίστεως καὶ ὁχι ὁλόκληρον τὴν Ἀλήθειαν, προσχωρῶν εἰς τὴν αἰρετικὴν θεωρίαν τῶν Κλάδων, ἀκυρῶσαν ἀόλημ καὶ αὐτὸ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως, ἀνεγνώρισε τὸ Βάπτισμα ὅλων τῶν αἰρετικῶν Ἐκκλησιῶν», διεκήρυξεν ὅτι ἄνευ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν» εἴμεθα παροχρημένοι κ.λπ. Οἱ ὑπογράφωντες τὴν Νέαν Ὁμολογίαν Πίστεως τοῦ ὑπενθυμίζον πως, ὅταν ὁ μακαριστὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κυρὸς Ἀθηναγόρας ἀπήγεισε τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας, τρεῖς Μητροπολῖται καὶ ὀκτὼ Ἀθωνικαὶ Ἱερὰ Μοναὶ διέκοψαν τὸ νημιόσυνόν του ἄνευ περαιτέρω ἀποτειχέσεως ἡ ἀκωνομησίας. Τὸν καλοῦν τέλος νὰ μὴ προβῇ εἰς συμπεροσεγὰς μέ τὸν Πάπαν εἰς τὸ Φανάριον.

Ἱστορικὴν διακηρύειν, ἰσοδυναμοῦσαν μέ νέαν «Ὁμολογίαν Πίστεως» ἐναντίον τῶν ἐκκλησιολογικῶν παρεκτροπῶν ἐκ τῶν δογμάτων τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, κατὰ τὴν συνάντησιν μέ τὸν Αἰρεσιάρχην Πάπαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα (Μαῖος 2014) ὑπεγράφων ἐξ Ἐσβ. Μητροπολῖται τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Καθηγουμένος τῆς ἱ. Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, Κωνσταντινίου (κ. Ἀγάθων), Καθηγουμένοι καὶ Καθηγουόμεναι Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ καθηγουμένος τῆς ἱ. Μ. Σταυροβουνίου Λευκισίας κ. Ἀθανάσιος, ὁ Προηγούμενος τοῦ Μεγάλου Μετεώρου κ. Ἀθανάσιος, ἑκατὸν πενήκοντα ἐπὶ (157) κληρικοί, μοναχοί, μοναχαὶ (καὶ δύο δόκμοι) καὶ χίλια ἐπτακόσια τεσσαράκοντα πέντε (1745) λαϊκὰ μέλη τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως (Ἡ σὺλληψις ὑπογραφῶν συνεχίζεται). Ἡ νέα Ὁμολογία Πίστεως εἶναι ἐπικαιρὸς ὅσο ποτε ἀλλοτε, διότι συμπίπτει μέ τὴν ἐπίσκοπὸν τοῦ Αἰρεσιάρχου Πάπα εἰς τὸ Φανάριον. Οἱ Ἐσβ. Μητροπολῖται, οἱ ὁποῖοι τὴν ὑπογράφουν εἶναι: Ὁ Δρυινούπολεως, Πλωγναντινῆς καὶ Κονίτης κ. Ἀνδρέας, ὁ Πειραιῶς κ. Σερραφείμ, ὁ Γαφράδας κ. Παύλος, ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμάς, ὁ Γορτυνίας καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίας καὶ ὁ Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων κ. Σερραφείμ.

Ἡ νέα Ὁμολογία Πίστεως ἀποδεικνύει ὅλας τὰς ἐκκλησιολογικὰς παρεκτροπὰς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, αἱ ὁποῖαι ἐγένον εἰς τὸ ὄνομα τῆς ψευδοενώσεως μέ τὸν Παπισμὸν. Ἀποδεικνύει ἐπίσης ὅς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης λειτουργεῖ ἰσοπεδωτικὰς διὰ τὰ Ὁρθόδοξα δόγματα καὶ ἀναγνωρίζει τὴν αἰρεσὶν τοῦ Παπισμοῦ ὡς κανονικὴν Ἐκκλησίαν», ἡ

ὁποία ἔχει τὴν ἰδίαν Ἀγιοπνευματικὴν χάριν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν νέαν Ὁμολογίαν Πίστεως ἀναδελκνύεται ἡ «Βαπτισματικὴ θεολογία» τοῦ Ἐσβ. Μητροπολιτοῦ Περγάμου κ. Ἰωάννου Ζηζιούλα, μέ τὴν ὁποῖαν ἀναγνωρίζονται ὅλα τὰ Βαπτίσματα τῶν αἰρετικῶν (Παπικῶν, Προτεσταντῶν κλπ), ἐνῶ ἐως σήμερον ἡ Ὁρθόδοξις δὲν ἀνεγνώριζε τὰ «μυστήρια» (καὶ τὸ βάπτισμα) τῶν αἰρετικῶν, διακηρύσσουσα ὅτι μόνον αὐτὴ κατέχει τὴν Ἀλήθειαν τῆς Πίστεως. Τώρα ὅλα ἀνατρέπονται ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὁ ὁποῖος δὲν δέχεται ὅτι οἱ Παπικοὶ εἶναι Σχισματικοὶ καὶ Αἰρετικοί,

Παραδοσιακοὶ καὶ ὁχι νεωτερισταὶ

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάσση

ΥΠΑΡΧΟΥΝ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι μέ νέες ιδέες, μέ ριζικὲς ἀναθεωρήσεις τῆς παράδοσης καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ σὲ πολλοὺς τομεῖς, θὰ προσελκύσουν τοὺς ἀνθρώπους στὴν Ἐκκλησία καὶ θὰ τοὺς πείσουν νὰ ἀλλάξουν τρόπο ζωῆς, ἀκολουθώντας τῆς ἐντολῆς τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐσχνοῦν ὅμως τοὺς Ἁγίους, οἱ ὁποῖοι ἔδρασαν θεοφιλῶς καὶ ἀντιμετώπισαν μεγαλύτατα καὶ δυσκολότερα προβλήματα, χωρὶς νὰ εἶναι ἀντιπαροδοσιακοὶ καὶ ἐκσυγχρονιστές.

Οἱ νεωτεριστὲς ὑστεροῦν σὲ δύο πράγματα. Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ἔλλειψις ἡθούς. Ζητοῦν ἀπὸ τοὺς ἄλλους αὐτὰ ποὺ οἱ ἴδιοι περιφρονοῦν στὴν προσωπικὴ τους ζωὴ. Μὲ προκλητικὸν τρόπο διδάσκουν χωρὶς νὰ διδάσκονται. Κατεβαίνουν πολὺ χαμηλά, στὸ ἐπίπεδο τῆς ἀμαρτωλῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, τοὺς δικαιολογοῦν χωρὶς νὰ τοὺς ἀφυπνίζον πνευματικά καὶ νὰ τοὺς ὁδηγοῦν εἰς μετάνοιαν. Τὸ μόνο ποὺ πετυχαίνουν εἶναι νὰ ἐντυπωσιάζουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς χαροποιῶν, συμπεριφερόμενοι τὸν καθημερινὸ δρόμο τῆς ἀπώλειας. Τὸ πείραμα τὸ βλέπουμε συχνὰ καὶ στοὺς νέους Μητροπολίτες, οἱ ὁποῖοι τὸν πρώτον καιρὸ δειχνοῦν ἀποφασισμένοι νὰ ἀσχοληθοῦν μέ τὴν νέα γενιά, ἐπισκοπεύμενοι τὰ στέκια τῆς καὶ μέ τὴν ψευδοαίσθησιν ὅτι θὰ τὴν ἐπηρεάσουν. Τελικὰ δὲν πετυχαίνουν τίποτα τὸ οὐσιαστικόν, γιὰ νὰ μὴ πῶ ὅτι διαβεβαιώνουν τοὺς νέους ὅτι καλὰ κάνουν καὶ ζοῦν κοσμικά, χωρὶς νὰ δειχνοῦν οὐτε τὸν στοιχειώδη σεβασμὸ πρὸς τὴν Ἐκκλησία.

Τὸ δεύτερον εἶναι ἡ ἔλλειψις σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, ἡ ὁποία δεῖχνει τὸν τρόπο δράσεως τῶν κληρικῶν. Ὁ,τι ἔκαναν οἱ Ἅγιοι, αὐτοὶ πρέπει νὰ κάνουν καὶ οἱ σύγχρονοι κληρικοί. Ἐκεῖνοι ἀκόμα εἶναι ἀγίατοι, ἱερό ζῆλο, ταπεινότητα καὶ αὐταπάρνηση. Αὐτὰ εἶναι ἀναγκαῖα καὶ στοὺς κληρικούς τῆς ἐποχῆς μας. Οἱ γνωστοὶ καὶ ἐπίσης Ἐρροντες εἶχαν τὰ ἴδια χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα μέ τοὺς Ἁγίους. Ἦταν παραδοσιακοί, σέβονταν καθεστὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸ καὶ δὲν ἀνέπνευσαν ἀπὸ πνεύμα ἀναθεώρησης καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ. Ἀντίθετα, θὰ λέγαμε ὅτι ἦταν προσκαλημένοι στὴν παράδοσιν καὶ ταπεινὰ τὴ συνέχισαν. Καὶ αὐτὸ τοὺς προσέδιδε κύρος καὶ ὁ λαὸς τοὺς ἀγαποῦσε καὶ τοὺς ἐμπιστευόταν σὲ ὅλα τὰ θέματα τῆς ζωῆς του. Συνέβαινε καὶ ἐν ἁλῷ ἰδιαιτέρως ἀφροσύνη. Οἱ ἴδιοι ἔρροντες δὲν πηγαῖαν στοὺς ἀνθρώπους, οὔτε φυσικά καὶ στὰ στέκια τῶν νέων, ἀλλὰ ἐκείνοι τοὺς ἀναζητοῦσαν καὶ μέ πολλοὺς κόπους καὶ θυσίας τοὺς συναντοῦσαν, γιὰ νὰ στῆριχθον πνευματικά καὶ νὰ ζητήσουν τῆς θεοπειθῆς προσευχῆς τους. Ἐνδεικτικὰ θυμολογοῦμε τὸ ὑπαίριον ἀρχονταρίσι τῆς Παναγοῦδας, ὅπου ὁ Ἐρροντας Πάσιος μέ τὴν ἀσκητικότητα του καὶ τὸ ἀκτινοβολῶδες τοῦ ὄντος ὁ ἴδιος αὐστηρὰ προσκλημένους στὴν ἀναιρέτικὴν παράδοσιν καὶ ἀσυμπίστωτος ἀκόμα καὶ μέ τῆς «θῶδης» ἀπολαύσεως τῶν κοσμητικῶν - ἐπὶ σερά ἐτῶν βόθρηας πνευματικὰ καὶ παρηγόρησε πολλοὺς πορευόμενος. Ὑπήρξε ὁ μέγας ποιμένας, ποὺ δὲν εἶχε πτυχία καὶ μεταπτυχιακὰ σπουδῆς, ἦταν ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν κοσμικὴ σοφία καὶ πλούσιος μέ τὴν κατὰ θεὸν σοφία.

Οἱ κληρικοί, ἰδιαίτερα τῆς δύσκολης καὶ συνεχῆς μεταβαλλόμενης κοινωνίας μας, πρέπει νὰ ἔχουν ἥθος καὶ νὰ εἶναι παραδοσιακοί. Αὐτὰ βέβαια δὲν ἀποκταῖνται εὐκόλα. Προϋποθέτουν πνευματικὸ ἀγῶνα καὶ ἱερό ζῆλο. Οἱ συμβιβασμένοι μέ τὸν κόσμον κληρικοὶ ὑστεροῦν κατὰ πολὺ καὶ συχνὰ γίνονται σκανδαλοποι.

«Δυναμιτίζει»

Μία δήλωσις τοῦ Ἐσβ. Μητροπολιτοῦ Πέτρως καὶ Χερσονήσου κ. Νεκταρίου, ὡς τὴν μετέδωκεν τὴν 25ην Νοεμβρίου ἡ «Ρομφαία» ἐνδεχομένως νὰ δυναμιτίζῃ τὸ ἀρνητικὸν κλίμα, τὸ ὁποῖον ἔχει δημιουργηθῇ εἰς βάρος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὁ ὁποῖος, ὡς ἔχει ἀποκαλυφθῇ καὶ δὲν ἔχει διαψευσθῇ ὑπὸ τοῦ ἰδιοῦ, μεθοδεῖ τὴν αὐτονόμησιν τῶν τριάκοντα ἐννέα Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης. Ὁ Σεβασμιότατος ἐχαρτήρισεν «ἐγκλημα» καὶ «ἐκκλησιολογικὴ ἐκτροπή» τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ΠΑΠΙΚΗ ΑΥΘΕΝΤΙΑ - Τὸ παπικὸν πρωτεῖον

Τοῦ κ. Χρήστου Νικολοπούλου, Θεολόγου-Βυζαντινολόγου

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν τοπικῶν ἐκκλησιῶν ἐκφράζεται πάντοτε μέ τὴν κοινωνία τῶν σώμα-τος τῶν ἐπισκόπων. Στoὺς τιμωμένους μέ ἐθιμικὰ πρεσβεία τιμῆς (τὰ πρεσβεία τιμῆς δὲν συγχέονται σὲ καμία περίπτωση μέ πρεσβεία ἐξουσίας) ἐπισκοπώματα θρόνων τῆς Ἐκκλησίας (Ἀλεξάνδρεια Αἰγύπτου, Ἱεροσόλυμα Παλαιστίνης, Ἀντιόχεια Συρίας, Κωνσταντινουπόλη καὶ Ῥώμη), ἡ ἐκκλησία τῆς Ῥώμης προστάθηκε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Δ' αἰ. τῆς θεμελίωσιν μιᾶς μορφῆς ἡ παπικῆ πρωτείας, θέτοντας σὲ ὑποδεέστερη μοῖρα τοὺς ἄλλους θρόνους.

Ὁ ὅρος «παπικὸ πρωτεῖο» ἔχει φορτισθῇ ἱστορικὰ, μέ ἐκκλησιολογικὰς προσπάθειες τοῦ παπικοῦ θρόνου γιὰ τὴν διεκδικητικὴ τὴν ἀναγνωρίσεώς του ὡς θεσμοῦ θεοῦ δικαίου στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Παπικὸς θρόνος τῆς Ῥώμης, μέ τὸν καιρὸ, ὅπως θὰ ἀναπτυχθεῖ παρακάτω, ἀντιπύει μίαν θεωρίαν, τὴ θεωρίαν τοῦ πρώτου θρόνου (prima sedes) μέ τὴν ἔννοιαν τοῦ πρωτείου ἐξουσίας, κατὰ πού θεωροῦταν ἐξ-ον γιὰ τὴν κανονικὴ ἐκκλησιαστικὴ παράδοσι. Σύμφωνα μέ τὴν θεωρίαν

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΣΟΦΟΝΙΑΣ

Τὴν 3ην Δεκεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου Σοφονίου. Ἀνωτέρω τοιχογραφία ἐκ τῆς ἱ. Μ. Διονυσίου Αγ. Ὁρους.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ

«Ὁμώμοκας, Μέννησο τῆς Σωτηρίας»

Τοῦ κ. Μιχαὴλ Ε. Μιχαηλίδη, Θεολόγου

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος εἶχε διαπρέψει στὶς σπουδῆς του ἀνά σπουδάζει στὴν Ἀθῆνα μέ τὸ φίλο του Βασίλειο. Τόση ἦταν ἡ ὑπεροχή του στὴ φιλοσοφία καὶ σ' ὅλα τὰ μαθήματα, ὥστε οἱ συμφοιτητὲς του ζητοῦσαν νὰ γίνε... καθηγητὴς τους! Ὡστόσο ὁ Γρηγόριος εἶχε δώσει τὴν καρδίαν του στὸν Κύριο καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Του. Ἦταν τόσο δεξιότρεχης καὶ ἀριστοτέχνης στὸ λόγο καὶ τὴ γραφὴ, ὥστε ὁ λόγος του ἦταν πάντα λακωνικός. Ἄλλωστε, οἱ Ἑλληνες ἀπ' τ' ἀρχαία τὰ χρόνια μέχρι σήμερα, δὲν ἔχουν στὸ στόμα τους, «τὸ λακωνικὸν ἐστὶ φιλοσοφεῖν». Ὁ «λακωνικός» ἄνθρωπος εἶναι αὐτός, ποὺ ἐκφράζεται καὶ διατυπώνεται σύντομα καὶ εὐστόχα. Ἐνῶ οἱ ἀνθρώποι συχνὰ λένε πολλά, φάραρα, καὶ κουραστικά, ὥστε μέ δυσκολία νὰ ἀντιλαμβάνονται τὰ νοήματα τους.

Κι ἐρχόμεστε στὸν πό πᾶνω λακωνικὸ λόγον τοῦ Γρηγορίου, ποὺ μέ τέσσερις λέξεις ἐκφράζει καὶ ἐρμηνεύει ὅλο τὸ θέμα τῆς σωτηριολογίας κα

Γεγονότα και σχολία

Ή'Ελβετία άπηγόρευσε κάθε ισλαμικήν δραστηριότητα!

ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ που οί «δικοί» μας πολιτικοί (και εκκλησιαστικοί δυστυχώς) ταγοί «τασκίζονται» νά εξυπηρετήσουν τίς όρδες τών νομίμων και παράνομων μουσουλμάνων τής χώρας μας, χτίζοντας τους τζαμιά και ιδρύοντας γιά πάρτη τους «Κέντρα 'Ισλαμικών Σπουδών», ή 'Ελβετία άπαγόρευσε τήν ίδρυση και τή λειτουργία όλων τών ισλαμικών ιδρυμάτων και όργανώσεων στην Επικράτεια τής! «Ήχηρο "χαστούκι" στην αύξανόμενη διείσδυση τών μουσουλμάνων στην Ευρώπη έδωσε ή έλβετική βουλή, ή οποία, παρά τίς συστάσεις και προτροπές τής Εύρωπαϊκής "Ένωσης και τής Κομμισιόν, ψηφισε στις 9 Οκτωβρίου νόμο, ό οποίος άπαγορεύει από τούδε και στό έξής κά-

Στατισιαί δολοφόνοι και καννίβαλοι έν δράσει!

ΟΙ ΕΙΔΗΞΕΙΣ γιά τά τεκταινόμενα τών όπου γής λατρευτών του σατανά είναι καταγιστικές και συνάμα φρικταστικές. Ο άποκρυφισμός τής «Νέας Έποχής» ήρε σε μεγάλο βαθμό τά διαχωριστικά από πού είχε ως τώρα ό άνθρωπος γιά τόν άπ' άρχής άνθρωποκτόνο διάβολο και άμφλωνε τόν ως τώρα φόβο του γι' αυτόν. Τό άποτέλεσμα είναι νά γεμίσει ή άνθρωπότητα από άξιολύπητους λατρείς του Έωφορόου, οι οποίοι δέν άρκούνται στη λατρεία του, αλλά και έγκληματούν κατά τής κοινωνίας, κατά παραγγελία του, φυσικά. Δείτε μία άκόμα φρικτή είδηση σατανιστικού καννιβαλισμού: Ένα ζευγάρι σατανιστών στις Η.Π.Α. σκοτώσαν σε τελετουργία δύο άνδρες και στη συνέχεια τούς έφαγαν! «Πρόκειται γιά τόν 35χρονο Παζούζου 'Ιλχά Αλγκαραντ και τήν 24χρονη σύντροφό του, Άμπερ Νικόλ Μπέρτε, οι οποίοι έπακολούθησαν τήν πίστη τους στόν Έωφορόο σκοτώναν τόν 37χρονο Τζόσφου Γουέλτλερ και τόν 36χρονο Τόμι Γουέλτερ. Και δέν σταμάτησαν εκεί, άφού τούς τεμάχισαν, μαγειρέψαν τά μέλη τους και στη συνέχεια έθαψαν έπιφανειακά τίς άπέμειναν από τά άτυχα θύματα. Οι σατανιστές-καννίβαλοι συνελήφθησαν άφού έντοπιστήκαν οι σοροί τών δύο άνδρών, ενώ, όπως έγινε γνωστό, οι γείτονες γνωρίζαν πώς στό σπίτι του τρώμου πραγμαποποινιστών σατανιστικής τελετές κά θυσίες ζώων. Ο 35χρονος έχει επέμβει χειρουργικά, ώστε νά χωρίσει στη μέση ή ψάλλσσα του, γιά νά θυμίσει αυτή τού φιδιού. [...] Ο δράστης είχε συλληφθεί στό παρελθόν γιά ή δολοφονία ένός 30χρονου, ενώ άλέγεται πώς έχει σκοτώσει και δύο ιερόδούλους» (Πηγή: pontos-news.gr)! Αυτοί είναι οι «καρποί» που άρχισε νά «ορέπν» ή άνθρωπότητα από τήν έως τώρα προκλητική άνοχη τής στις καταστροφικές λατρείες και ό συμβιβασμός τής με τόν σατανά!

«Άσήμαντος ραββίνος» ό Χριστός, συμφώνως πρός καθηγητήν θεολόγον!

ΟΡΙΣΜΕΝΑ ιστολόγια έφεραν στην έπικαιρότητα τελευταία όχι απλά άστοχες εκκφράσεις, αλλά παράδεικτες, θεολόγου καθηγητή γιά τόν Κύριο μας 'Ιησού Χριστό, αλλά και γιά τόν Χριστιανισμό. Ο λόγος γιά καθηγητή τής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ., όχετικά με συμμετοχή του σε ραδιοφωνική έκπομπή στό Ρ/Ζ τής 'Εκκλησίας. Δείτε τί είπτε: «Ο Χριστιανισμός ήταν μία πίστη, ή όποια διαδόθηκε από ένα Ραββίβιον άσήμαντο, τόν 'Ιησού. Ένα Ραββίβιον ό οποίος έδρασε στην πού άσήμαντη γωνία τής Ρωμιαίκης Αυτοκρατορίας, Άμα τό δέν κανείς από ιστορικής πλευράς, δέν είναι τίποτε σημαντικό όλη αυτή ή Χριστιανική Κίνηση! Μία προσπάθεια έρμηνείας τών Έβραϊκών Γραφών από κάποιον περιθωριακό Ραββίβιον στην Παλαιστίνη. Κι όμως, αυτή ή Κίνηση κατάφερε νά ανατρέψει μία ολόκληρη Αυτοκρατορία. Και χωρίς νά ύπόσχεται περισσότερα πράγματα από τό 'Ιολάμ. Ο 'Ισλαμικός Παράδεισος είναι καλύτερος από τόν δικό μας. Έχει πλάφι, έχει εύχάριστες άπολαύσεις και τά λοιπά» (Ιστολόγιο: Άμέυστος)! Προσπαθούμε νά δούμε τά λόγια του κ. Καθηγητού ως τουλάχιστον «άτυχη», αλλά δέν είναι εύκολο. Στην προσπάθειά του προφανώς νά μιλήσει ως «ιστορικός», αναίρεθηκε ως θεολόγος, άποκαλώντας τόν Κύριο μας «άσημαντο Ραββίβιον», ό Όποιος, κατ' αυτόν, «προσπαθούσε (!) νά έρμηνεύσει τίς ββραϊκές Γραφές» και τόν Χριστιανισμό «ασημαντή κίνηση». Κι άκόμα: χαρτακρίζοντας τόν 'Ισλαμικό «παράδεισο» «καλλίτερο από τόν δικό μας"! Άν λέει τέτοιος «κοτσάνας» και στούς φοιτητές του, αλίμονο!

Ή άσύγχρονος λατρεία τών ...ποντικών!

Ο ΓΝΟΣΤΟΣ δημοσιονγράφος, συγγραφέας και ένθερμος άγωνιστής τής Ορθόδοξας κ. Ν. Χειλαδάκης άποκάλυψε μία φοβερή πτυχή τής σύγχρονου διαθρησκειακής κοινωνίας, τήν οποία προωθεί περτωπιδώς ό κομμουνισμός. Αποκάλυψε μία ομορφη λατρεία του 'Ινδουισμού, λατρείας ...ποντικών, τή στιγμή που ό

'Ινδουισμός είναι όμοτράπεζος του διαθρησκειακού οικουμενισμού! Αναφέρθηκε σε ντοκιμαντέρ τής γαλλικής τηλεόρασως δείχνοντας «ένα μεγάλο ναό τών 'Ινδουιστών, που ήταν άφιερωμένος στούς... ποντικούς. [...] ό ναός αυτός είναι ό περιφημος

Ύποδοξη του αϊρετικού άρμενίου «Πατριάρχου» ως 'Ορθοδόξου!
ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ μήνα επέσκέφτηκε ή χώρα μας ό «Πατριάρχης» τών Άρμενίων Αράμ ό Β', ό οποίος έγινε ένθουσώδως δεκτός από πολλούς ιεράρχες τής 'Εκκλησίας μας, ως νά ήταν ορθόδοξος επίσκοπος και άρχηγος 'Ορθόδοξης 'Εκκλησίας. Επίσκοπος τής Θράκης, στην επίσημη άνακοίνωσή του, τόν κατονομάσε ως «'Ορθόδοξο Πατριάρχη τών Άρμενίων»! Στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών ανταλλάχθηκαν προσφωνήσεις, ως νά ήταν 'Ορθόδοξος. Στη Θεσσαλονίκη οδήγήθηκε στό 'Ιερό Θύμα και άσάπιστηκε στην Αγία Τράπεζά του τό 'Ιερό Ευαγγέλιο, ως νά ήταν 'Ορθόδοξος. Ή Θεολογική Σχολή Αθηνών τόν άνακήρυξε επίτιμο διδάκτορα τής 'Ορθόδοξου Θεολογίας, με τήν παρουσία τεσσάρων επισκόπων μας! Κι όλα αυτά τή στιγμή από ό κ. Αράμ Β' δόξάζε τήν φοβερή αίρεση του μονοφυσισμού, ή οποία καταδικάστηκε από τήν Δ' Οικουμενική Σύνοδο και έπαναλήφθηκε ή καταδική τής και από τίς έπόμενες Οικουμενικές Συνόδους! Ο κ. Αράμ δέν ήρθε ως ορθόδοξος, αλλά ως άρχηγος αϊρετικής «έκκλησίας», καταδικασμένης επί αίρεσεί, από Οικουμενικές Συνόδους! Ρωτήστε: πρός τί λοιπόν αυτή ή ύποδοξη; Δέν θά άρκούσε μία απλή έθιμοτυπική ύποδοξη; Πρός τί ή ανακήρυξή του ως διδάκτορα τής 'Ορθόδοξου Θεολογίας, άφού ό ίδιος, έμμένοντας στην αίρεση του μονοφυσισμού, θεωρεί και διδάσκει στην «έκκλησία» του, ότι ή 'Ορθόδοξία μας είναι αίρεση; 'Ιδού, άγαπητοί μας άναγνώστες, ή τερστιών διαστάσεων άβυσσολη της ορθόδοξου αυτοσυνειδήσης του λαού μας, ό οποίος στην συντριπτική του πλειοψηφία δέν γνωρίζει ότι ή «Άρμενική 'Εκκλησία» είναι αϊρετική. Άκούοντας και βλέποντας αυτά τά απαράδεκτα, άποδέχεται τήν αίρεση ως ορθόδοξη! Και μη χειρότερα!

και μεγαλοπρεπή ναός, Karni Mata TempI, που βρίσκεται στο μεγάλο ινδικό κρατίδιο του Ρατζαστάν, στην βορειοδυτική 'Ινδία. Στόν ναό αυτό βρίσκονται τού έντο περι τή... 20.000 ποντικά, που όνομάζονται Kabbas. Τά ποντικά αυτά θεωρούνται ιερά και κυκλοφορούν άνεόχλητα, ενώ χιλιάδες προσκυνητές έρχονται και από μακρινές άποστάσεις, γιά νά προσκυνήσουν καθώς και πολλοί 'Ίνδοπληκτόι τουρίστες από τή Δύση. Ο μύθος λέει πώς τά ποντικά αυτά ήταν στρατιώτες από κάποια μάχη και γιά νά σωθούν γιάτί τους είχαν περικυκλώσει οι έχθροί, ή θεό Karni Mata τους έκανε ποντικά. Ο ναός τελειώσε στις άρχες του είκοστού αιώνα από τόν Μαχαράγι Ganga Singh του Bikaner! Μάλιστα άγαπητοί μας άναγνώστες, χιλιάδες 'Ινδοί, αλλά και δυτικοί, σπνρέουν νά προσκυνήσουν τά ποντικά! Οι σύγχρονοι οικουμενιστές ήτουν νά γίνουνε και έμεις λατρείς τών ποντικών, διά τής ένώσεως όλων τών θρησκειών σε μία και μαζί τους τήν λατρεία τών ποντικών! Με αυτή τήν άπόλυτα πρωτόγνωρη και δεισιδαίμονα θρησκεία θέλουν νά μας ενάσουν οι οικουμενιστές, μέσω τής εφιαλτικής πανθρησκείας! Αυτή τήν ένωση συζήτησε και «αλάδητος» με τόν πρωθυπουργό του Ισραήλ, πρίν λίγο καιρό, γιά τή δημιουργία του «Ο.Η.Ε. τών θρησκειών»!

Λατρεία ποντικών και εις προτεσταντικήν «Εκκλησιάν»!

ΤΟ ΑΡΘΡΟ όμως του κ. Ν. Χειλαδάκη έχει και φρικτή συνέχεια. Αποκάλυψε ότι λατρεία ποντικών γίνεται και σε «χριστιανικό ναό» στην Χάγη τής 'Ολλανδίας! Τό «θέσμα» είδε με τά ίδια του τά μάτια ό ίδιος ό αρθρογράφος: Ξεναγήθηκε σε προτεσταντικό ναό νά δει ένα «αξιόθεάτο». Δείτε τί:

όταν είσήλθε στο «ναό» ένοιωσε άφόρητη βρώμα, ή οποία έρχόταν από τό «ιερό βήμα». «Εκεί στην άκρη του βράχου βρίσκονταν μία φωλιά από... μικρούς ποντικούς, σίγουρα καλοταϊμένοι. Γύρσια πίσω λίγο σκοριασμένος και ρώτησε τήν 'Ελένη (σ.σ. τή συνοδό του στόν «ναό») τί είναι αυτό. Έκείνη πρός νέα μου έκπληξη δέν φάνηκε παραένεμενη και ύποστηριξε πώς αυτό δείχνει τήν... ιερότητα του 'ιερού» βράχου, άφού οι ποντικοί κυκλοφορούν χωρίς κανένα φόβο. Άλλωστε σύμφωνα με τίς πεποιθήσεις τής 'Ελένης, πρώιμης 'Ολλανδέζας, σε λίγα χρόνια όλες οι θρησκείες θά συγχωνευτούν σε μία όμολογία και όλοι οι ναοί θά είναι πού θά «ένωσει» όλο τόν κόσμο, κάτω από τήν άγία του «Ένα» του μοναδικού 'Θεού!» 'Ιδού τί κρүйεί ό διαχριστιανικός και διαθρησκειακός κυκενώνας, στόν όποιον πασχίζουν νά μάς ρίξει ό αντίχριστος οικουμενισμός. Νά λατρεύουμε άκόμα και τά ποντικά στη θέση του Θεού, έκτός από τό θεό!

Τά «σχολεία τής τζιζάντ» άνοιξαν!

ΤΟ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟ σχέδιο τής πανθρησκείας προβλέπει τήν ένωση μας και με τό 'Ιολάμ, τήν θρησκεία τών «άδελφών μας μουσουλμάνων», κατά τήν έκφραση τών άλλων μεγαλόχημων (κληρικών και λαϊκών) οικουμενιστών, οι οποίοι (πάλι κατ' αυτούς), λατρεύουν τόν... 'Ιδιο Θεό με μαζί Μόνο που τά καλόπαιδα «μαχητές του Άλλάχ», άκολουθούν διαφορετικό τρόπο «ένωσης» του με μάς, διά τής σπδάρας! Γιά νά πετύχουν τό «θεάρεστο» έργο τους, εκπαιδεύουν και κά μικρά παιδιά, πώς νά κόβουν τά λαρύγγια τών «άπίστων» Χριστιανών! Δείτε τήν είδηση: «Τήν άπόλυτη φρική τών «σχολείων τής τζιζάντ» φέρνει στό φώς δημοσίευμα τής βρετανικής εφημερίδας Independent. Παιδιά, άκόμα και κάτω τών 10 έτών, που ζούν σε περιοχές τής Συρίας και του 'Ιράκ, οι όποιες έχουν καταληφθεί από τούς τζιχαντιστές, δέχονται καθημερινή πλύση έγκεφάλου από τούς φανατικούς ισλαμιστές, αναφέρει τό δημοσίευμα στην ιστοσελίδα τής Independent. Τά νεαρά άγόρια άναγκάζονται νά πγαίνουν στα «σχολεία τής τζιζάντ», όπου εκπαιδεύονται από χειρισμό όπλων AK47, ενώ είναι ύποχρεωμένα νά παρακολουθούν βασανιστήρια και άποκεφαλίσουσες, γιά νά μαθαίνουν νά κάνουν τά ίδια, όταν «δικοί μας» οικουμενιστές!» (Πηγή: newstomb.org)! Αυτοί είναι οι «άδελφοί μας μουσουλμάνοι» και αυτά είναι τά «ήθικα» και «φιλόanthρωπα» διδάγματα τής θρησκείας τους, με τήν οποία θέλουν συνεργασία και έν τέλει ένωση, οι «δικοί μας» οικουμενιστές!

Κήρυγμα όμοφυλοφιλίας εις παιδικόν σταθμόν!

ΚΑΤΑΓΙΓΣΜΟΣ είδησεων από όλον τόν κόσμο γιά τήν καθέρευση τής όμοφυλοφιλίας ως «φυσιολογικής ερωτικής έπιλογής»! «Από εδω και πέρα, όποιος διδάσκει τά παιδιά, είτε δάσκαλος στό σχολείο, είτε γονιός στό σπίτι, ότι ό γάμος είναι μεταξύ ένός άνδρα και μιας γυναίκας... θά στιγματίζεται ως «φανατικός» και στην πρώτη περίπτωση θά χάνει τήν δουλειά του και στην δεύτερη, πηθανόν, τά παιδιά του! Δασκάλοι σε παιδικό σταθμό τών ΗΠΑ είπε σε ηλικίας 3 έτών άγοράκι ότι όταν μεγαλώσει, θά είναι σε θέση νά παντρευτεί ή ένα άγόρι ή ένα κορίτσι. Η ταυτότητα τού άγοριού προστατεύεται, αλλά ένας από τούς γονείς του, έγραψε μία έπιστολή σε μία τοπική εφημερίδα γιά τό περιστάσιον. Άν ό «γάμος» τών όμοφυλόφιλων θεωρείθεί νόμιμος, τότε θά ύπαρξει νομική ύποχρέωση νά διδάσκει στα μαθήματα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης ότι οι όμοφυλοφιλικές σχέσεις είναι φυσιολογικές, όπως επίσης και οι γάμοι όμοφυλόφιλων. Και τό άμέσως έπόμενο βήμα είναι νά καταργηθούν οι όροι «μητέρα»-«πατέρα», αλλά θά έπικρατήσουν οι όροι «γονέας Α» και «γονέας Β»! Κοινωνία Σοδόμο και Γόμορρα! Αυτό τόν πολιτισμό φέρνουν στην 'Ελλάδα!» (Πηγή: 'Ιστ. Άνεξήγητο). Έμεις αλά προσθεθόντες: έχουμε ήδη ξεπεράσει τήν κοινωνία τών Σοδόμων και τών Γομόρων, ζούμε τήν κοινωνία τής άποστασίας τών εσχάτων!

ΟΘΕΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΕΙΡΗΝΑΡΧΟΣ

Στις 28 Νοεμβρίου ή 'Εκκλησία μας τιμά τήν μνήμη του Αγίου μάρτυρα Ειρηνάρχου και τών σүн αὐτῷ ἐπτά Αγίων γυναικῶν. Ο άγιος μάρτυς Ειρηνάρχος καταγόταν από τήν Σεβάστεια και έζησε κατά τούς χρόνους του αυτοκράτορα Διοκλητιανού. Σέ νεαρή ηλικία έγινε δήμιος κάτω από τίς προταγές του άρχοντα τής πόλεως Μάξιμου. Έτσι ύπηρετούσε στα βασανιστήρια και στούς διωγμούς κατά τών χριστιανών. Εκείνη τήν περίοδο στην Σεβάστεια βασιανίζονταν γιά τήν πίστη του Χριστού επτά χριστιανές. Βλέποντας ό άγιος Ειρηνάρχος τήν παρρησία και τό άνδρείο φρο-

νημα αυτών των γυναικών φωτίστηκε ή ψυχή του από τό Άγιο Πνεύμα και όμολόγησε μπροστά στόν άρχοντα Μάξιμο με θάρρος ότι είναι και αυτός χριστιανός. Γιά τόν λόγο αυτό οδήγήθηκε σε φρικτά βασανιστήρια, στην άρχή τόν έρίξαν στην λίμνη Σεβάστεια, έπειδή όμως με τήν βοήθεια του Θεού έβγήκε ζωντανός ό άρχοντας διάταξε νά τον ρίξουν σε άναμμένη κάμινο αλλά και πάλι ή χάρις του Θεού τόν διαφύλαξε ζωντανό και έτσι άποκεφαλίστηκε μαζί με τόν προεθύτερο Ακάκιο, ό οποίος τόν είχε βαπτίσει και αξιόθνηκαν και οι δύο τούς στεφάνους του μαρτυρίου.

Ή Παπική αύθεντία - Τό παπικόν πρωτεϊόν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

καλέςτις και ό Διονύσιος λέγοντας ότι οι δύο επάσκοποι, ή Ρώμη και ή Κόρινθος, είναι ίσοκυρες καθώς και οι δύο έχουν ιδρυθεί από τούς άποστόλους Πέτρο και Παύλο. Άνάλους αντίδρασεις εκδηλώθηκαν και από τόν Τερτυλιανό (150/160-225/240) έναντιόν τού επάσκοπου Ρώμης Καλλίστου (217-222), τόν όποιο μείμφηκε γιά τή χρησιμοποίηση του χωρίου του Ματθαίου «*σὺ εἶ ὁ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν*» (Ματθ. 16, 18-19) γιά τή διεκδίκηση μεγαλύτερης αυθεντίας σε ένα εκκλησιαστικό ζήτημα.

Βλέπουμε ότι τούς πρώτους αιώνες τής χριστιανισσύνης, ή προβολή τής ύπερηχίας τής άποστολικότητας του θρόνου τής Ρώμης έναντι τής άποστολικότητας τών άλλων εκκλησιών, ήταν μόνο μία απλή διεκδίκηση ύπερηχίς στην ιεραρχία τών προεθίων τιμής τών άποστολικών θρόνων. Με τόν παρόμοιο ή ίσα ένός πρωτεϊου έξουσίας τής επάσκοπου Ρώμης θεμελιώθηκε εκκλησιολογικά σε ένα θείο δικαίο 'λειτούργημα» του Πέτρου (officium Petri).

Ο πάπας Ρώμης από τά τέλη του Δ' αϊ. άρχισε νά χρησιμοποιεί τήν πέτρινη άποστολικότητα τής εκκλησίας του, κυρίως γιά τή διεκδίκηση διοικητικής και ύπερηχητη πολιτικής δικαιοδοσίας. Η αία γιά αυτό ήταν ότι οι αυτοκράτορες του Βυζαντίου είχαν άρχισι νά άποδίδουν εύρυστή διοικητική δικαιοδοσία στό θρόνο τής Κωνσταντινούπλεως (Νέας Ρώμης), λόγω ότι ήταν πρωτεύουσα τής αυτοκρατορίας. Με διάταγμα οι αυτοκράτορες είχαν δώσει στό θρόνο τής πρωτεύουσας διοικητικές έξουσίες στις διοικήσεις Ασίας, Πόντου, Θράκης και Ανατολικού 'Ιλλυρικού. Ο διοικητικός αυτός χαρακτήρας του παπικού πρωτεϊου δέν άποτελούσε κατ'άρχην έπικίνδυνη διαφοροποίηση έναντι τών κανονικών κριτηρίων.

Ή έναρξη τής προσωπικής σχέσεως μεταξύ πάπα και Πέτρου, με τήν οποία ό πάπας γίνεται ή 'ΰσας' και 'δρῶς' παρουσία του άποστόλου Πέτρου στην 'Εκκλησία, γίνεται πιά πρώτη φορά επί πάπα Γελασίου Α' (492-496). Ο πάπας στις επιστολές πού ανταλλάξε με άλλους εκκλησιαστικούς ιεράρχες: Α) Πρόβαλε τήν άμεση Πέτρινη άποστολικότητα μόνο του παπικού θρόνου (cathedra Petri). Β) Υποστήριξε ότι ό παπικός θρόνος είναι ή ύπεράσπαστη εκκλησιαστική αυθεντία, ή οποία κρίνει τελεσιδικώς και άνεκκλητίως όλες τίς ύποθέσεις που πασιζούν στην 'Εκκλησία. Γ) Υποστήριξε ότι οι άποφάσεις του παπικού θρόνου δέν ύπόκεινται στην κρίση κανενός, άκόμα και τών Οικουμενικών συνόδων. Στην ουσία οι Οικουμενικές σύνοδοι έχουν κανονική ισχύ, μόνο όταν κυρώνονται από τόν παπικό θρόνο. Δ) Τέλος ανέφερε ότι ό παπικός θρόνος μπορεί νά κρίνει τούς πάντες, αλλά ό ίδιος δέν κρίνεται από κανένα (a nemine iudicatur). Αυτό σημαίνει ότι ό πάπας, ό οποίος κατέχει τά πρωτεία έξουσίας, κρίνει όλους τούς πα-

Ευετηήριον μνήμα του Πατριάρχου Ρωσίας πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου

Συμφώνως πρὸς τὸν Ρωσικὸν διαδικτυακὸν ἱστότοπον «mospat.ru»: «Διπλὸ ευετηήριον μνήμῃμα ἀπέστειλε ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσίων, Κύριλλος στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου Χρυσόστομο.

Αναλυτικὰ τὸ μνήμῃμα του: «Τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ τῷ κυρίῳ Κύπρῳ κῳ κῳ Χρυσόστομῳ.

Μακαριώτατε καὶ πεφιλημένε ἐν Κυρίῳ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργεῖ ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου. Ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις καὶ τῇ ἐπελευτῇ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ὑμῶν ἐκλογῆς καὶ ἐνθρονίσεως εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς παλαιφάνῃ 'Εκκλησίας τῆς Κύπρου προσφέρω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἀγιοσύνῃ τὰς ὀλοθύμους μου

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
Πληροφορούμε τοὺς ἀγαπητοὺς μας συνδρομητὰς ὅτι δύνανται νὰ καταθέτουν τὴν συνδρομὴν τῶν ἡ ἐνίσχυσαν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν εἰς τὸ ὄνομα «Πανελληνίου Ορθόδοξος Ἑνωσις», Ἀρ. λογαριασμοῦ 129/296140-76.
Διὰ τοῦτο ἀγαπητοὺς συνδρομητὰς τοῦ ἑξωτερικοῦ τὸ IBAN εἶναι: GR 12011029000012929 614076. Τὸ δὲ SWIFT τῆς τράπεζας εἶναι: (BIC) ETHNGRAA.
Ο «Ο.Τ.» δὲν ἔχει κερδοσκοπικὸν χαρακτήρα καὶ τὰ ἐξοδα ἐκδόσεώς του σπνρίζονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὰς συνδρομὰς σας. Βοηθήστε εἰς τὴν ἑκδοσιν καὶ διάδοσιν τοῦ «Ο.Τ.».
Ἐκ τοῦ Λογιστηρίου τοῦ «Ο.Τ.»

τριάρχες τῆς 'Εκκλησίας, οἱ ὁποῖοι δὲν μποροῦν νὰ ἀμφισβητήσουν τὴν κρίση του. Ο πάπας εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς 'Εκκλησίας καὶ ἡ κεφαλὴ ὅλων τῶν τοπικῶν ἐκκλησιῶν (caput ecclesiarum). Ὅλοι οἱ ἐπίσκοποι μετέχουν στὸ πλήρωμα τῆς ἱερατικῆς ἐξουσίας διὰ τοῦ πάπα καὶ μόνον ἀν βρίσκονται σε κοινωνία μετ' αὐτόν. Ο παπικός θρόνος διαχειρίζεται τὴν ἐνότητα καὶ τὴν κοινωρία ὅλων τῶν τοπικῶν ἐκκλησιῶν στὴν ὀρθή πίστι.

Ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο, οἱ θέσεις αὐτές προκάλεσαν τὴν σφοδρὴ ἀντίδραση τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἀνατολῆς, οἱ ὁποῖοι ἀντιπαρέθεσαν στὶς θέσεις αὐτῆς τὴν αυθεντία τῶν κανονικῶ θεσμῶ τῆς Πενταρχίας τῶν πατριαρχῶν. Παρόλα αὐτὰ ὁ παπικός θρόνος προχώρησε καὶ παρακάτω διατυπώνοντας τίς θέσεις αὐτῆς ἐπισημὰς καὶ σε ἕνα κείμενο γνωστὸ ὡς Ἶ Τύπος ἡ ὁ Λίβελλῶ του Πάπα Ὀρμίσδα' (Formulae Hormisdæ) τὸ 519.

Στούς μετέπειτα αἰῶνες τὰ ἐδόχθη τὸν πατριαρχικῶν θρόνων τῆς Ἀνατολῆς (Ἀλεξάνδρεια, Ἱερουσόλυμα καὶ Ἀντιόχεια) κατακτήθηκαν ἀπὸ τοὺς Ἀραβες καὶ ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τὰ ἄλλα πατριαρχεῖα (Κωνσταντινούπολης καὶ Ρώμης) ἔγινε δυσχερής. Ἐπιπλέον, ἡ ὑπόσταση τῆς Βυζαντινῆς αυτοκρατορίας ἀπειλήθηκε σοβαρὰ ἀπὸ τὰ καιρία ζήτήματα πρὸς ἐκείνην τὴν περίοδο.

Κάθε πλευρὰ ἀντιδράσεις πρὸς τὴν ἀνυποχώρητης λανθασμένης θέσεως τοῦ παπικοῦ θρόνου μειώθηκε ἡ παραμείσθη, με συνέπεια τὴ διαφοροποίηση τοῦ παπικοῦ θρόνου ἀπὸ τὴν βυζαντινὴ αυτοκρατορία. Ὑπῆρξε μάλιστα ρήξη μετὰ τοῦ πάπα Ρώμης καὶ τῶν εἰκονομάχων βυζαντινῶν αυτοκρατόρων γιά τὸ ζήτημα τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Η ρωμαϊκὴ ἐκκλησία σε σύνοδο τοῦ 732 εἰχε καταδικάσει τὴν πολιτικὴ τῶν εἰκονομάχων βυζαντινῶν αυτοκρατόρων. Ο αυτοκράτορας Λέωντας Γ' (717-741) ἀντέδρασε φυλακίζοντας παπικούς ἀπασταλμένους καὶ ἀποσπώντας ἀπὸ τὴ δικαιοδοσία τοῦ παπικοῦ θρόνου τίς ἐπαρχίες Καλαβρίας (Νότια Ἰταλία), Σικελίας καὶ Ἀνατολικοῦ Ἰλλυρικοῦ, τίς ὁποῖες ὑπῆγαγε στὸ πατριαρχεῖο Κωνσταντινιούπλεως. Με αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ πάπας Ρώμης ἔχασε σημαντικὸ εἰσοδήματα (περίπου 25000 χρυσά νομίσματα), πού συντηροῦσαν τὸν θρόνο του, ἐνὼ ἀντίστοιχα ἐνισχύθηκε τὸ πατριαρχεῖο τῆς Βασιλειούσσεως. Τὰ γεγονότα αὐτά, σε συνδυασμὸ μετὰ τὴν ἀδυναμία τῶν βυζαντινῶν νά προστατεύσουν ἀπὸ τὰ βάρβαρα σπῆθ τῶν Λογγοβαρδῶν, τὰ ἐναπομεινάντα ἐδόθη πού κατέχαν ἀκόμη στὴν Κεντρικὴ καὶ Νότια Ἰταλία, ἔκαναν τὸν πάπα νά στραφεῖ γιά προστασία πρὸς τὸ ἀναπτυσσόμενο φραγκικὸ κράτος.

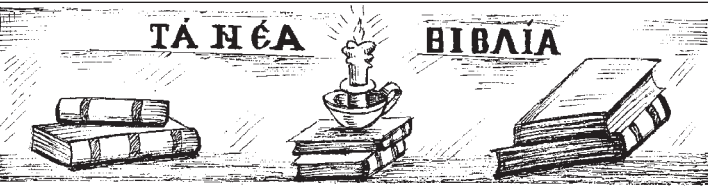
Ο φραγκὸς ἡγεμόνας, Πιπίνος ὁ Βραχύς (751-768), νίκησε τοὺς Λογγοβαρδούς καὶ τὰ ἐδόθη πού τὸν παπικό θρόνο. Δ) Τέλος ανέφερε ὅτι ὁ παπικός θρόνος μπορεί νά κρίνει τούς πάντες, ἀλλά ὁ ίδιος δέν κρίνεται ἀπὸ κανένα (a nemine iudicatur). Αυτό σημαίνει ὅτι ὁ πάπας, ὁ οποίος κατέχει τά πρωτεία ἐξουσίας, κρίνει όλους τούς πα-

εύχας καὶ προσήσεις.

Ἐν τῇ ὑψηλῇ καὶ πολυευθύνῳ Πρωθιεραρχικῇ διακονίᾳ Αὐτῇ, ἐνδυναμωμένη ὑπὸ τῇ μεσιτείας τοῦ οὐρανόιν Αὐτῆς προστάτου Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐπιδικᾷ ἐπως κατὰ πάντα «τύπος γίνου τῶν παστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγάπῃ» (Α΄ Τιμ. 4.12).

Ἐν τῇ ἀγίᾳ ἡμέρᾳ ταύτῃ συγχάρων Ὑμῖν εὐχαίαν γιὰ Ὑμετέρα Μακαριότητα τὸ πλήρωμα τῶν κατ' ἄμφω δυνάμεων, ἄθρονα τὰ ἐλεῖ παρα τὸν Πανοικτιρμόνος Θεοῦ, ἐνὼ τὰ φιλοχρίστῳ Ὑμῶν ποινίμῳ εἰρήνῃν καὶ προκοπῇ.

Μετὰ τῆς ἀδελφικῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπῃς διατελώ.»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ» : «Καυτά ζητήματα πού παροργίζουν τόν Θεό» (Αφηνιστική Μελετήματα): 1. "Πρός κοινωνία Σοδόμων"; 2. "Επίσημα εκκλησιαν πονηρημένων"; 3. Άκρίβεια και Οικονομία, 4. Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, 5. Αμφισέας - εξαχρειώσις - εκφυλισμός, 6. Ή παιδοκτόνος άμβλωσις, 7. Τό άντιοικουμενιστικόν "λαλεῖν" και τόν "σιωπᾶν", Θεσσαλονίκη 2014, σελίδες 119 (Τιμή: 3€ - Τηλ. 2310212659).

Άπό τό εξώφυλλο του βιβλίου μετὰ πὸ πᾶνὸ θέματa, ὅπως τὰ βλέπετε, ἀγαπητοί ἀναγνώστες τῶν νέων βιβλίων τοῦ Ο.Τ. Δέ φαντάζει ἐξωτερικά τὸ βιβλίον σὶν βιβλίον τοῦ ἐξωφύλλου. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἔχει καμιά σημασία. Ἀλλ' ἄς ἀκούσωμε πρῶτα τὸν ἐκδότῃ σὺ ἐν εἰδῇ προσλόγου σημειώμά του: «Μία ἀγαπᾶσα τὸν Κύριο ψυχὴ, μὰς ἐστέλει τὰ ἐπτά ἐπίκαιρα αὐτὰ θέματα πού ἀκολουθοῦν, γιὰ ἐνημέρωσή μας. Διαβάζοντάς τα ὁμως διαπιστώσαμε πὼς με εὐστοχο τρόπο καὶ πιστὰ λόγῳ, θύγονται σοβαρά ζητήματα, καὶ μάλιστα με διακριτὴ ἀγορευτικὴ καὶ πατερνικὴ κατωχέουται. Ἐπειδὴ καθήκοντά τὸ κακὸ, ἡ ἀμαρτία, ἡ διαφθορὰ, ἡ ἀποστασία καὶ ὁ ἐκφυλισμός διαγράφονται καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Ἐναγγελίου νοθεύεται καὶ ἡ σύγχυσις πρὸς ἐπακούουθεῖ, ἐπιφέρει κρίση συνειδήσεως, κρίνουμε σκόπεμα νὰ κυκλοφορήσουν τὰ ὁμολογιακά αὐτὰ ἄρθρα... καὶ εἰς αὐτὰς τὴν ἐκδοτὴν νὰ κυκλοφορήσῃ λόγια μελετήματα εἶναι παρμένα ἀπὸ τὸ ἱστολόγιον Χριστοτύφοντος καὶ ἐκδιδόταν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ σωτηρίαν ψυχῶν...».

Τὶ νὰ σὰς πύ, ἀδελφοί ἀναγνώστες. Ὅσο ἀπὸ στὴν ἐμφάνισή του εἶναι τὸ βιβλίον, τόσο ἀνεκτίμητο (θησαυρὸ καὶ πλοῦτον πνευματικὸν περιέχει. Προσωπικὰ μ' ἔχει καταπλήξει καὶ γοητείας ἡ μελέτῃ τῶν ἐπτά αὐτῶν θεμάτων τὸ ἀγνωστοῦ

—ἴσως ἀπὸ ταπεινώσει— συγγράφεα. Ἀπὸ τῇ μιά, ἡ ἐπιμαρτυρητὰ τῶν θεμάτων, ἀπὸ τῇ ἄλλῃ, ἡ θαυμαστὴ ἀγορευσαρὴν θεμελίωσι καὶ τῇ ὅλῃ ἀνάπτυξί καὶ ἐπεξεργασίᾳ, σε συνάφεια μετὰ τῇ βαρβελιτῇ σοδομητῇ καὶ δαμονικῇ ἐποχῇ μας, παραγμῶτα σε καθ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

«Τὸ Ζήτημα τῆς ὑποχρεωτικότητας καὶ τοῦ χαρακτῆρα τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς 115/2012 ἀπόφασης τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετερίου Χανίων»

(3ον)
Ε. ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ¹⁵

Ἀνάμεσα στὶς ἀπύψεις τὶς ἐλλη- νικῆς ἐπιστημονικῆς θεωρίας ποὺ ἐπικαλεῖται τὸ Δικαστήριό¹⁶ ἀρ- ζίζει νὰ ἐσημανθοῦν οἱ ἐξῆς:

1. Ἡ τοποθέτηση τοῦ ἱ. Κονιδά- ρη, καθηγητῆ Ἐκκλησιαστικοῦ Δι- καιου, ὡς πρὸς τὴν υποχρεωτι- κότητα τοῦ ΜτΘ, σύμφωνα με τὸν ὁποῖο τὸ μαθεῖν πρέπει νὰ ἐξακο- λουθηθεῖ νὰ δίδσκεται ὡς ὑπο- χρεωτικό, μὲ τὸ σκεπτικό ὅτι «ἡ Ὁρθόδοξη ἀποτελεῖ διδασκαλὴ τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητας, εἶναι συσφαιμένη με τὴν ιστο- ρία τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, (καὶ) ἀποτελεῖ ταυτόχρονα πολιτισμικὸ μέγεθος»¹⁷.

2. Ἡ θέση τοῦ Α. Μαρίνου, Ἀντι- προέδρου ΣΤΕ ἑ.τ., ὁ ὁποῖος τονίζει ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ΜτΘ ὅτι: «Γιὰ τὴν Ἑλλάδα, λοιπόν, ἡ πρόταση θρησκευτικῆς διδα- σκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρη- σκευτικῶν στὰ σχολεῖα εἶναι ἀντί- θετη μὲ τὸ ἄρθρο 16 τῶν Συντά- γματός το ὁποῖο, ὡς ἔχει ἐρμηνευ- θεῖ ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρα- τείας, ἐπιβάλλει τὴν υποχρεωτικὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν κατὰ τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ δόγμα»¹⁸.

3. Ἡ ἀπόψη τοῦ Γ. Κρίππα, Δικη- γόρου - Διδάκτορος Νομικῆς, ὁ ὁποῖος ἐπισημαίνει, ὅς ὁ, τι ἀφορὰ τὴ δικαστηριακὴ πρακτικὴ γύρω ἀπὸ τὴν ἀντιμετώπιση τόσο τῆς υποχρεωτικότητας ὅσο καὶ τοῦ χα-

ρακτῆρα τοῦ ΜτΘ, ὅτι: «ὁ ὅρος "ἀνάπτυξη θρησκευτικῆς συνειδή- σεως" δὲν ἀποτελεῖ πλὴν ἓνα κενὸν γράμμα μίας συνταγματικῆς διατάξεως, τὴν ὁποῖαν διὰ νὰ ἐρμη- νεύσουμε καὶ ἐφαρμοδύσουμε θὰ ἔπρεπε νὰ προχωρούσαμε σὲ ἐκτε- νεῖς ἐρμηνευτικῆς ἐννοίας, ποὺ κά- ποιοι κακόπιστοι θὰ ἀμφισβη- τοῦσαν. Ἡ διάταξη αὐτὴ τοῦ Συν- τάγματος ἔχει ἐρμηνευθεῖ δεόν- τως καὶ ἀναλυθεῖ ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ δικαιοσύνη καὶ μάλιστα τὴν ἀνωτά-

Τοῦ κ. Σ. Μιχαηλοῦδάκη, Δικηγόρου - Διδάκτορος Α.Π.Θ.

τη, (ὅπως εἶναι τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας). Εφεξῆς, λοιπόν, οὐδεὶς δικαιούται πλὴν (καὶ φυ- σικὰ οὐτε τὸ ἴδιο τὸ κράτος, ἀλλὰ οὐτε καὶ ἡ Βουλὴ), νὰ δώσει ἄλλην ἐρμηνείαν ἢ ἄλλην ἐννοίαν εἰς τὸν ὅρον αὐτόν, διότι ἄλλως θὰ παρε- βίαζε βασικὲς καὶ καιρὶες ἀποφά- σεις τῆς ἐλληνικῆς δικαιοσύνης καὶ τέτοιο δικαίωμα τὸ κράτος δὲν ἔχει, ἀφοῦ κατ' ἄρθρον 87 τοῦ Συν- τάγματος ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται μόνον ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ ἀπὸ κανέναν ἄλλον φορέα. Τέτοιο, βε- βαίως, δικαίωμα δὲν ἔχει οὐτε καὶ ἡ Βουλὴ, ἀφοῦ ἀν' ἐξέδωκε ἀντίθε- τον νόμο, ὁ νόμος αὐτὸς δὴ ἦταν ἀντισυνταγματικός καὶ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 93 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος τὰ δικαστήρια ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ τὸν ἐφαρμόσουν»¹⁹.

ΣΤ. ΔΙΚΑΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Ερμηνεύοντας τὶς παραπάνω δι-

τάξεις καὶ λαμβάνοντας ὑπόψη ὅσα προαναφέρθηκαν, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἐπικλήση τοῦ πρόβηλου πραγμα- τικοῦ δεδομένου ὅτι «ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ πρεσβεύει τὴν Ὁρθόδοξη Χριστι- ανικὴ Ἐθνοκεία»²⁰, τὸ Δικαστήριό ἀποδέχεται καὶ καταφάσκει τόσο γιὰ τὴν ὑποχρεωτικότητα ὅσο καὶ γιὰ τὸ χαρακτῆρα τοῦ ΜτΘ τὰ ἐξῆς:

1. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως: α) Παρέχεται τοιαύτη- στον σὲ ἐπαρκὴ βαθμὶ, δηλαδή με ἐπάρκεια ὥρῶν διδασκαλίας²¹. β) Διέπεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ Δό- γματος²². γ) Ὑφίσταται ὑποχρεω- τικὴ διδασκαλία (τοῦ Ὁρθόδο- ξου Χριστιανικοῦ Δόγματος)²³. δ) Προβλέπεται ὑποχρεωτικὴ παρακο- λούηση γιὰ τοὺς Ὁρθόδοξους μα-θητές.

2. Τὸ ἱσχύον ἐλληνικὸ Σύνταγμα ἐπιγράφει ὅτι ὁ ἐλληνικός πολι- τισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ τελεῖ σὲ ὀργανικὴ σχέση με τὴν ὀρθόδοξη παράδοση, ἀναγνωρίζοντας τὸν ὑψηλὸ παιδαγωγικὸ ρόλο τοῦ ΜτΘ, ἐφόσον μέσα ἀπὸ αὐτὸ προβάλλει- ται στὸ γύρω τῆς ἐλληνικῆς παιδεί- ας τόσο ὁ ὀρθόδοξος χριστιανικός πολιτισμὸς ὅσο καὶ ὁ τρόπος ζωῆς τῆς ζωῆς, γιὰ ὅλους σχεδὸν τοὺς ἔθνους, ἢ ὅλους ὁμογενεῖς τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὅλους ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὅλους ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Στὴν κατάφαση αὐτὴ προ- βαίνει τὸ Δικαστήριό μὲ τὸ σκεπ- τικό ὅτι ὁ συνταγματικὸς νομοθέ- της οὐδεμὰ μεταβολὴ ἐπέφερε με- τὴν ἀναθεώρηση τοῦ ἔτους 2001, διατηρώντας ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τοῦ ἔτους 1975 ἀνέπαφὴ τόσο τὴν ἐπὶ- κλήση τῆς «Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος» τὴν προ- μετωπίδα τοῦ Συντάγματος, ὅσο ἐπίσης καὶ τὴ διάταξη τοῦ ἀρθροῦ 3, καθὼς καὶ τὴν ἀναφορά σὸ ἀρθρο 16 παρ. 2 (μετὰ τὸν στὸν- χων τῆς παιδείας) στὴν ἀνάπτυξη τῆς «θρησκευτικῆς» συνειδήσεως. Κατὰ συνέπεια, τὸ ἱσχύον Σύντα- γμα ἐπιβάλλει τὴν υποχρέωση καὶ τὸ καθήκον στὸν Κράτος νὰ ἐξα- σφαλίζει τοὺς μαθητές, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ γενικὴ παιδεία, καὶ τὴν ἀνάπτυ- ξη τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως με τὸς ὁρους ποὺ προαναφέρθη- καν (ὡπὸ 1).

Σημειώσεις:

15. Οἱ ἀναφορὲς ἀφοροῦν μόνον στὴν ἐπιστημονικὴ θεολογία ποὺ περιλαμβάνε- ται στὸ σχετικὸ τῆς ἀπόφασης.

16. Ἡ ἀπόφαση παραπέμπει στοὺς: ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ, «Ἡ συνταγματικὴ ἐπι- τμή γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς θρησκευ- τικῆς συνειδήσεως», Συναξίς (65) 1998-37, ΜΑΡΙΝΟΣ, «Τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καὶ ἡ Δη- μοκρατία», www.oecclesia.gr, ὁ ἴδιος, «Περί Μαθήματος τῶν Θρησκευ- τικῶν», Τόμῃν (12)2006-46 ἑ.τ., ὁ ἴδιος, «Παρατήρησης στὸ Πρακτικὸ ἑπε- ξεργασίας Αριθ. 347/2002, Τμ. Ε' τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας», Νομο- κανονικὰ (1)2003.161 ἑ.τ., ΚΡΙΠΠΑΝΟΣ, «Τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἀπὸ ἀποψηφῆς νομικῆς καὶ ἐργασματολο- γικῆς», Κοινωνία (2)2011.162 ἑ.τ., ὁ ἴδιος, «Ἡ συνταγματικὴ κατοχύρωση τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν παρ' ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπή», Θεολο- γία (71)2001.211 ἑ.τ., ΧΡΥΣΟΓΟ- ΝΟΣ, Ἀπομνημόναια κοινοβανὰ διαβου- λήων, ἐκδ. Νομικῆ Βιβλιοθήκη, Αθήνα 2006, σ. 275 ἑ.τ., ὁ ἴδιος, «Θρησκευτικὴ ἐκπαίδευση καὶ ἐπικρατοῦσα θρη- σκευία», Τόμ.Σ 1999-993 ἑ.τ., ΓΡΙΖΟ- ΠΟΥΛΟΥ, «Ἡ Θρησκευτικὴ Ἐκπαί- δευση (ΘΕ) καὶ τὸ Μάθημα τῶν Θρη- σκευτικῶν (ΘΜ) στὶς γυμνάσις τῆς Εὐρώ- πης», https://docs. google.com/document/d/ (προσπελάσιμος 03.03.2013).

17. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ, «Ἡ συνταγμα- τικὴ ἐπιταγή γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως», ὅ.π.

18. ΜΑΡΙΝΟΣ, Τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήμα- τος τῶν Θρησκευτικῶν καὶ ἡ Δημο- κρατία, ὅ.π.

19. ΚΡΙΠΠΑΝΟΣ, Τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἔξ ἀποψηφῆς νομικῆς καὶ ἐργασματολογικῆς, ὅ.π.

20. Βλ. ΣτΕ 2176/1998, ὅ.π. καὶ ΣτΕ 3356/1995, ὅ.π. Παρβ. ἐπίσης καὶ ΣτΕ 3533/1986, Αἰμ. 1987.244.

21. Παρβ. ΣτΕ 2176/1998, ὁ.π. καὶ ΣτΕ 3356/1995, ὅ.π.

22. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρο 16 παρ. 2 Σ ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνειδή- σεως τῶν ὀρθόδοξων μαθητῶν προ- ερχόσασιν κατὰ τὴν χριστιανικὴν διδα- σκαλίαν ἐπ' ἐκείνῃ, σύμφωνα μὲ τὸ σχε- πτικό τῆς ἀπόφασης, στὴν διακριτικὴ ἐνέργειαν τῶν ἐλληνικῶν ἀρχῶν (περι- θύμηση ἐκτίμησιν), με τὴν προϋπόθεση τοῦ περικλύου αὐτοῦ νὰ συμβαδίζει με τὴν εὐρωπαϊκὴν νομοθεσίαν καὶ νομο- λογία.

23. Παρβ. ΣτΕ 2176/1998, ὅ.π. καὶ ΣτΕ 3356/1995, ὅ.π.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ
14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014
Ἀποστολός: Κολ. γ΄ 4-11
Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ΄ 16-24
Ἑμέρας: β΄.— Ἑωθινὸν: Ε΄
ΔΙΔΑΓΜΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

«Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμα ἔστι πάντα»

Κατὰ τὴν σημερινὴν Κυριακὴν τὸν προπατόρην στοὺς ἱ. Ναοὺς διαβάζεται ἡ παραβολὴ τοῦ «μεγάλου δεῖπνου», ὅπως τὴν κατέγραψε ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκάς. Ὁ Θεὸς Πατέρας ὡς ἀγαθὸς οἰκοδεσπότης ἔχει ἐτοιμάσει γιὰ ὅλους ἐμᾶς ἓνα πλούσιο δεῖπνο ἀγάπης καὶ θείας εὐλογίας, καὶ εἴμαστε ὅλοι προσκεκλημένοι.

Ὁ Κύριος διηγεῖται τὴν σημερινὴν παραβολὴν χρησιμοποι- ώντας τὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου δεῖπνου, γιὰ νὰ δεῖξει ὅτι τὸ κάλεσμα στὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μὴ πρόσκληση νὰ συμ- μετάσχουμε στὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐφροσύνη του, νὰ εἴμαστε μαζί με τὸν Θεό. Ἡ πρόσκληση γίνεται ἀπὸ ἓνα σημαντικὸ οἰκοδεσπότη, τὸν Θεό, ὃς ἡ οποιαδήποτε ἀρνῆση ἐκ μέρους μας, ἡ ἐκδήλωση περιφρόνησης ἢ ἀδιαφορίας ἔχει συνέπειες γιὰ τὴν ψυχὴ μας στὴν αἰωνιότητα.

Ὁ Θεὸς, θέλοντας νὰ μεταδώσῃ στοὺς ἀνθρώπους τὴν χαρὰν τῆς συνπαρέρεως με τὸν Πατέρα στὸ Μέγα Δεῖπνό τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀπευθύνει τιμητικὴν πρόσκληση σὲ κάθε ψυχῇ. Στὴν παραβολὴ ἐμφανίζεται ὁ Θεὸς Πατέρας ὡς φιλό- φθωτος, ποὺ καλεῖ σὲ δεῖπνο μέγα, δηλαδὴ καλεῖ τοὺς ἀνθρώ- πους στὴν ἀνέκφραστον ἀπόλαυση τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ καλεῖ πολλοὺς, πρωτίστως τὶς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ, ποὺ ἦσαν οἱ πρὸ τῶν ἐθνῶν κεκλημένοι ὡς λαὸς τοῦ Θεοῦ (Εὐθύμους Ζι- γαβρινός).

Ἡ πρόσκληση στοὺς ἀνθρώπους ἐκδηλώνεται μὲ τὴν ἀπο- στολὴ τοῦ δούλου τοῦ πατρὸς, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνηνθάρωσε λαβὼν δούλου μορφήν καὶ ἀπεστάλη, γιὰ νὰ κα- λέσει τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦ Εὐαγγελίου νὰ μετὰσχουν στὴν χαρὰ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος, καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσ- φέρει τὰς ὡς πνευματικὴ τροφὴ τοῦ κόσμου, καὶ μᾶς καλεῖ με- τὸς λόγους Του νὰ λάβουμε μέρος στὴν πνευματικὴν τράπε- ζα. Ὅσοι γεύονται τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, ἀξιώνονται ζωῆς αἰώνιας. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα ἔχει τὴν αἰώνιον καὶ ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ» (Ἰω. στ΄ 54-56).

Τὸ δεῖπνο ποὺ μᾶς καλεῖ ὁ Θεὸς ἔχει αἰώνιες καὶ ἐσχατολο- γικὲς διαστάσεις. Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίαση, ποὺ γεμίζει τὸν πιστὸ ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν τοῦ στὸ δεῖπνο τοῦ Κυρίου, στὸ μυ- στήριό τῆς Θείας Εὐχαριστίας, θὰ ὀλοκληρωθεῖ στὰ ἔσχατα, ὅταν «ὁμόμεθα Αὐτόν καθὼς ἐστὶν» (Α΄ Ἰω. γ΄ 20, ὅταν θὰ βλέ- πουμε τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ μᾶς φωτίξῃ τὸ θεϊκὸ φῶς).

Ὁ Θεὸς μᾶς προσκαλεῖ σὲ χαρὰ καὶ ἐορτῇ. Ἐμεῖς οφείλου- με νὰ προετοιμασθοῦμε καταλλήλως καὶ πνευματικῶς, ὥστε ὅλη μας ἡ ζωὴ νὰ ἀποπνέει αὐτὴν τὴν αἴσθηση ὅτι ζοῦμε ἢ ᾄ- σθην τὴν χαρὰ τοῦ Κυρίου. Ἀλλωστε, ἡ συμμετοχὴ μᾶς στὴν Θεὰ Εὐχαρίστησις ἀποτελεῖ μὴ πρόγευση τοῦ δεῖπνου στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἐνῷ ὁμως ὁ Θεὸς μᾶς ἔχει ἐτοιμάσει μὴ τράπεζα γεμάτη εὐλογίας, οἱ ἀνθρώποι προβάλλουν λόγους, γιὰ νὰ ἀρνηθοῦν τὴν πρόσκληση στὸ δεῖπνο. Οἱ προσκεκλημένοι τῆς παρα- βολῆς ἐπικυλοῦνται προφάσεις, γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀρνῆσή τους. Ὁ ἐνας ἀγόρασε ἀγρό, ὁ ἄλλος θέλει νὰ δοκι- μᾶσται τὰ νέα ζεῦγη βοδιῶν, ποὺ ἀγόρασε, ὁ τρίτος νυμφεύ-θηκε καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἔλθει.

Ἡ ἀρνῆση τῶν προσκεκλημένων περιγράφει τὴν στάση τῶν Ἰουδαίων, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαί- ων, ποὺ περιφρόνησαν τὴν μεγάλῃ τιμῇ, ποὺ τοὺς ἔδειξε ὁ Θεὸς καὶ ἐστράφησαν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ. Οἱ προχείρες δι- καιολογίες, ποὺ προβάλλουν φανερώσων ὅτι στὴν διανοίᾳ τοῦ πᾶθος τῆς φιλοκτημοσύνης καὶ τῆς φιλητιμίας ἔχουν προβάδισμα ἐναντι τῆς προσκλήσεως τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλὰ καὶ πόσο σημερινὸν δὲν ἐπικαλοῦνται ἀνάλογες δι- καιολογίες! Προσφέρονται φόρτον ἐργασίας καὶ ἐλλειψὴ χρό- νου, γιὰ νὰ μὴ μελετοῦν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, νὰ μὴ προσεῡ- χονται, ἐπικυλοῦνται ἐπιγυμνάσεις προσωπικῆς ἢ οἰκογενειακῆς υποχρέωσης, γιὰ νὰ μὴ ἐκκλησιασθῶν καὶ νὰ μὴ κοινωνήσω.

Εἶναι τραγικὴ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ συγκλίνει τὴν ἀναπακοὴν τοῦ στὸ θέλημά του Θεοῦ πίσω ἀπὸ ἐργασίες καὶ υποχρεώσεις. Ἀφῆναι τῆς βιοτικῆς μέριμνας γὰ τὸν ἀπορροφήσουν, ὥστε νὰ μὴ ἔχει χρόνον ἢ διαθέσει νὰ ἀναποκριθεῖ στὸ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀνθρώπος οὐχύνε-ται πίσω ἀπὸ εὐλογες προφάσεις, γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πνευματικὴν τοῦ ἀδιαφορία. Ἐτσι ὁμως χάνει τὴν αἰωνιότητα παραμένοντας τραγικὰ προσκλημένοι στὰ γήινα καὶ τὰ βιο- τικά.

Ὅταν ὁμως οἱ ἀρχικὸς καλεσμένοι στὸ δεῖπνο ἀρνοῦνται νὰ προσέλθουν, ἡ πρόσκληση ἀπευθύνεται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, στὴν οἰκουμένη. Ἡ πρόσκληση τῆς χάριτος ἀπευθύνεται ἀπὸ τὸν Θεὸ πλὴν στοὺς πτωχοὺς καὶ ἀνάπλους καὶ χλωδὺς καὶ τυφλοὺς, στοὺς περιφρονήμενους τῆς κοινωνίας, οἱ ὁποῖοι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἰουδαίους, ἦσαν αὐτοὶ ποὺ ἐδέχθησαν τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τελικῶς ἠξιώθησαν τῆς μεγάλῃς τιμῆς νὰ παρακαθίσουν στὸ δεῖπνο τῆς βασιλεί- ας τοῦ Θεοῦ.

Ὅφειλουμε καὶ ἐμεῖς νὰ ἔχουμε αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς ταπει- νώσεως ὅτι, ἀνάσθῃ ὄντες, εἴμαστε προσκεκλημένοι τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἀφήσουμε τῆς καθημερινῆς ἀσχολίας νὰ μᾶς ἀποσπάσουν ἀπὸ τὸ μεγάλῳ ζητούμενο, νὰ ἀναποκριθοῦμε στὴν κλήση τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ εὐερεθοῦμε ὁμοτράπεζοι τοῦ Κυ- ρίου στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἀρχιμανδρίτης π. Κύριλλος Κεφαλόπουλος

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Παράδοξα νεοπεντηκοστιανικά - χαρισματικά φαινόμενα

«Ἡ πτώσις εἰς τὸ ἔδαφος»

Τὸ πρωτ. π. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Ἐπικ. Καθ. Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ

Στὶς ποικίλες μορφές καὶ ἐκδηλώσεις λατρείας τῶν Νέο- πεντηκοστιανῶν – Χαρισμα- τικῶν κινήσεων συναντᾶμε, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μελέτῃ τῆς Βίβλου καὶ τοῦ κήρυγμα, τὸ ἐκστατικὸ φαινόμενο τῆς γλωσσολαλίας, τὸ γύπτημα τῶν χειρῶν, λατρεία μὲ ἐνθουσιαστικὲς καὶ δυνατές φωνές, τὴ χρῆση μουσικῶν ὁργάνων, τὴν ὕψωση τῶν χε- ϱιών, τὴν κλίση νοντών, τὴ χρῆ- ση τῆς δεκάτης, χωρὶς κατ' ἀνάγ- κη ὅλα αὐτὰ, νὰ γίνονται ἀποδε- κτά ἀπὸ ὅλες τὶς κινήσεις.

Στὶς μορφές λατρείας καὶ στὰ φαινόμενα τῆς νεωτέρης Νεο- πεντηκοστιανικῆς – Χαρισμα- τικῆς κινήσεως, ποὺ εἶναι γνωστὴ ὡς «Τρίτο Κύμα», συναντᾶ κά- ποιος μεταξὺ τῶν ἄλλων παρά- δοξων πρακτικῶν τῆς καὶ τῆ λε- γόμενῃ «πτώσι στὸ ἔδαφος ὑπὸ τὴν ἐπίδραση θείας δυνάμεως», σύμφωνα με τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοὺς.

Οἱ ποιμένες καὶ οἱ ὁπαδοὶ τοῦ «Τρίτου Κύματος» χαρακτηρί- ζουν τὸ ἐκστατικὸ καὶ παράδοξο αὐτὸ φαινόμενο ὡς ἐκφραση

εὐλογίας, ὡς παρουσία τοῦ Ἁγί- ου Πνεύματος καὶ ὡς σωματικὴ ἀντίδραση στὴ δυναμικὴ εἰσδο- τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸ ἐσω- τερικὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Πρόκειται γιὰ φαινόμενο, τὸ ὁποῖο, συνήθως, εἶναι καρπὸς τῆς ἐπίθεσης τῶν χειρῶν τῶν «χαρισματικῶν» παστῶρων στὰ τέ- κεφάλαια τῶν ὁπαδῶν τους, ποὺ ζητοῦν τὴν προσευχὴ τους, λ.χ. γιὰ θεραπεία. Μὲ τὴν ἐναπόθεση τῶν χειρῶν στὸν κεφαλὴ τοῦ χαρι- σματικοῦ ὁπαδοῦ, αὐτὸς ὡς νὰ ἔχει κεραυνωθεῖται πέφτει στὸ ἔδαφος.

Οἱ πώσιες στὸ ἔδαφος συνο- δεύονται ἀπὸ ἐκστατικὸν χαρα- κτήρα ἐνέργειες, ὁράματα, ἄλο- τε ἀπὸ βίαιες κινήσεις, ρίγη, μορφομοῖς, ἄλλοτε κατὰσπαρ- ηνέμας ποὺ διακόπτεται ἀποτο- μῇ, ἄλλοτε ἀκίνησια καὶ σὲ πολ- λές περιπτώσεις μὲ μορφολογι- κά χαρακτηριστικά, ποὺ θυμι- ζοῦν ἐπιληπτικὲς ἐκδηλώσεις. Ἡ «πτώσι στὸ ἔδαφος ὑπὸ τὴν ἐπί- δραση θείας δυνάμεως» πολλὰς φορὲς ἔχει μαζικὸ χαρακτῆρα σὲ διάφορες χαρισματικὲς κοινότη- τες.

Τὸ φαινόμενο τῆς ἐπίδρα- σης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ὡς σωματικὴ ἀντίδραση στὴ δυναμικὴ εἰσδο- τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸ ἐσω- τερικὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Νεοπεντηκοστιανικός – Χα- ρισματικός χώρος τοῦ «Τρίτου Κύματος» παρουσιάζει καὶ χαρα- κτηρὶστὶ τὸ φαινόμενο αὐτὸ ὡς ἐμπειρία θεϊκῆς εὐλογίας καὶ ὡς ἀπόδειξη τῆς δυνάμεως καὶ τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ τῶν πιστῶν. Ἐντύπωση προκα- λεῖ ἐπίσης τὸ γεγονός ὅτι στὸν ἴδιον χώρο γίνεται ἀποπειρα νὰ τεκμηριωθεῖ ἀνιγογραφικὰ ἡ πα- ρουσία τοῦ ἐν λόγω φαινομέ- νου. Ἡ προκοινότητα πρακτικῆς αἰσὺς ἀσφάλειας ἀνιγογραφικῆς ἐρμη- νευτικῆς ἀσφαλείας ποὺ ἐπι- στρατεύουν οἱ ὁπαδοὶ τοῦ «Τρί- του Κύματος».

Πῶς ἀξιολογεῖται ἡ «πτώση στὸ ἔδαφος ὑπὸ τὴν ἐπίδραση θείας δυνάμεως» ἐξ ἐπιμέλειας ὀρθοδόξου; Ἀνιγογραφικὰ, σύμ- φωνα με τὴν ὀρθόδοξὴ νηπτικὴ ἐμπειρία καὶ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, ὅχι μόνον δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς ἐκφραση τῆς θεϊκῆς παρουσίας, ἀλλὰ ἀποτε- λεῖ μὴ μὴ μορφή δαιμονοπληξίας.

Ἐκφραση τῆς θεϊκῆς παρουσίας, ἀλλὰ ἀποτε- λεῖ μὴ μὴ μορφή δαιμονοπληξίας.

Ἐκφραση τῆς θεϊκῆς παρουσίας, ἀλλὰ ἀποτε- λεῖ μὴ μὴ μορφή δαιμονοπληξίας.

Ἐκφραση τῆς θεϊκῆς παρουσίας, ἀλλὰ ἀποτε- λεῖ μὴ μὴ μορφή δαιμονοπληξίας.

Ἐκφραση τῆς θεϊκῆς παρουσίας, ἀλλὰ ἀποτε- λεῖ μὴ μὴ μορφή δαιμονοπληξίας.

Ἐκφραση τῆς θεϊκῆς παρουσίας, ἀλλὰ ἀποτε- λεῖ μὴ μὴ μορφή δαιμονοπληξίας.

Ἐκφραση τῆς θεϊκῆς παρουσίας, ἀλλὰ ἀποτε- λεῖ μὴ μὴ μορφή δαιμονοπληξίας.

Ἐκφραση τῆς θεϊκῆς παρουσίας, ἀλλὰ ἀποτε- λεῖ μὴ μὴ μορφή δαιμονοπληξίας.

‘Η ιστορική διακήρυξις τῶν ἔξ Σεβ. Μητροπολιτῶν, τῶν Καθηγουμένων Ἱ. Μονῶν, τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν κατὰ τῶν ἐκκλησιολογικῶν παρεκτροπῶν τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου

Τὸ πλήρες κείμενον τῆς ἱστορικῆς διακηρύξεως —Νέας Ὁμολογίας Πίστεως— ἔχει ὡς ἀκόλουθος:

‘Η νέα ἐκκλησιολογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

Μέ θλίψη γίνομα· ὅλοι μάρτυρες τῶν διαδραματισθέντων πρό ὀλίγων μηνῶν στὴν Ἁγία Γῆ. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος διατύπωσε στὸ πλαίσιο τῆς συγαντήσεώς του μὲ τὸν Πάπα Φραγκίσκο στὰ Ἱεροσόλυμα στὶς 25 Μαΐου τ.ρ.ε. μία καινοφανή καὶ ἐντελὴς ἔξνι πρὸς τὴν Ὀρθόδοξή ἐκκλησιολογία· ὡς ἡ χειρότερη ἐκφάνση καὶ τὸ ἀποκρύφωμα μιάς παρεκκλίνουσας ἐκκλησιολογικῆς πορείας, ποὺ ἔχει ἐκκηρύσει ἦδη ἀπὸ πολλοὺ, ἡ νέα αὕτη ἐκκλησιολογία, ἀπορρίπτει τὸ ἀκατάλυτον καὶ ἀθάθαρτον τῆς Ἐκκλησίας, ἀν καὶ Αὕτη, κατὰ τοὺς ἁγίους Πατέρες, εἶναι «ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς παρατείνουσας εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ εἰς ὅλην τὴν αἰωνιότητα. Διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐχει ὅσπῳ ἡ ρυτίδα ἢ τὶ τὸν τοι-ούτων»¹. Αντιθέτως, σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τοῦ Πατριάρχου, ἡ Ἐκκλησία, παρὰ τὸ θέλημα τοῦ Παντοδυνάμου Χριστοῦ, ἔχει διασπασθῇ:

1. Διαπονήσεις τῆς ἐκκλησιολογίας τῆς «διοσπαρμένης ἐκκλησίας»

«*‘Η Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἡ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν “ἀρχῇ Λόγου”, τὸν “ὄντος πρὸς τὸν Θεόν”, καὶ “Θεοῦ ὄντος” Λόγου, καὶ τὸν ἐνῳηγεσθῆναι τῆς ἀγάπης, συστατικὴ κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς στρατίαν αὐτῆς, λόγῳ τῆς ὑπερισχύουσας τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καὶ τοῦ πεπερασμένου θελήματος τοῦ ἀνθρώπου νόου, διεσπασθῇ ἐν χρόνῳ. Οὕτω διεμορφώθησαν καταστάσεις καὶ ὁμάδες ποικίλαι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκστῆθι διεκδικεῖ “αὐθεντιάν” καὶ “ἀληθινάν”. Ἡ Ἀληθεία ὅμως εἶναι Μία, ὁ Χριστὸς, καὶ ἡ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ Πατὸς Μία Ἐκκλησία*».

«*Ἀτυχῶς, ὑπέρλασεν ὁ ἀνθρώπινος παράγων, καὶ διὰ τῆς συσσωρεύσεως προσηλῶν “θεολογικῶν”, “πρακτικῶν” καὶ “κοινωνικῶν” αἱ κατὰ τόπους Ἐκκλησίαι ἀωγήθησαν εἰς διάσπαση τῆς ἐνότητος τῆς πίστεως, εἰς ἀπομύωνση, ἐξελιχθεῖσαν ἐνίοτε εἰς ἐχθρικὴν πολεμικὴν*»².

Ἡ θέση αὐτὴ δὲν εἶναι παντελῶς ν-ῆδη πολὺ ἐνῶρις ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης εἶχε ἐκφράσει τὴν ἀπόψή του ὑπὲρ τῆς ἰδιότητος τῆς Ὀρθόδοξ. Ἐκκλησίας καὶ τῆς αἰρέσεως τοῦ Παπισμοῦ:

«*Μία κοινὴ μυστηριακὴ κατανόησις τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ἀναδυθεῖ, διατηρηθεὶ καὶ μεταδοθεὶ διαχρονικῶς ἀπὸ τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴ [...] ἡ Μεικτὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει διυληθεὶν διὰ διακρίσει, ὅτι οἱ Ἐκκλησίαις μὴ ἀναγνωρίσθων ἡ μία τὴν ἄλλην ὡς Ἀδελφές Ἐκκλησίαι, ἀπὸ κοινῶ ὑπευθύνων γιὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς μίας Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, μὴ πιστοῦται πρὸς τὸ θεῖο σχέδιο, καὶ μὲν εἰς τελείως ἰδιαίτερον τρόπον σὺν ἀφορτὴ στὴν ἐνότητα [...] Μὲ αὐτὴν τὴν προοπτικὴν παρακινούμε τοὺς πιστοὺς μας, Καθολικούς καὶ Ὀρθοδόξους, νὰ ἐνισχύσουν τὸ πνεῦμα τῆς ἀδελφoσύνης, τὸ ὁποῖο προέρχεται ἀπὸ τὸ ἕνα Βάπτισμα καὶ ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν στῇ μυστηριακῇ ζωῇ*»³.

«*Διὰ τὴν συνειδητοποίησιν τῶν ἐπιβλαβῶν στοιχείων τῆς παλαιᾶς ζύμης, ἥτις ἀποκατέστη προϋπόθεσις τῆς ἀληθείας καὶ ἀσχύσεως μετανοίας, ὠφέλιμότητος εἰς ὁτιὸν ὁλόγησεν [...] Ἐρ’ ὅσον δηλονότι μία Ἐκκλησία ἀναγνωρίσκει ὅτι ἄλλη τις Ἐκκλησία εἶναι ταιωχόυς τῆς θείας χάριτος καὶ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας, ἀπκλείεται, ὡς ἀντιφάσκουσαι εἰς τὴν παραδοχὴν ταυτήν, ἡ προστάθεια ἀποστάσεως πιστῶν ἀπὸ τῆς μίας καὶ προσοχηθεῖς αὐτῶν εἰς τὴν ἑτέραν. Διότι ἐκστῆθι τοπικὴ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἀνταγωνίστρια τῶν ἄλλων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλ’ ἐν σῶμα μετ’ αὐτῶν καὶ ἐπιθυμῇ τὴν βίωσιν τῆς ἐνότητος αὐτῆς ἐν Χριστῷ, τὴν ἀποκατάστασιν δηλονότι αὐτῆς, διαταρacheσίας κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ ὅχι τὴν ἀπορρόφησιν τῆς ἄλλης*»⁴.

Ἡ παράδοξο αὐτῇ διευρύνουσι τῆς Ἐκκλησίας δὲν θάρσεν ἐκτός τοῦ περιβάλου τῆς τοὺς αἰρετικoὺς Προτεστάντες· περὶ τῆς 9ης Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Πόρτο Ἀλέγκρε τῆς Βραζιλίας (Φεβρουάριος 2006), θ. κ. Βαρθολομαῖος ἐδήλωσε τὸ ἔτος 2008:

«*Ἀπληγαιμένο Ἀποπὸν τῶν ἀγκυλώσεων τοῦ παρελθόντος καὶ ἀποφασισμένον νὰ παραμειναι μῆνωμον ἐὰν νὰ ἐργαζομένων ἀπὸ κοινῶ, ἐθέσωμεν, πρὸ ὅου ὅτων, κατὰ τὴν διακρίαν τῆς 9ης Συνελεύσεως ἐν Porto Alegre Βραζιλίας, τὰς βάσεις μιάς νέας περιόδου εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Συμβουλίου*»⁵.

Πρὸς κοινὴ ἐκτίληξιν, τὸ τελικὸ κείμενο τῆς Συνελεύσεως ἐκείνης διακήρυσσε περὶ τῶν «ἐκκλήνων» τοῦ Π.Σ.Ε.:

«*Κάθε ἐκκλήσις εἶναι ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία, ἀλλὰ ὅχι ἡ ὁλότρη τῆς. Κάθε ἐκκλήσις ἐκλήνηται πρὸς τὴν καθολικότητά τῆς, ὅταν εἶναι σὲ κοινωνίαν μὲ τίς ἄλλες ἐκκλήσεις [...] Ὁ ἕνας χωρὶς τὸν ἄλλο ἔμιας πιναχούμενος*»⁶.

Ὁ Μητροπολίτης Περγάμου Ἰωάννης (Ζηζιούλας), θεολογικός σύμβουλος τοῦ Πατριάρχου, ἐπίσης θεωρεῖ ὡς ἐντός «ἐκκλησίας» ὁσες (διαίρεσεις καὶ σχίσματα) ἐφαρμόζουσιν ἐνα ὁποιοδήποτε «Βάπτισμα»:

«*Τὸ Βάπτισμα δημιουργεῖ ἕνα ὅριον στὴν Ἐκκλησία. Τώρα μεῖς αὐτὸ τὸ Βαπτιστικὸ ὅριο εἶναι κατανηγὸν νὰ ὑπάρξει διάκριση, ἀλλὰ ὅποιαδήποτε διάκριση μέσα σὲ αὐτὰ τὰ ὅρια δὲν εἶναι τὸ ἴδιον μετ’ ἡμῶν τὴν διάκριση ποὺ ὑπάρχει μετὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ αὐτὴν ποὺ βρίσκονται ἔξω ἀπὸ αὐτὸ τὸ Βαπτιστικὸ ὅριο [...] Ἐντός τοῦ Βαπτιστικοῦ, ἀκόμη καὶ ἀν ὑπάρχει μία διάσπαση, μία διάκριση, ἕνα σχίσμα, ἀκόμη μπορεῖς νὰ μιλάς γιὰ Ἐκκλησία*»⁷.

Διευρύνοντας αὐθαίρετὰς τὰ ὅρια τῆς Ἐκκλησίας, ὁ κ. Ἰωάννης περιόρισε τὸ ἐπ’ αὐτῷ καὶ τὸ πεδίο τῶν αἰρέσεων· κατ’ αὐτὸν «ἐκκλησιαστικοποιεῖται» κάθε αἵρεσις ἡ ὁποία δὲν ἀντιπίπτει ἐκπερασμένης στὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως, ὅπως δηλαδὴ ὁ Μονοφυσιτισμός-Μονοθελητισμός (τὸν λεγόμενους «προχαλκηδονίους»), ἡ Εἰκονομαχία, ὁ ἀντι-ουχαρισμός, ὁ ἐθνοφυλετισμός κ.λπ.:

«*Ἡ αἵρεσις, δηλαδὴ ἡ ἀπόκλιση ἀπὸ αὐτοῦ ποὺ πιστεῖται καὶ ὁμολογεῖ μὲ τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας, ὁδηγεῖ αὐτομάτως ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ πρόβλημα ὁμως ἀρχίζει ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ ἡ ὀπτική αὐτῆς γωνία ἀπολυτοποιεῖται [...]»⁸.*

Ὅλα τὰ παραπάνω φαίνονται ὡς προβολὴ καὶ προέκτασις τῆς παλαιᾶς προτάσεως τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, μέλτορος τῶν μετὰ ταῦτα πρωτερ-γανῶν τῆς Παναρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ:

«*Εἰς τὴν κίνησιν πρὸς ἑνωσιν, δὲν πρόκειται ἡ μία Ἐκκλησία νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν ἄλλην, ἀλλ’ ὅλοι ὁμοῦ νὰ ἐπανδρώσωμεν τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, ἐν συνυπαρξίᾳ εἰς τὴν Ἀνατολήν καὶ τὴν Δύσιν, ὅπως ἐξώμεν μέχρι τοῦ 1054, παρὰ καὶ τὰς τότε ὑφισταμένας θεολογικὰς διαφορὰς*»⁹.

2. Ἐμπρακτικὴ ἐφαρμογὴ διαχρονικῶς τῆς νέας ἐκκλησιολογίας

Οἱ πεποθῆριες αὐτὲς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἔχουν ἐμπρόκτους βεβαιωθῇ μὲ διάφορες παλαιότερες ἐκδηλώσεις τοῦ οἰκουμενισμοῦ γίνεσθα: ἐπὶ παραδείγματι, μὲ τὴν παρουσία ἡ καὶ συμπορευομὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου σὲ ἐσπερινὸν τῆς Θρονικῆς Ἑορτῆς τῆς Ρώμης (Ἰούνιος 1995), στὴν κηδεῖα τοῦ Πάπα Ἰωάννη Παυλοῦ Β’ (Ἀπρίλιος 2005), σὲ παπικὴ λειτουργία στὸ Βατικανὸν (Ἰούνιος 2008), σὲ συνεδρία τῆς Συνόδου τῶν Καθολικῶν Ἐπισκόπων (Ὀκτώβριος 2008) καὶ στὴν πρώτη ἐπίσημη λειτουργία τοῦ Πάπα Φραγκίσκου (Μάρτιος 2013), μετ’ ὅτιν ἀπὸ κοινῶ εὐλόγησι τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν ἀπὸ τὸν κ. Βαρθολομαῖο καὶ τὸν Καρδινάλιο Cassidy (Φα-νάρη, Θρονικὴ Ἑορτὴ 1992), καθὼς καὶ μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Πάπα Βενε-δικτοῦ ΙΖ΄ σὲ Πατριαρχικὴ Λειτουργία στὸ Φανάρι (Νοέμβριος 2006), ὅπου ὁ Πάπας, φοροντὰς ὡμοφρόν, ἀπήγγειλε τὸ «Πάτερ ἡμῶν» καὶ τοὺ ἐψάλην Πολυχρόνιόν! Μὲ τὴν προσφάτη (Μαῖος 2014) συμπορευομὴ στὴν Ἱερουσαλὴμ ἐνωπίου τοῦ Παναγιῶ Ταφροῦ. Ἀκόμη, μὲ τὴν ἐπίδοσις αἰγίου Ποτηρίου ὡς δώρομ στὸν νεοεκλεγέντα ουνίτην (ἐν Ἀθῆναις) ἐπίσκοπον «Καρακίβας», Δμῆτριο Σαλαγὰ (Μαῖος 2008). Μὲ τὴν συμμετοχὴ ἐπίσης τοῦ παπικοῦ ἐπισκο-ποῦ Louis Palélate στὸν ἐσπερινὸν τῆς ἀγάπης στὸ Φανάρι τὸ Πάσχα τοῦ 2009, ἔθος πρὸ συνεχίσθηκε καὶ τὰ ἐπιόμενα ἔτη, μεῖ εἰσόδου τῶν ἐτεροδόξων στὸ ἱερὸ Βῆμα διὰ τῆς Φραγίας Πύλης. Μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ κ. Βαρθολομαίου στὴν Σύνοδον τῶν Ἀγγλικανῶν στὸ Lambeth Palace (Νοέμβριος 1993). Ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα, διανέωθησαν μὲ συμπορευσέχες, προσφωνήσεις ἡ καὶ κοινῆς ἐκκλησιολογικῆς δηλώσεως, στὸ πλαίσιο τῆς οἰκουμενιστικῆς στοχεύσεως τοῦ ὁ κ. Βαρθολομαῖος δὲν παρέλειψε νὰ παρσφύρει καὶ τὸν νέο Πατριάρχη Βουλγαρίας, Μακαριώτατο κ. Νεόφυτο, νὰ ἐπανέλθῃ τὸ Πατριαρχεῖο Βουλ-γαρίας στὴν οἰκουμενικὴ κίνησι ἀπ’ ὅπου ἀπεχώρησε τὸ 1998»¹⁰.

3. Ἀρνησις τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, πτώσεως «εἰς Μίαν Ἐκκλησίαν»

Οἱ ὡς ἂν δηλώσεις καὶ τὰ γεγονότα προσδιορίζουν τὴ σταθερὴ ἐκκλησιολο-γικὴ γραμμὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου. Ἡ πρόσφατη ἐν Ἱεροσολύμοις δηλώσει του, ἀναδεικνύει σαφῶς καὶ τὴν προφανή ἀντιπατικότητα ἡ τὴ διγλωσσία τῆς ἐκκλησιολογίας αὐτῆς, χαρακτηριστικὲς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, καθὼς προβάλλει μὲν τὴν Μίαν Ἐκκλησίαν, ἀλλ’ ὡς «διο-σπαρμένη ἐν χρόνῳ». Ἐν προκειμένῳ τὸ πατριαρχικὸν κείμενον δημιουργεῖ σύγχυσι καὶ σαφῶς δὲν ὑπανορεύεται ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο εἶναι Πνεῦμα «εὐθέες»¹¹. Εἶναι ἀκόμη ἐννόητον, ὅτι ἡ θέσι αὐτῆς συυστῇ συνειδητὴ ἀρνήσι τοῦλάχιστον τῆς ἐνότητος τῆς «Μιάς» Ἐκκλησίας ὡς ἰδιότητος καὶ ὀντολογικῆς τῆς δεδομένου. Ἡ συμπεριληψὴ τῆς ἰδιότητος αὐτῆς στὸ ἐκκλησιολογικὸν δῆρρο τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, ἀποτελεῖ τὴν ἐκφάνση τῆς αὐτοσυνηδηρίας καὶ ἀγωνισευματικῆς ἐμπερίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατὰ συνέπειαν ὅποιος – κληρικός ἢ λαϊκός – ἀμφισβητῇ συνειδητῶς ἡ ἀπορρίπτει τὴν πίστη τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως αὐτὴ ὀριοθετεῖται μεῖ κάθε ἀκριβεία στοῦς Ὅρους τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ἰδιαίτερως κατὰ μονοσημῶματα ἀρῶρα τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, εὐλόγως ἐκπίπτει ἀπὸ τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ὑποκείμενος σὲ καθαίρεσιν ἡ ἀφορισμὸ κατὰ τίς Οἰκουμενικες Συνόδους¹².

4. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι αἰωνίως ἀκατάλυτη, ἡ ἐνότητα Χριστοῦ καὶ πιστῶν ἀδιόσπαστος

Ἡ σαφὴς ὑπόθεσις τοῦ Κυρίου, ὅτι «*πῶλαι ῥῥου οὐ κατισχύουσιν*»¹³ τῆς

Ἐκκλησίας, πολλὰ μάλλον ἐπεὶδι «*τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν*»¹⁴, καταρρίπτει κάθε ἰσχυρισμὸ τοῦ Πατριάρχου, ὅτι «*ὑπέρλασεν ὁ ἀνθρώπινος παράγων*» στὴ β’ χυλιετία τῆς ἱστορίας Τῆς! Εἶναι σαφεῖς ἐν προ-κειμένῳ οἱ διαπιστώσεις τῶν ἁγίων Πατέρων: γιὰ τὸν Μ. Βασίλειο ὁ Χριστὸς «*ἐν μέσῳ*» τῆς Ἐκκλησίας «*ἐγένετο, χαρίζομενος αὐτῇ τὸ μὴ σαλευέ-σθαι*»¹⁵. ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ὀνομάζει τὴν Ἐκκλησία «*κληρονομίαν Χρι-στοῦ μεγάλην καὶ οὐ παυομένην, ἀλλ’ αἰεὶ βαδιουμένην*», ὁ δὲ Χρυσόστο-μος ἰωάννης διακηρύσσει ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὀνομάζεται ἀπὸ τὴν Γραφὴ «*ὄρος*, διὰ τὸ ἀπείρητον καὶ καὶ πέτρα, διὰ τὸ ἀθάρατον»¹⁶. Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ὁ Πενταπόλεως, ὁμόφρονος μετ’ ἡν ὁμολογία πάντων τῶν ἁγίων Πατέρων, βε-βαιώνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία «*μόνη ἐστὶν ὁ στίλος καὶ τὸ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθεί-ας*»¹⁷, διότι τὸ Πνεῦμα τὸ παρῶν κλητὸν μένει ἐν αὐτῇ εἰς τὸν αἰῶνα»¹⁸. Ἡ συ-νέχης παρουσία τοῦ Πνεύματος διασφαλίζει τὴν Ἐκκλησία, καὶ γι’ αὐτὸ εἶναι ὁλοκληρωμένον, «περατωθέν», τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος «*ἐργον ἐκπεράνας εὐφρανεν φίλους*»¹⁹.

Στὴν Ἐκκλησίᾳ πιστεύοιμε ὡς εἰς αἰῶνιο θεανθρώπινον καθίδρυμα τὸ ὁποῖον «*οὐ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκταθήσεται μόνον, ἀλλὰ καὶ παντα-χοῦ τοῦ αἰῶνος*»²⁰ καὶ συνεπῶς δὲν ἥττῃται ἡ παρερχεται· εἶναι παφαι-νές, ὅτι αὐτὴ ἡ χωροχρονικὴ ἐκτασι δὲν ἀφορᾷ μίαν νοητὴ «*ἀχρόνι*» Ἐκκλησία, ἀλλὰ τὴν «*ἐν χρόνῳ*» στρα-τευομένην, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἱστορικῶς ἐμφανέστατη ὡς ἐνότητα-κοινωνία πιστῶν²¹, διότι εἶναι «*πόλις ἐπάνω ὁρους κειμένη*» καὶ «*οἶκος τοῦ Θεοῦ περιστοίς τοῖς ἀπανταχοῦ*»²².

Ἡ ὑπερφυὴς ἐνότητα τῆς Ἐκκλη-σίας ὡς Σώματος Χριστοῦ εἶναι κατὰ τὸ δεδομένον, ἀπολύτως καὶ ἀμετακλήτως διασφαλισμένον ἀπὸ τὴν Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας²³, τὸν Χριστῷ, μετ’ ἡς τὴ συνεχὴ παρουσία τοῦ Παρακλήτου Πνεύμα-τος τοῦ σ’ Αὐτῆν»²⁴. Ὡς τῆς συντελεσῆς ἦρθε ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή. Οἱ πιστοί, ὡς τὸ Σῶμα τῆς Κεφαλῆς, τὸν Χριστοῦ, εἶναι ἀπαραίτητο συμπλήρωμα Τῆς, «*ὃ πλήρημα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου*» Χριστοῦ²⁵, γι’ αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ νοηθεῖ ἡ Μία Ἐκκλησία «*ἐκτός χρόνου*», δηλαδὴ χωρὶς ἐπὶ γῆς πι-στούς· γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «*Ἐνθα γὰρ ἡ κεφαλὴ, ἐκεῖ καὶ τὸ σῶμα· οὐδεὶν γὰρ μὲρὸν διεργεῖται ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ σῶμα· εἰ γὰρ δι-εργετο, οὐκ ἂν εἴη σῶμα, οὐκ ἂν εἴη κεφαλὴ [...] Ὅρα πῶς αὐτὸν κοινὴ πᾶν-των χρῆζοντα εἰσάγει [...] Διὰ πάντων οὖν πληροῦται τὸ σῶμα αὐτοῦ. Τότε πληροῦται ἡ κεφαλὴ, τότε τελειοῦν σῶμα γίνεται, ὅταν ὅμοι πάντες ὤμεν συ-νημένον καὶ συγκυκλοκλιμένον*»²⁶. Γι’ αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς δροῖζεται, καὶ ἐν Χριστῷ *καί* ἐν τῷ Σώματι τοῦ Χριστοῦ, τῇ Ἐκκλησίᾳ, τῆς ὁποίας μόνος εἶναι Σωτὴρ ὁ Θεανθρώπος²⁷, ὁ ὁποῖος «*ἐκτρέφει καὶ ὀθαίνει αὐτὴν*»²⁸. Ὅποιος δὲν πιστεῖται στὴ συνέχεια τῆς Ἐνασρκώσεως, τὴν Ἐκκλησία, δὲν πιστεῖται στὸν Χριστῷ· ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ συνεχείας τῆς ἐντός τοῦ χρόνου Σαρκώσε-ως. Καὶ ὅπως ὁ Κύριος μὲς ἐθεάθη, ψηλασθήθηκε καὶ προσκυνήθηκε ἐν σαρ-κί, ἐν χρόνῳ, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς συνεχέως νὰ συμβαίνει καὶ μὲ τὸ Σῶμα Του, τὴν Ἐκκλησία· ἐνωμένη καὶ ἀγία· ἐν χρόνῳ. Ἄν θὰ δεχόμεσταν τὴν διαίρεσι τῆς Ἐκκλησίας, θὰ δεχόμεσταν λοιπὸν τὴν ἐκμνδένισι τῆς Ἐνασρκώσεως καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου»²⁹.

5. Ἐπεὶδι ὁ Χριστὸς «οὐ μεμέρισται», ἡ ἐνότητα εἶναι δεδομένον «κτῆμα» τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ Ἐκκλησία ἔχοντας ὡς ὀντολογικὸ Τῆς δεδομένη τὴν ἐνότητα, δὲν τὴν ἐπιζητεῖ, ἀλλῶς τὴν διατηρεῖ «*τῇρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδεδεμῇ τῆς εἰρήνης*»³⁰, εἶναι δὲ αὐτὴ οὐσιώδεις χαρακτηριστικὸ τῆς, καθ’ ὅσον «*τὸ τῆς Ἐκκλησίας ὄνομα οὐ χωρισμό, ἀλλ’ ἐνώσεως ἐστὶ καὶ συμφωνίας ὄνομα*»³¹. Ἐκκλησία δηρημένη καὶ διοεσπαμένη εἶναι τραγέλαφος καὶ ψιλὴ φαντασία. Ὁ ἅγιος Νεκτάριος Ἀγίνης ὁ Θαυματουργὸς στρε-φόμενος κατὰ τῆς προτεσταντικῆς θεωρίας περὶ «*ἀσάρατου Ἐκκλησίας*» φαίνεται νὰ ἐρωτᾷ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχῃ: «*Πρὸς τί καὶ τὸ ὄνομα Ἐκκλησία, ἀφοῦ τὰ μέλη εἰσι μεμονωμένα καὶ πρὸς ἄλληλα ἀγνωστα, καὶ δὲν ἀποτελοῦν ὀργανικὸν τὸ σύστημα οὐδ’ ἐνωσιν ἀδιόσπαστον κατὰ τὴν ἀληθῆ σημασίαν τοῦ ὀνόματος αὐτῆς*»³².

Ἡ ἐνότης τῆς δογματικῆς πίστεως εἶναι λοιπὸν ἐπίσης δεδομένον τῆς Ἐκκλησίας· διότι καθὼς ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χριστὸς δὲν μπορεῖ νὰ διασπαθεῖ—*«οὐ μεμέρισται ὁ Χριστὸς»*³³, ἐστὶ καὶ στὴν Ἐκκλησία ὑφίσταται «*εἰς Κύριον, μία πίστις, ἐν Βάπτισμα*»³⁴ καὶ ὅτι δογματικὴ πολυφωνία, ἡ Ἐκ-κλησία διαμορφώνει ἐνιαῖα πίστη στὸ χριστεπώνυμο πλῆρωμα, «*κατὰ μίαν*

τῆς πίστεως καὶ χάριν καὶ κλήσιν τοὺς πιστοὺς ἀλλήλοις ἐνοειδῶς συνά-πτουσα»³⁵.

6. Ἡ ἀποκοπὴ τῶν αἰρετικῶν δὲν βλάπτει τὴν Ἐκκλησία

Ὅποιος ἐκπίπτει ἀπὸ τὴν ὁμοφωνία τῆς θεολογικῆς ὁμολογίας, καὶ καθί-σταται λοιπὸν ἐνρὸ κλῆμα ποὺ ἀπεκόπη ἀπὸ τὴν Ἄμπελο³⁶, εἶναι ὁ ἴδιος υπεύθυνος, καθὼς σαφῶς προειδοποιεῖ ὁ Χρυσοσθρήμων Ἰωάννης: «*Μένε εἰς Ἐκκλησίαν καὶ οὐ προδίδουσι ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐάν δὲ φύγῃς ἀπὸ Ἐκκλησίας, οὐκ αἰτία ἡ Ἐκκλησία [...] Ἐάν δὲ ἐξέλθῃς ἔξω, θηριάλωτος γίνη· ἀλλ’ οὐ παρά τὴν μάνδραν τοῦτο, ἀλλὰ παρὰ τὴν σὴν μωμψυχίαν [...] Ἐκκλησία γὰρ οὐ τοῖχος καὶ ὄροφος, ἀλλὰ πῖστις καὶ βίος*»³⁷.

Σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω, ἡ ἀποκοπὴ τῶν αἰρετικῶν Λατίνων καὶ ἡ ἀπου-σία τῶν αἰρετικῶν Προτεσταντῶν ἀπὸ τῇ Μία καὶ Καθολικὴ Ἐκκλησία δὲν τὴν ἐβλαίε («*οὐ προδίδουσι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας*») καὶ οὕτε θὰ μπορούσαν νὰ τὴν βλάβει· σαφέστατα δηλώνουν οἱ Ὀρθόδοξοι Πατριάρχες σὲ Σύνοδο τοῦ 18ου αἰῶνος τὴν θεανθρώπινη ἀκρίμεια τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἐμπέσει τῶν Λατίνων ἐξ ὑπερπνεφει-ας τοῦ Πάπα: «*Υστερον μέντοι πρό χρόνων πᾶν ἔπρηλα τοῦ πνευροῦ ὁ Ῥώμης πᾶπας ἀποφαλείς καὶ εἰς ἄλλοκοτα δόγματα καὶ καινοτομίας ἐμπέσεν, ἀπέστη τῆς ὁλομειλείας τοῦ σώματος τῆς εὐσεβούς Ἐκκλησίας καὶ ἀπεσχίσθη [...] Νῦν δὲ τὰ μὲν τέσσαρα μέρη τοῦ ρηθέντος ἰστίου ἐνέμειναν κατὰ χώραν συνημμένα τε καὶ συνε-ραμμένα, δι’ ὧν ευχερῶς ἡμεῖς διαπλέ-ομεν καὶ ἀκμύνωντες τὸ τοῦ βίου τοῦ-του πέλγανος [...] Οὕτως οὖν ἡ καθ’ ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ εὐσεβὴς Ἐκκλησία ἐπὶ τέσσαρσιν νῦν ἐρεῖζεται στίλοις, τοῖς τέσσαρσι δηλαδὴ Πατριάρχεσι,*

Ὑπογραφαὶ κληρικῶν – μοναχῶν – λαϊκῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 4ης ΣΕΛ.

Αγίου Γεωργίου και Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού. Μοναχὴ Προδρόμη.
 Ἱερὸν Ναυστατήριον Ἁγίου Γεωργίου καὶ Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού.
 Μοναχὴ Μεθοδία. Ἱερὸν Ναυστατήριον Ἁγίου Γεωργίου καὶ Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού. Μοναχὴ Ἀναστασία. Ἱερὸν Ναυστατήριον Ἁγίου Γεωργίου καὶ Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού. Μοναχὴ Ραφαήλ. Ἱερὸν Ναυστατήριον Ἁγίου Γεωργίου καὶ Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού. Μοναχὴ Μαρίας.
 Ἱερὸν Ναυστατήριον Ἁγίου Γεωργίου καὶ Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού. Μοναχὴ Παραμυθία. Ἱερὸν Ναυστατήριον Ἁγίου Γεωργίου καὶ Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού. Μοναχὴ Τροπαιοφόρα. Ἱερὸν Ναυστατήριον Ἁγίου Γεωργίου καὶ Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού. Μοναχὴ Παντάνασσα. Ἱερὸν Ναυστατήριον Ἁγίου Γεωργίου καὶ Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού. Μοναχὴ Νεκταρία. Ἱερὸν Ναυστατήριον Ἁγίου Γεωργίου καὶ Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού. Μοναχὴ Θασούρα. Ἱερὸν Ναυστατήριον Ἁγίου Γεωργίου καὶ Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού. Μοναχὴ Μακρίνα. Ἱερὸν Ναυστατήριον Ἁγίου Γεωργίου καὶ Παναγίας Παραμυθίας Ανδρού. Μοναχὴ Λαυρεντία. Ἱ. Μ. Ἁγ. Λαυρεντίου-Βόλου. Μοναχὴ Χριστόνυμφη. Ἱ. Μ. Ἁγ. Λαυρεντίου-Βόλου. Μοναχὴ Θεοκλήτῃ Γεωργοπούδῃ. Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ραφαήλ. Μτυλίτην. Μοναχὴ Ρόδη. Ἀρίδια. Μοναχὴ Κυράνα Ἀθανασιάδου. Ἱερὰ Μονὴ Εἰσοδίων Θεοτόκου Ὅσσης Λαγκαδά. Μοναχὴ Μαρίας Δημοπούδῃ. Ἱερὰ Μονὴ Εἰσοδίων Θεοτόκου Ὅσσης Λαγκαδά. Δοκίμη Μοναχὴ Εὐδοκία Ζακέρογλου. Ἱ. Μ. Ἁγ. Στεφάνου Ἀγ. Μετεώρων. Δοκίμη Μοναχὴ Εἰρήνῃ Βρύου. Ἱερὰ Μονὴ Εἰσοδίων Θεοτόκου Ὅσσης Λαγκαδά.

Γ' ΛΑΪΚΟΙ

[illegible][illegible]

α, οικονομολόγος, τρικάλα. Γκόκιος Δημήτριος, φοιτητής, Θεσσαλονίκη, Κίωνη Φωτεινή, συνταξιούχος ΟΓΑ, Βόλος. Γκίωνη Φωτεινή, συνταξιούχος Βόλος. Γκίωνης Χρήστος, συνταξιούχος ΟΓΑ, Βόλος. Γκίωνης Χρήστος, συνταξιούχος Βόλος. Γκλέτσος Ιωάννης, εκπαιδευτικός Βόλος. Γκλέτσος Αμαλία, δασκάλα Βόλος. Γκλέτσος Ευσεβία, οικιακά Βόλος. Γκομάς Ευάγγελος, φιλόλογος Βόλος. Γκούσιος Ιωάννης, άνεργος Φλώρινα. Γκούσιου Μονίκα, οικιακά Φλώρινα. Γκούσιου Χριστίνα, οικιακά Φλώρινα. Γκραμζής Νίκος, Ύδραυλικός, Θεσσαλονίκη. Γολτίνος Κωνσταντίνος, Ίδιωτικός Ύπαιθαλλος, Βόλος. Γούλας Γεώργιος, αυτοκίνητης, Τρίκαλα. Γουαρδίου Χρήστος, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Γουαρδίου Στάθης, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Γουρ-γουλιέτης Γεώργιος, χημικός Αθήνα. Γούσιας Ντίνος, τυπογράφος, Τρίκαλα. Γραμμένος Γεώργιος, συνταξιούχος Βόλος. Γραμμένος Ελευθέριος, συνταξιούχος Βόλος. Γραμμένο Σταυρούλα, νοσηλεύτρια, Βόλος. Γραμμούδης Παναγιώτης, ιδιωτική υπαλληλός, Θεσσαλονίκη. Γραδοβάκης Αθανάσιος, αστυνομικός Φλώρινα. Γράτζα Αναστασία, νηπιαγωγός, Βόλος. Γρατσιά Αργυρώ, οικιακά Φλώρινα. Γρατσιάς Ελευθέριος, συνταξιούχος ΑΤΕ BANK, Βόλος. Γραφανάκης Αθανάσιος, συνταξιούχος Βόλος. Γραφανάκης Δημ., Ίδιωτικός υπαλληλός, Βόλος. Γραφανάκης Μιχ., συνταξιούχος Βόλος. Γρέζου Μαρία, ιδιωτική υπαλληλός, Φλώρινα. Γρηγοριάδου Μαργαρίτα, νοσηλεύτρια, Θεσσαλονίκη. Γρούλιος Δημήτριος, κτηνοτρόφος, Κέλελη. Γρούϊου Έλντινη, οικιακά, Κέλελη. Γρούϊου Χρύσανθη, ιδιωτική υπαλληλός, Φλώρινα. Γρούτα Ευάγγελα, ασφ. Τρίκαλα, Θεσσαλονίκη. Γρούτας Νικόλαος, ασφαλιστής, Θεσσαλονίκη. Δάγκας Δημήτριος, δημόσιος υπαλληλός, Φλώρινα. Δαδάνη Αικατερίνη, οικιακά, Αγρινίο. Βόλος. Δαδάνη Ελένη, οικιακά, Αγρινίο. Βόλος. Δαδαυντιάδης Κωνσταντίνος, συνταξιούχος Βόλος. Δαλακούρας Αθανάσιος, πυροσβεστής, Βόλος. Δαλής Γεώργιος, ιατρός Θεσσαλονίκη. Δάλλα Μαρία, ξενοδόχος, Μέτσοβο. Δάλλα Παράσκευη, οικιακά, Μέτσοβο. Δάλλα Σταυρούλα, οικιακά, Μέτσοβο. Δάλλας Απόστολος, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Δάλλας Δημήτριος, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Δάλλας Ιωάννης, άνεργος, Μέτσοβο. Δάλλας Ιωάννης, υπαλληλός, Βόλος. Δάλλας Τριανταφυλλός, άνεργος, Μέτσοβο. Δαμιανίδης Πέτρος, συνταξιούχος Φλώρινα. Δασκαλάκη Γεωργία, οικιακά, Λάρδια. Δασκαλοπούλης Δημήτρης, ιδιωτικός υπαλληλός, Αθήνα. Δασκαλοπούλου Χριστίνα, διηγήτορας, Αθήνα. Δασούλα Ζήνη, νοσηλεύτρια, Τρίκαλα. Δασούλα Ελένη, επιχειρηματίας, Μέτσοβο. Δασούλα Έλενη, οικιακά, Μέτσοβο. Δασούλα Ελευθερία, επιχειρηματίας, Μέτσοβο. Δασούλα Χαίδη, οικιακά, Ιωάννινα. Δασούλας Κωνσταντίνος, επιχειρηματίας, Μέτσοβο. Δασούλας Σπυρίδων, επιχειρηματίας, Μέτσοβο. Δελιγιώργης Έμμανουήλ, συνταξιούχος, Βέροια. Δέλτα Χρυσαύδα, Άγιος Χριστόφορος Εορδαίας, Δεκλίωσης Ιωάννης, εκπαιδευτικός, Θεσσαλονίκη. Δερμίσσης Κωνσταντίνος, επιχειρηματίας, Τρίκαλα. Δημάκης Γεώργιος, στρατιωτικός, Ιωάννινα. Δημηρέλη Θάλ., συνταξιούχος Βόλος. Δημητριάδης Ανδρέας, δημοτικός υπαλληλός, Θεσσαλονίκη. Δημητριάδης Αριστοτέλης, ξενοδόχος, Κόνιστα. Δημήτριος Βασιλείος, προπονητής, Φλώρινα. Δημητριάδης Πέτρος, ταξιδιές, Φλώρινα. Δημητριάδης Σταμάτης, έμπορος, Θεσσαλονίκη. Δημητριάδης Φραγκίσκος, φοιτητής, Φλώρινα. Δημητριάδης Χρήστος, ηλεκτρολόγος, Φλώρινα. Δημητριάδης Γρηγόριος, κομμωτής, Φλώρινα. Δημητρίου Μαρία, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Δημόπουλος Λεωνίδας, εκπαιδευτικός, Ν. Ιωνία. Βόλος. Δημόηδης Ελένη, οικοκυρά, Κύμينا Θεσσαλονίκη. Δημουλίου Ευτροπέα, εκπαιδευτικός, Φλώρινα. Διαμαντής Παύλος, εργάτης, Κόνιστα. Διαμαντοπούλου, συνταξιούχος Άγ. Χριστόφορος, Διανός Δημήτριος, στρατιωτικός, Βόλος. Διανή Γεωργία, μαθήτρια, Βόλος. Διανός Δημήτρα, φοιτήτρια, Βόλος. Διανή Ελεονώρα, στρατιωτικός, Αθήνα. Διανής Σπυρίδων, μαθήτης, Βόλος. Δισαννού Νεκταρία, πτυχιούχος θεολόγας, Φλώρινα. Διβάνη Δημήτρα, οικιακά, Βόλος. Διβάνης Ιωάννης, δημόσιος υπαλληλός, Βόλος. Δίσκος Γεώργιος, εργάτης, Πελοποιεία. Δήμος Κωνσταντίνος, μηχανικός, Καλαμπάκα. Δήλιος Μιχαήλ, αγρότης, Τρίκαλα. Δοβρίτης Βλαδίμηρος, Άγιος Χριστόφορος Εορδαίας. Δούκα Παναγιώτα, οικιακά, Φλώρινα. Δουλ-βέρη Παρασκευή, οικιακά, Φλώρινα. Δουράς Νικόλαος, Φλώρινα. Έλευθεριάδου Ελένη, δασκάλα, Βόλος. Έμμανουήλ Έμμανουήλ, εργάτης, Βόλος. Έξαρχος Γεώργιος, κλασσικός φιλόλογος, Ιωάννινα. Ερευινίδου Άννα, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Ευαγγελινόου Μαργαρίτα, δημόσιος υπαλληλός, Βόλος. Ευαγγελινός Αναστάσιος, Ίδιωτικός υπαλληλός, Βόλος. Ευαγγέλου Έδα, οικιακά, Βόλος. Ευαγγέλου Αναστάσιος, αγρότης, Μακρυურάχη. Ευαγγέλου Αντωνίου, έμπορος, Μακρυურάχη. Ευαγγέλου Έμμανουήλ, Μακρυურάχη. Ευθυμιάδης Μιχαήλ, υπαλληλός Δ.Ε.Η. Φλώρινα. Ευθυμιάδης Μαρία, μαθήτρια, Φλώρινα. Ευθύμιου Χριστίνα, μαθήτρια Γ' λυκείου, Νεοχώρι Μεσολογίου. Ευσταθίου Ηλίας, Ίδιωτικός υπαλληλός, Καλαμπάκα. Ζαλακούτα Ευαγγελία, συνταξιούχος Θεσσαλονίκη. Ζαπαφή Μ., οικιακά, Βόλος. Ζαμπουργας Χρήστος, κτηνοτρόφος, Καρδίτσα. Ζαπριάνος Λεωνίδας, Ν-Μ μηχανικός, Θεσσαλονίκη. Ζαρεπίδης Ευδοκία, οικιακά, Μέτσοβο. Ζαρκάδης Ιωάννης, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Ζαρκάδουλας Ιωάννης, αστυνομικός, Αγρινίο. Ζαρεπίου Κωνσταντίνος, οικιακά, Βέροια. Ζαχαρίου Στυλιανός, ψάλης, Θεσσαλονίκη. Ζάχος Δ. Ξενοδόχος επαγγελματίας, Τρίκαλα. Ζάχος Ευάγγελος, άνεργος, Φλώρινα. Ζάχος Χρήστος, αγρότης, Τρίκαλα. Ζάχου Βάσω, υπαλληλός, Τρίκαλα. Ζάχου Γεωργίου, καταστηματούχος, Τρίκαλα. Ζάχου Δόξα, οικιακά, Τρίκαλα. Ζάχου Ε. οικιακά, Τρίκαλα. Ζάχου Ευφροσύνη, οικιακά, Τρίκαλα. Ζάχου Μαρία, συνταξιούχος, Τρίκαλα. Ζάχου Παρασκευή, οικιακά, Τρίκαλα. Ζάχου Χ. οικιακά, Τρίκαλα. Ζήη Ελένη, οικιακά, Φλώρινα. Ζησίδου Συγκλητική, πτυχιούχος θεολόγας, Φλώρινα. Ζιώγα Γιαγιά, νοσηλεύτρια - δασκάλα, Φλώρινα. Ζιώγας Στέφανος, συνταξιούχος δασκάλας, Θεσσαλονίκη. Ζομπότης Ιωάννης, ιατρός, Φλώρινα. Ζουλάκης Σταύρος, Ίδιωτικός υπαλληλός, Θεσσαλονίκη. Ζωγράφος Ιωάννης, λογιστής, Ζαγκλιβέρι. Ζωγράφου Αναστασία, οικιακά, Επανομή. Ζωγράφου Βασιλική, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Ζωγράφου Έλιοσάβη, στρατιωτικός, ε.ε.α., Θεσσαλονίκη. Ζωγράφου Λευκοβία, Φάρσκα. Ηλιάδη Αναστασία, αρχιτέκτονας, Θεσσαλονίκη. Ηλιάδης Ηλίας, δημοτικός υπαλληλός, Σέρρες. Ηλιάδης Θεοφάνης, βιοτέχνης, Θεσσαλονίκη. Ηλιάδης Ιωάννης, φοιτητής, Θεσσαλονίκη. . Γοντιστούλης Χρήστος, Ίδιωτικός υπαλληλός, Βόλος. Ισάκας Γεώργιος, Βόλος. Ισάκος Δημήτρα, δημόσιος υπαλληλός, Βόλος. Ϊσμέλη Μαρία, φαρμακοποιός, Βόλος. Ϊσμελής Ιωάννης, ηλεκτρολόγος, Καλαμπάκα. Ϊσμοειδωρίδου Γεωργία, νηπιαγωγός, Φλώρινα. Ϊσοδωρίδου Ε. συνταξιούχος, Φλώρινα. Ϊσοδωροπούλου Ευτυχία, οικιακά, Τρίκαλα. Ϊσοδώρου Βασιλή, εκπαιδευτικός, Τρίκαλα. Ϊσοδώρου Πολυμένης, συνταξιούχος Έμπορος, Θεσσαλονίκη. Ϊσελούτου Σταμ., συνταξιούχος, Βόλος. Ϊσοχάρι Ελένη, οικιακά, Αθήνα. Ϊσοχάρης Γεώργιος, Ίδιωτικός υπαλληλός, Αθήνα. Ϊσοχάρης Ιωάννης, συνταξιούχος Αθήνα. Ϊσοχάρης Φώτιος, συνταξιούχος Αθήνα. Ϊσοκυβίδης Παρασκευάς, φοιτητής ιατρικής, Θεσσαλονίκη. Ϊνδου Παναγιώτα, συνταξιούχος, Φλώρινα. Ϊντζερίδου Έλιοσάβη, οικιακά, Βέροια. Ϊντζίδης Έμμανουήλ, στρατιωτικός υπαλληλός, Βόλος. Ϊωαννίδης Νικόλαος, αρτοποιός, Θεσσαλονίκη. Ϊωαννίδης Σimeών, αρτοποιός, Θεσσαλονίκη. Ϊωαννίδου Όλγα, αρτοποιός, Θεσσαλονίκη. Κabanovich Βασίλειος, θερμειδραυλικός, Αλεξανδρούπολη. Καβαββάδας Πλάτων, υπαλληλός, Αγρινίο. Καβύλη Αρετή, πτυχιούχος παιδαγωγός, Φλώρινα. Καζάνης Σεβ., οικιακά, Άγιος Λαυρέντιος, Βόλος. Καζαντζή Αλεξάνδρα, συνταξιούχος Θεσσαλονίκη. Καζαντζή Σόνια, συνταξιούχος δημόσιος υπαλληλός, Θεσσαλονίκη. Καζίας Σεραφεήμ, φοιτητής οχημάτων, Θεσσαλονίκη. Κάϊσιδου Χρυσούλα, συνταξιούχος δημόσιος υπαλληλός, Θεσσαλονίκη. Κακήλη Αναστασία, εκπαιδευτικός - σχολική σύμβουλος, Θεσσαλονίκη. Κακαλιώγους Ηλίας, ξενοδόχος, Βόλος. Κακαρή Ελένη, οικιακά, Βέροια. Κακούδης Βασίλειος, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Καλαϊτζόπουλου Αθηνά, φιλόλογος, Ν. Ιωνία Μακεδονίας. Καλαϊτζόπουλου Δομνίκη, συνταξιούχος, Βόλος. Καλαϊτζόπουλου ΔΗΡΩΤΗΣ, Ίδιωτικός υπαλληλός, Αθήνα. Καλαϊτζόπουλος ζάββας, υπαλληλός Χρηστού, Πελοποιεία. Καλαμύρα Μαρκελλά, Δΐκος Π.Ε. Τρίκαλα. Καλόδρα Βασιλική, κομμωτής, Μέτσοβο. Καλημεράκη Καθολική, υπαλληλός, Αθήνα. Καλιντέρη Ευαγγελία, εκπαιδευτικός, Βόλος. Καλιντζή Σουλτάνα, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Καλίνη Άννη, δημόσιος υπαλληλός, Φλώρινα. Καλίνη Γεωργία, εργάτρια, Μελίτη. Καλίνης Κωνσταντίνος, συνταξιούχος, Μελίτη. Καλίνης Χρυσόβαλάντης, υπαλληλός, Φλώρινα. Καλλιφέρης Νικόδημος, νομικός, Θεσσαλονίκη. Καλονήρου Αλέξ., Βόλος. Καλοψήρη Αργυρώ, οικιακά, Μέτσοβο. Καλοψήρη Γιαννούλα, οικιακά, Μέτσοβο. Καλοψήρης Γεώργιος, επιχειρη

Αντωνία, Κανδύλιωτο Αντωνιάνα, Άγιος Χριστόφορος, Κανελλάς Έλλη, συνταξιοδόχος, Θεσσαλονίκη, Κανούτα Μαρία, οικιακή, Βόλος, Κανάκια Ανδρό-
νικη, ιδιωτικός υπάλληλος, Βόλος, Κατζιλίδη Αναστασία, υδαρλικός, Θεσσα-
λονίκη, Κατζιλίδου Μερόπη, μισθώτρια, Θεσσαλονίκη, Κατζιλίδου Στέλλα, πω-
λήτρια, Θεσσαλονίκη, Καπέτη Ελένη, συνταξιούχος, Μέτσοβο, Καπέτη Καλλι-
νίκη, ιδιωτικός υπάλληλος, Αθήνα, Καπέτης Κυριακός, συνταξιούχος, Μέ-
τσοβο, Καπάνη Μαρία, οικιακή, Κοσστράκι, Καπάνης Αθανάσιος, ιδιωτικός
υπάλληλος, Τρίκαλα, Καπαρνόγλου Ανδρονίκη, Εκούρη, Κοζάνη, Καπλάνο-
πουλου Ελισαβετ, οικιακή, Κοζάνη, Καπλάνογλου Ευαγγελία, γεωπόνος, Νέστο-
ς, Κοζάνη, Καπίρης Σπύρος, αγρότης, Αγρινίο, Καποδίστριας Αρ., συντα-
ξιούχος, Βόλος, Καποδίστριας Μαρία, οικιακή, Αργολίδα, Καποδίστριας Κων-

Καραγιάννης Ι., στρατιώτης, Βόλος, Καραγιαννίδης Δημήτριος, εκπαιδευτικός, Καραγιάννης Γεώργιος, Καραγιώργος Αθανάσιος, ιδιωτικός υπάλληλος, Μέτσοβο, Καραγιώργος Ηλίας, οικοδόμος, Μέτσοβο, Καραγιώργη Παναγιώτα, νοσηλεύτρια, Φλώρινα, Καραγιώργου Χρυσούλα, οικιακά, Βέροια, Καραγιώζακη Αργυρή, οικιακά, Φλώρινα, Καραδάκη Γραμματική, λογιίστρια, Θεσσαλονίκη, Καραδημητρίου Ν., απόστρατος, Άγιος Λαυρέντιος, Βόλος, Καρακαστανιά Μαρία, ιδιωτική υπάλληλος, Βόλος, Καρακαστανιά Όλγα, Βόλος, Καρακατσάνη Αικατερίνη, καθηγήτρια, Κ. Λεχώνια, Βόλος, Καρακατσάνης Σταμάτης, ηλεκτρολόγος, Κ. Λεχώνια, Βόλος, Καρακάτσα Ελένη, συνταξιούχος, Βόλος, Καρακωστάκης Παν., ταξίτης, Βόλος, Καραλιούκος Δημήτριος, υπάλληλος, Καλαμπάκα, Καραμάνη Βασιλική, δημόσιος υπάλληλος, Ίωαννινα, Καραμανιόλα Ανδρομάχη, αγρότισσα, Άγιος Λαυρέντιος Πηλίου, Καραμανιόλα Έλενη, οικιακά, Μαρία, Καραμυράκη, Καραμήτρου Ανδρονίκη, οικιακά, Βέροια, Καραμήτρου Μαρία, εκπαιδευτικός, Θεσσαλονίκη, Καραμυτιζός Δημήτριος, εκπαιδευτικός, Τρίκαλα, Καραμυτιζός Αθανάσιος, εκπαιδευτικός, Τρίκαλα, Καραμυζήλ Αναστασία, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη, Καραμυζήλ Βασιλική, οικιακά, Θεσσαλονίκη, Καραμυζήλ Στυλιανή, δημόσιος υπάλληλος, Θεσσαλονίκη, Καραμύχης Μιχαήλ, υπάλληλος, Μέτσοβο, Καραμπάτα Ζαφειρούλα, οικιακά, Λάρισα, Καραμπάτσος Γεώργιος, συνταξιούχος, Λάρισα, Καρανάσιος Αντώνιος, συνταξιούχος, Βόλος, Καρανάσιος Δημήτριος, έπαιθα, Βόλος, Καρανάσιος Αποστόλιος, ταξίτης, Βόλος, Τρίκαλα, Καραντζή Μ., οικιακά, Άγιος Λαυρέντιος, Καρανικα Ανδρονίκη, συνταξιούχος, Λάρισα, Καρανίκας Αποστόλος, ιδιωτικός υπάλληλος, Καλαμπάκα, Καραντζής Γ., συνταξιούχος, Άγιος Λαυρέντιος, Βόλος, Καραπατσώτης Ζωή, Βόλος, Καραπατσώλης Αποστόλος, Βόλος, Καρασαρήλ Περσεφόνη, συνταξιούχος, Βέροια, Καρασαρήλ Αναστάσιος, δημόσιος υπάλληλος, Βέροια, Καρασαρήλ Εμμανουήλ, μαθητής, Βέροια, Καρασσιγιάννη Ξτεργιάνη, νοσηλεύτρια, Φλώρινα, Καρατσάσιος Σοφία, μαία, Θεσσαλονίκη, Καρατσάτολης Φώτης, αγρότης, Γλαφυρά, Βόλος, Καρατσάτολης Δημήτριος, ιδιωτικός υπάλληλος, Καρδίτσα, Καρατσάτολης Μαρία, πωλήτρια, Βέροια, Καρατσότης Σωτήριος, έμπειρος, Βέροια, Καρατσότης Δημήτριος, συνταξιούχος, Βέροια, Καραούτσος Ελευθέριος, Βόλος, Καραούτσος Ηλίας, Βόλος, Καραούτση Μαρία, οικιακά, Βόλος, Καραούτση Μαρία, οικιακά, Λεχώνια Βόλου, Καραούτση Σταματίνα, οικιακά, Βόλος, Καραπυζά Έλενη, Άγιος Χριστόφορος Έσφοδρία, Καραπυζά Ελευθέριος, Βόλος, Καραπυζά Κωνσταντίνος, χρωματιστής, Λάρισα, Καταπόδη Έλενη, συνταξιούχος, Βέροια, Καταπόδη Παρασκευά, οικιακά, Βέροια, Καταρίκου Άννα, οικιακά, Θεσσαλονίκη, Κατασβού Αθηνά, Βέροια, Κασανική Κωνσταντίνος, φοιτήτρια Μεταφραστών, Αγρίνιο, Κατσουγιάννη Άννη, οικιακά, Μέτσοβο, Κατσούδα Παρασκευά, άνεργη, Αγρίνιο, Κατσούλη Κλεοπάτρα, φοιτήτρια θεολογίας, Θεσσαλονίκη, Καβρίδα Άννα, δημόσιος υπάλληλος, Βόλος, Καλαμάκη Μαρία, έλεύθερος επαγγελματίας, Θεσσαλονίκη, Κεραλάκης Χαράλαμπος, φοιτητής Γεωπονίας, Θεσσαλονίκη, Κεσίδη Αικατερίνη, οικιακά, Θεσσαλονίκη, Κεσίδη Κωνσταντίνος, Ύδραυλικός Θεσσαλονίκη, Κετσίδης Παναγιώτης, δάσκαλος, Φλώρινα, Κετομπίτης Ιορδάνης, στρατιώτης, Δράμα, Κίκα Αιγυπτιστής, έλεύθερος επαγγελματίας, Φλώρινα, Κιάζης Γεωργία, οικιακά, Φλώρινα, Κιάζης Μαρία, οικιακά, Φλώρινα, Κικιρίδου Έλενη, ιδιωτική Υπάλληλος, Θεσσαλονίκη, Κικιάνη Φωτεινή, φαρμακοποιός, Θεσσαλονίκη, Κίσαρη Αγγελική, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη, Κίσαρης Βασίλειος, συνταξιούχος δάσκαλος, Διμήνη Βόλου, Κίσαρης Δημήτριος, τυροκόμος, Τρίκαλα, Κοκκινίδης Κωνσταντίνος, Πολεμίδα, Κοκκινίδης Ιωάννης, συνταξιούχος, Πολεμίδα, Κοκκινίδης Σταυρούλα, οικιακά, Πολεμίδα, Κοκκινίδου Σταυρούλα, Πολεμίδα, Κοκοβιζός Ιωάννης, καθηγήτρια πληροφορικής, Ιερσόλυμα, Κοκκινών Αστέρια, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη, Κοκονού Παρασκευά, απόστρατος Αυστρίας, Εύβοια, Κοκοτάς Θανάσης, έλεύθερος επαγγελματίας, Βόλος, Κολαράκης Βασίλειος, φοιτήτρια θεολογίας, Θεσσαλονίκη, Κολέτσου Ευθύμια, οικιακά, Βόλος, Κολέτσου Φωτεινή, Υπάλληλος Πρακτορείου Ταξιδιών, Θεσσαλονίκη, Κολίος Σταύρος, δημόσιος υπάλληλος, Κόνιτσα, Κόλλια Β. Ευτυχία, Τρίκαλα, Πολεμίδα, Κόλλια Ι. Ευτυχία, Πολεμίδα, Κόλλιας Νικόλαος, άνεργος, Τρίκαλα, Κόλλιας Βασίλειος, Πολεμίδα, Κόλλιας Νικόλαος, Πολεμίδα, Κολοκοτρώνη Έλενη, οικιακά, Αθήνα, Κολυβής Παύλος, φοιτητής θεολογίας, Αλεξανδρούπολη, Κολυμβάση Παρασκευά, οικιακά, Λεχώνια, Κολυμβάσης Στέφανος, συνταξιούχος, Λεχώνια, Κολώνια Μαρία, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη, Κόλμνου Σουδηή, ταξίτης υπάλληλος, Θεσσαλονίκη, Κονδύλη Αγγελική, έμπορος, Πύργος, Κοντογιάννη Ευφροσύνη, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη, Κοντογιάννης Αλέξιος, αγρότης, Άγιος Λαυρέντιος, Βόλος, Κοντογιάννης Παν., συνταξιούχος, Άγιος Λαυρέντιος, Βόλος, Κοντομάχης Κωνσταντίνος, Πολεμίδα, Κορομπιά Κυριακή, οικιακά, Λάρισα, Κορομπιά Φρειδερίκη, οικιακά, Καρδίτσα, Κορομπιάς Νικόλαος, γυμναστής, Λάρισα, Κορτονόγλου Βασίλειος, φοιτητής μαθηματικών, Ίωαννινα, Κορτονόγλου Αλίκη, θεολόγος, Κόνιτσα, Κορτονόγλου Ιωάννης, ταξίτης, Κόνιτσα, Κοσμά Έλενη, οικιακά, Άργος, Κοσμάρη Καλλιόπη, οικιακά, Θέρμη Θεσσαλονίκης, Κοσμάρη Έλεονώρα, κομμωστήρια, Πανάργια Θεσσαλονίκης, Κοσμάρη Δημήτρα, φοιτήτρια θεολογίας, Θεσσαλονίκη, Κοσμίδη Γεωργίος, συνταξιούχος, Λευκοβόρη Κοζάνης, Κοσμοβίτης Έλευθέριος, φυσικός, Θεσσαλονίκη, Κοσμοίδου Αναστασία, οικιακά, Λευκοβόρη Κοζάνης, Κοσμοίδου Κωνσταντίνη, μαθήτρια, Θεσσαλονίκη, Κοσμομάμου Μαρία, οικιακά, Θεσσαλονίκη, Κοσπαντίδου Αναστασία, συνταξιούχος ιδιωτικής υπάλληλος, Θεσσαλονίκη, Κοττάτζης Μαρία, οικιακά, Κοζάνη, Κοττάτζης Χρυσόστομος, πτυχιούχος θεολογίας, Φλώρινα, Κοτόπουλος Ανδρέας, φοιτητής θαλασσιολογίας, Βόλος, Κοτούλα Αλεξάνδρα, δημόσιος υπάλληλος, Θεσσαλονίκη, Κοτούλας Αθανάσιος, έμπειρος, Θεσσαλονίκη, Κουβάτης δάσκλος, ιδιωτικός υπάλληλος, Βόλος, Κουγιουμτζόγλου Θεοδώρα, Φλώρινα, Κουγκούλα Αν, μαθήτρια, Βόλος, Κουγκούλα Εύ., ιδιωτική υπάλληλος, Βόλος, Κουγκούλα Μαγδα, μαθήτρια, Βόλος, Κουγκούλος Δημ., μαθητής, Βόλος, Κουγκούλας Ιωάννης, αστυνομικός, Βόλος, Κουδικλής Διονύσιος, Καραβόλα, εκπαιδευτικός, Φλώρινα, Κουκουμπίκης Θεοχάρης, άνεργος, Θεσσαλονίκη, Κούλης Βασίλειος, υπάλληλος Κ.Ε.Π., Φλώρινα, Κούλης Ιωάννης, έμπειρος, Θεσσαλονίκη, Κουλιάρης Αθανάσιος, έργατης, Μηλόχωριον, Κομνηνός Ανδρόνικος, ταξίτης, Βόλος, Κομνηνός Κωνσταντίνος, επιχειρηματίας, Βόλος, Κομνηνός Φωτεινή, οικιακά, Βόλος, Κονσταντή Ανδρομάχη, υπάλληλος, Βόλος, Κομνηνοτάμιος Συμεών, Πολεμίδα, Κομνηνά Έλενη, λογιίστρια, Φλώρινα, Κουτλή Αλεξάνδρα, φοιτήτρια, Τρίκαλα, Κουτλή Νίκη-Μαρία, καθηγήτρια πληροφορικής, Τρίκαλα, Κουτλή Τριανταφυλίδα, φοιτήτρια, Τρίκαλα, Κουτλής Χρήστος, τεχνικός αυτοκινήτων, Τρίκαλα, Κουτρούλος Ιωάννης, κτηνοτρόφος, Αγρίνιο, Κουτρούλη Έλενη, εκπαιδευτικός, Αγρίνιο, Κουτσομάμη Βασιλική, οικιακά, Μέτσοβο, Κουτσομάνη Αικατερίνα, οικιακά, Μέτσοβο, Κουτσομάνη Βασιλική, συνταξιούχος, Μέτσοβο, Κουτσομάνη Έλενη, οικιακά, Μέτσοβο, Κουτσομάνη Ευδοκία, φιλόλογος, Μέτσοβο, Κουτσομάνη Μιρμηδινή, επιχειρηματίας, Μέτσοβο, Κουτσομάνη Θωμάς, επιχειρηματίας, Μέτσοβο, Κουτσομάνη Μαρία, επιχειρηματίας, Μέτσοβο, Κουτσομάνη Σταματίνος, άνεργη, Μέτσοβο, Κουτσομάνης Βασίλειος, συνταξιούχος, Μέτσοβο, Κουτσομάνης Γεώργιος, συνταξιούχος, Μέτσοβο, Κουτσομάνης Δημήτριος, επιχειρηματίας, Μέτσοβο, Κουτσομάνης Ιωάννης, επιχειρηματίας, Μέτσοβο, Κουτσομάνης Παντελής, επιχειρηματίας, Μέτσοβο, Κούτση Ευαγγελία, Φλώρινα, Κουτούκος Χαράλαμπος, ιδιωτικός υπάλληλος, Βόλος, Κουτούκου Παναγιώτης, οικιακά, Βόλος, Κιράρ Αθηνά, νηπιαγωγός, Κρίκος Αποστόλος, συνταξιούχος, Αγία Τριάδα, Κρίκος Αριστείδης, ιδιωτικός υπάλληλος, Βόλος, Κρίκος Αριστείδης, άνεργος, Αγία Τριάδα, Κρίκος Ευαγγελία, Βόλος, Κρίκος Σοφία, οικιακά, Βόλος, Κρομμυδά Ελ., οικιακά, Βόλος, Κρομμυδός Ι., συνταξιούχος, Βόλος, Κρομμυδάς Ιωάννης, δημόσιος υπάλληλος, Λεχώνια Βόλου, Κρομμυδάς Πέτρος, Βόλος, Κυβερνήτης Αλκιβιάδης, στρατιωτικός, Θεσσαλονίκη, Κυριαζή Έλενη, συνταξιούχος νοσηλεύτρια, Φλώρινα, Κυριαζή Ειρήνη, συνταξιούχος δάσκαλος, Φλώρινα, Κυριαζή Χρυσάνθη, οικιακά, Φλώρινα, Κυριαζής Αναστάσιος, ιδιωτικός υπάλληλος, Βόλος, Κυριαζόπουλος Ιωάννης, νοσηλεύτρια, Θεσσαλονίκη, Κυριακίδης Γεώργιος, έργατης, Βέροια, Κυριακίδης Ιωάννης, ταξίτης υπάλληλος, Θεσσαλονίκη, Κυριακούπουλος Παύλος, Φλώρινα, Κυριακούπουλος Μαρία, οικοκύρα, Μεσλίμ, Κυριακούλης Δημήτριος, έμπειρος, Καρδίτσα, Κυρίτης Παναγιώτης, έμολογιστής, Καλαμπάκα, Κύρκος Δημήτριος, οικονομολόγος, Θεσσαλονίκη, Κύρτσου Τριανή, υπάλληλος έστιας, Φλώρινα, Κωνσταντίνης Γ

[illegible]

Ύπογραφαὶ κληρικῶν – μοναχῶν – λαϊκῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 5ης ΣΕΛ.

Γεώργιος, συνταξιούχος, Φλώρινα. Μπριτζέ Πότη, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Μπούγια Βαία, γεωπόνος, Τρίκαλα. Μπούγια Ελευθερία, οικιακά, Φαρκαδώνα. Μπούγια Ζωή, οικιακά, Τρίκαλα. Μπούγιας Α. ἐλεύθερος επαγγελματίας, Τρίκαλα. Μπούγιας Γ. υδραυλικός, Τρίκαλα. Μπούγιας Κυριάκος, στρατιωτικός, Βόλος. Μπούγιας Κυριάκος, στρατιωτικός, Ν. Ιωνία. Βόλος. Μπουκουβάλα Βασιλική, συνταξιούχος ΟΣΕ, Βόλος. Μπουλάκη Ανδριάνα, μηχανικός, Ξάνθη. Μπουλάκη Μαρία, συνταξιούχος οδοντίατρος, Έπανομη. Μπουλαϊκή Χρυσοπηγή, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Μπούμπα Βασιλική, οικιακά, Μέτσοβο. Μπούμπα Άθηνά, οικιακά, Μέτσοβο. . Μπούμπα Ζωή, οικιακά, Μέτσοβο. Μπούμπα Ίωάννα, θεολόγος, Μέτσοβο. Μπούμπα Κωνσταντίνια, οικιακά, Μέτσοβο. Μπούμπα Μαρία, οικιακά, Μέτσοβο. Μπούμπα Ουρανία, οικιακά, Μέτσοβο. Μπούμπα Σταματία, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Μπούμπα Χαρίκλεια, φιλόλογος, Μέτσοβο. Μπούμπας Απόστολος, ιδιωτικός υπάλληλος, Μέτσοβο. Μπούμπας Γεώργιος, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Μπούμπας Δημήτριος, μηχανικός αυτοκινήτων, Μέτσοβο. Μπούμπας Ίωάννης, υδραυλικός, Μέτσοβο. Μπούμπας Παντελής, ένοδοχος, Μέτσοβο. Μπούμπας Σπύριδης, υδραυλικός, Μέτσοβο. Μπούμπας Χρήστος, Μέτσοβο. Μπούμπας Χρήστος, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Μπουρδούβαλης Χρήστος, αρχιτέκτων, Θεσσαλονίκη. Μπουρλίος, αγρότης, Τρίκαλα. Μπουρλιός Βασίλειος, συνταξιούχος, Τρίκαλα. Μπουρλίος Θεοδώρας, οικιακά, Τρίκαλα. Μπουρογιάννης Βασίλειος, εκπαιδευτικός, Θεσσαλονίκη. Μπουρσανίδης Κ., αγρότης, Θεσσαλονίκη. Μπουρσανίδου Ευγ., αγρότισσα, Θεσσαλονίκη. Μπουρτζελή Ζωή, συνταξιούχος, Βόλος. Μπουσίος Ίωάννης, ιδιωτικός υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Μπουσίους Εοσέππη, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Μπουσούκος Άννα, οικιακά, Φλώρινα. Μπουτανία Κατερίνα, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Μπουτάσης Σπυρίδης, γυμναστής, Μυλωνάς Αντώνιος, τουριστικές επιχειρήσεις, Δράμα. Μυλωνάς Παναγιώτης, τεχνικός, Βόλος. Μυρωνίδης Νικόλαος, υπάλληλος πανεπιστημίου ΔΜ, Φλώρινα. Μυρωνίδου Έλενη, συνταξιούχος, Φλώρινα. Μυρωνίδου Ταβθά, δασκάλα, Φλώρινα. Μυρωτίτη Μαγδαληνή, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Μυρωτίτιδου Γεωργία, φιλόλογος, Αθήνα. Μυρωτίτου Πηνελόπη, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Νάκα Βαία, δικηγόρος, Τρίκαλα. Νάκα Έλενη, οικιακά, Μέτσοβο. Νάκα Έλευθερία, οικιακά, Μέτσοβο. Νάκα Κλεωνίκη, οικιακά, Μέτσοβο. Νάκας Αναστάσιος, δημόσιος υπάλληλος, Μέτσοβο. Νάκας Ίωάννης, υδραυλικός, Μέτσοβο. Νάκας Μιχαήλ, μηχανικός αυτοκινήτων, Μέτσοβο. Νάκος Γεώργιος, επιχειρηματίας, Μέτσοβο. Νάκος Δημήτριος, αγρότης, Καρδίτσα. Ναλμπάντη Αικατερίνη, καθηγήτρια αγγλικών, Πτολεμαίδα. Ναλμπάντη Ζαφειρία, Πτολεμαίδα. Ναλμπάντης Ευθύμιος, Πτολεμαίδα. Ναλμπάντης Χαράλαμπος, θεολόγος, Φλώρινα. Νάνης Λυκούργος, ιατρός, Φλώρινα. Νάσιου Χαρούλα, Βόλος. Νάστου Θεοδότη, οικιακά, Φλώρινα. Νατσούδη Μαρία, αγρότης, Ν. Μοναστηρίου Λαρίσης. Νατσούδη Μαρία, συνταξιούχος, Μ. Μοναστηρίου. Νατσούδης Ίωάννης, συνταξιούχος, Μ. Μοναστηρίου. Νάτσι Μαρία, οικιακά, Κόνιτσα. Νάτσι Μαριάνθη, οικιακά, Κόνιτσα. Νάτσι Ηλίας, άνεργος, Κόνιτσα. Νάτσις Μιχαήλ, κτηνοτρόφος, Κόνιτσα. Νάτσις Δημήτριος, δάσκαλος, Κιλικία. Νέλλα Χαρίκλεια, ιδιωτική υπάλληλος, Καρδίτσα. Νέντζα Αναστασία, οικιακά, Πτολεμαίδα. Νιζήμη Χρυσούλα, οικιακά, Βόλος. Νιζήτης Ευάγγελος, συνταξιούχος, Βόλος. Νικηφόρου Μ., οικιακά, Βόλος. Νικολαΐδης Κωνσταντίνος, υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Νικολαΐδης Χρόστος, κτηνοτρόφος, Καρίστια, Νικολαΐδης Χρυσή, ιμανόβιας, Θεσσαλονίκη. Νικολάου Αθανάσιος, μαθητής, Φλώρινα. Νικολάου Αθανάσιος, συνταξιούχος, Φλώρινα. Νικολάου Γεώργιος, οδηγός, Φλώρινα. Νικολάου Δημήτριος, έυλοουργός, Βέροια. Νικολάου Ευαγγελία, μαθήτρια, Φλώρινα. Νικολάου Μόνικα, φοιτήτρια, Φλώρινα. Νικολάου Σταύρος, φοιτητής, Βέροια. Νικολάου Σωφία, φοιτήτρια, Βέροια. Νικολάου Φώφρα, άνεργη, Φλώρινα. Νικολάου Φανία, συνταξιούχος, Φλώρινα. Νικολάου Χριστίνα, οικιακά, Φλώρινα. Νικολάου Χρυσούλα, οικιακά, Βέροια. Νιστάγια Φλοβή έτοιμογράφος - λογίστρια, Φλώρινα. Νόττας Δημήτριος, φοιτητής αγγλικών φιλολόγος, Σέρρες. Νταζρέ Κ. συνταξιούχος, Βόλος. Νταϊ Μαρία, ἐλεύθερος επαγγελματίας, Βόλος. Νταϊλάνης Αθανάσιος, ιδιωτικός υπάλληλος, Βόλος. Ντόλα Μαρία, συνταξιούχος, Καλαμπάκα. Νταλιπέτης Σωτήριος, φοιτητής ιστορικό- αρχαιολόγος, Ρεθύμιο. Ντάλλιος Αθανάσιος, συν. στρατιωτικός, Βόλος. Ντάνη Άννα, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Ντάνη Έλευθερία, ιδιωτική υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Ντάνη Θεοκρίτη, αθλητικός, Θεσσαλονίκη. Ντάνη Ροδούλα, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Ντάνης Ίωάννης, νομικός, Θεσσαλονίκη. Ντάνης Κωνσταντίνος, φυσιοθεραπευτής, Θεσσαλονίκη. Ντάρδα Βικτωρία, συνταξιούχος, Καλαμπάκα. Ντάρδας Κωνσταντίνος, συνταξιούχος, Καλαμπάκα. Νταφτοπούλου Ε. οικιακά, Τρίκαλα. Ντίνα Αφροδίτη, συνταξιούχος, Αλάρια. Ντίσιος Βασίλειος, συνταξιούχος, Αλάρια. Ντιούδη Γ εδομηανή οικιακά, Αλάρια. Ντιούδης Στέφανος, συνταξιούχος, Αλάρια. Ντράβα Αλεξάνδρα, καθηγήτρια αγγλικών, Αγρίνιο. Ντράβα Βασιλική, κομμώτρια, Αγρίνιο. Ξάνθη Βασιλική, οικιακά, Μέτσοβο. Ξάνθη Μαρία, οικιακά, Μέτσοβο. Ξανθοπούλου Γλυκερία, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Ξυνού Ειρήνη, συνταξιούχος Δασκάλα, Βόλος. Ξυνός Α., συνταξιούχος, Βόλος. Ξυπολάτης Ίωάννης, οδοντίατρος, Καμμένα Βούρλα. Οικονόμου Βασιλική, οικιακά, Τρίκαλα. Οικονόμου Νικόλαος, αγρότης, Τρίκαλα. Οικουτσίου Έλενη, Φλώρινα. Οξυδίου Δημήτριος, ιδιωτικός υπάλληλος, Wuppertal, Γερμανία. Ουρέιλνιθ Βενετία - Μαρία, φοιτήτρια, Αλάρια. Ουρέιλνιθ Ειρήνη, μαθήτρια, Αλάρια. Ουρέιλνιθς Αντώνιος, στρατιωτικός, Αλάρια. Ουρέιλνιθς Γεώργιος, άνεργος, Αλάρια. Ουρέιλνιθς Γεώργιος, φοιτητής, Αθήνα. Ουρέιλνιθς Π., φοιτητής, Αθήνα. Παγιών Άννα, εκπαιδευτικός, Θεσσαλονίκη. Παζαρόλογου Ιορδάνης, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Παϊλα Βαϊτσα, οικιακά, Μέτσοβο. Παϊλα Έλενη, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Παϊλα Κωνσταντίνια, οικιακά, Μέτσοβο. Παϊλα Φανή, οικιακά, Μέτσοβο. Παϊλα Χαΐδω, οικιακά, Μέτσοβο. Παϊλές Δημήτριος, εργάτης, Μέτσοβο. Παλαμά Ειρήνη, οικιακά, Άγιος Χριστόφορος. Παλαμάς Γρηγόριος, ιδιωτικός υπάλληλος, Έλευθερία. Παλιόζου Άγγελική, δημόσιος υπάλληλος, Αθήνα. Παλλά Άγγελική, οικιακά, Καλαμπάκα. Παλλά Δημήτρα, εκπαιδευτικός, Καλαμπάκα. Πάλλας Φώτιος, εκπαιδευτικός, Καλαμπάκα. Πάλλερ Κωνσταντίνια, Πρεσβυτέρα, MA, St. John's Newfoundland, Canada. Παναγιός Γεώργιος, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Παναγιός Ίωάννης, δημόσιος υπάλληλος, Μέτσοβο. Παναγιός Στέφανος, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Παναγιού Έλενη, φιλόλογος, Μέτσοβο. Παναγιού Παρασκευή, οικιακά, Μέτσοβο. Παναγιού Σωφία, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Παναγιωτίδου Έλευθερία, Άγιος Χριστόφορος. Εορδαίος. Παναγιωτίδου Δημήτριος, Οικοδόμος, Βόλος. Παναγιωτοπούλου Κωνσταντίνος, άνεργος, Βόλος. Παναγιωτοπούλου Στέφανος, ἐλεύθερος επαγγελματίας, Καρδίτσα. Παναγιωτοπούλου Εύα, Βέροια. Παναγιωτοπούλου Ευθύμια, μαθήτρια, Βόλος. Παναγιώ Ανδρομάχη, τραπεζική υπάλληλος, Περάδας. Παναγιώ Αικατερίνη, συνταξιούχος, Βόλος. Παναγιώ Έλενη, ιδιωτική υπάλληλος, Βόλος. Παναγιώ Χρυσή, δημόσιος υπάλληλος, Βόλος. Παντελίδης Γιάννης, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Παντελίδης Ίωση, συνταξιούχος, Βέροια. Παντελίδου Άννα συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Παπαβασιλείου Όρεστίης, καθηγήτης πανεπιστημίου, Θεσσαλονίκη. Παπαγιάννη Σταματία, οικιακά, Μέτσοβο. Παπαγιλέη Παρασκευή, οικιακά, Μέτσοβο. Παπαγιλέης Α., ιδιωτικός υπάλληλος, Μέτσοβο. Παπαγιλέης Β., υπάλληλος, Μέτσοβο. Παπαγιλέης Ευάγγελος, άνεργος, Μέτσοβο. Παπαγιλέης Γεώργιος, οδηγός, Βόλος. Παπαγεωργίου Γεώργιος, συνταξιούχος, Κοζάνη. Παπαγεωργίου Δημ., καθηγήτης, Θεσσαλονίκη. Παπαγεωργίου Ευάγγελος, φοιτητής, Βόλος. Παπαγεωργίου Κωνσταντίνος, Πτολεμαίδα. Παπαγεωργίου Αναστασία, οικιακά, Κοζάνη. Παπαγεωργίου Ίωάννα, δημόσιος υπάλληλος, Βόλος. Παπαδάκη Δημήτ., δημόσιος υπάλληλος, Βελιστίο. Παπαδάκη Χρυσούλα, οικιακά, Τρίκαλα. Παπαδάκης Βασίλειος, συνταξιούχος, Τρίκαλα. Παπαδημητρίου Βασιλείος, τραυματιοφορέας ΕΚΑΒ, Θεσσαλονίκη. Παπαδημιούλης Π., Καθηγήτης, Αλάρια. Παπαδοπούλου Παναγιώτης, ἐλεύθερος επαγγελματίας, Ίωάννινα. Παπαδοπούλου Παύλος, δημόσιος υπάλληλος, Φλώρινα. Παπαδοπούκος Ρ., Οδηγός, Βόλος. Παπαδοπούκος Στυλιανός, συνταξιούχος, Βέροια. Παπαδοπούλου Αναστασία, δημόσιος υπάλληλος, Αλάρια. Παπαδοπούλου Άννα, οικιακά, Τρίκαλα. Παπαδοπούλου Γεωργία, ιδιωτική υπάλληλος, Φλώρινα. Παπαδοπούλου Ευαγγελία, οικιακά, Ίωάννινα. Παπαδοπούλου Παναγιώτα, οικιακά, Φλώρινα. Παπαδοπούλου Προδρόμη, κομμώτρια, Φλώρινα. Παπαθανασίου Παναγιώτα, συνταξιούχος, Καλαμπάκα. Παπαθεοδώρου Άννα, απόφ. Λυκείου, Τρίκαλα. Παπακώστας Ανδρέας, στρατιωτικός, Αλάρια. Παπαλαζάρου Νίκη, νοσηλεύτρια, Θεσσαλονίκη. Παπαμιχάη Ασπασία, νηπιαγωγός, Βόλος. Παπαναστασίου, δημόσιος υπάλληλος, Βόλος. Παπαναστασίου Α., συνταξιούχος, Βόλος. Παπαναστασίου Ευαγγελία, οικιακά, Βόλος. Παπανικολάου Αναή, Καθηγήτρια, Αγρίνιο. Παπανικολάου Αικατερίνη, συνταξιούχος ΟΤΕ, Αγρίνιο. Παπανικολάου Ιουλία, νηπιαγωγός, Αγρίνιο. Παπανικολάου Μαλαματή, φιλόλογος, Θεσσαλονίκη. Παπασιτοπούλου Βασίλειος, Υπάλληλος, Αλάρια. Παπασιτοπούλου Έλενη, οικιακά, Αλάρια. Παπασιτοπούλου Μαρία, οικιακά, Αλάρια. Παπαρίζου Βερονίκη, κεντήτρια, Φλώρινα. Παπαρταματζή Έλενη, διοικητικός υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Παπαεπταρίου Βασιλίας, συνταξιούχος, Αλάρια. Παπαεπταρίου Έλενη, οικιακά, Αλάρια. Παπαρχοστήρι Βασιλική, Δημοτικός Υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Παπουτσή Ασπασία, οικιακά, Βόλος. Παππά Αφροδίτη, Νηπιαγωγός, Αμύνταιο. Παραδείση Ευδοκία, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Παραδείσης Ίωάννης, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Παρασκευάς Αναστάσιος, άνεργος, Καμμένα Βούρλα. Παραρτασιότου Σοφία, οικοκυρά, Βέροια. Παράλογου Δημήτριος, οδοντοτεχνίτης, Αθήνα. Παρώνη Εμμανουέλλα, τεχνικός υπολογιστών, Καλαμπάκα. Παρώνη Ζαχαρούλα, συγγραφέας, Καλαμπάκα. Παρώνης Βασίλειος, τεχνικός υπολογιστών, Καλαμπάκα. Παρώνης Δημήτριος, γλύπτης, Καλαμπάκα. Παρώνης Μόδεστος, γλύπτης, Καλαμπάκα. Πασόη Ερφύλλη, εκπαιδευτικός, Φλώρινα. Πασχάλης Γεώργιος, δημόσιος υπάλληλος, Φλώρινα. Πασχάλιδου Σταυρούλα, δημόσιος υπάλληλος, Βέροια. Πάτσα Φωτεινή, συνταξιούχος δημόσιος υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Πατανανίδης Ήλίας, Πτολεμαίδα. Πατανανίδου Παναΐλα, Πτολεμαίδα. Πατανανίδου Παρέδνα, Πτολεμαίδα. Πατανανικίδου Πολυέστη, Πτολεμαίδα. Πατσούρης Αλεξάνδρος, Τραπεζικός, Φλώρινα. Παύλη Στέλλα, επιχειρηματίας, Τρίκαλα. Παυλίδου Πετρούλα, οικιακά, Άγιος Χριστόφορος. Πάφη Ανθή, οικιακά, Μέτσοβο. Πάφη Αφροούλα, δημόσιος υπάλληλος, Μέτσοβο. Πάφη Γεωργία, οικιακά, Μέτσοβο. Πάφη Έλενη, οικιακά, Μέτσοβο. Πάφη Σοφία, οικιακά, Μέτσοβο. Πάφη Χαΐδω, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Πάφη Χαρίκλεια, οικιακά, Μέτσοβο. Πάφη Κυριάκος, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Πέλιος Μηνάς, Άγιος Χριστόφορος. Πέκος Μιχαήλ, Άγιος Χριστόφορος. Πεντερίδου Γεωργία, δασκάλα, Φλώρινα. Πεντερίδου Ελαιοβέη, συνταξιούχος, Φλώρινα. Πέντσα Έλενη, οικιακά, Μάνδρα Αττικής. Πέπιος Σπυρίδης, συνταξιούχος, Μάνδρα Αττικής. Περιστέρηδου Αθανάσιος, φοιτητής, Στεφανοβίκειο, Βόλος. Περιστερόπουλος Αλκιβιάδης, δημόσιος υπάλληλος, Στεφανοβίκειο, Βόλος. Περιστερόπουλου Βασιλική, οικιακά, Στεφανοβίκειο, Βόλος. Περιστερόπουλος Γλυκερία, ιδιωτική υπάλληλος, Βόλος. Πέτκάνη Μαρία, οικιακά, Φλώρινα. Πέτρη Έλενη, επιχειρηματίας, Μέτσοβο. Πέτρη Μαρία, επιχειρηματίας, Μέτσοβο. Πέτρη Γεώργιος, επιχειρηματίας, Μέτσοβο. Πέτρη Δημήτριος, επιχειρηματίας, Μέτσοβο. Πετρόπουλος Πασχάλης, εκπαιδευτικός, Θεσσαλονίκη. Πετροπούλου Αικατερίνη,

οικιακά, Άγρια, Βόλος. Πεχλιβανίδης Ανέστης έμπορος, Θεσσαλονίκη. Πεχλιβανίδου Ευφροσύνη, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Πήττας Ίωάννης, έμπορος, Θεσσαλονίκη. Πιάζα Βαία, ἐλεύθερη επαγγελματίας, Τρίκαλα. Πιάζα Κασσιανή, ἐλεύθερη επαγγελματίας, Τρίκαλα. Πιπέρη Χρυσή, οικιακά, Τρίκαλα. Πιπερίδου Δανιέλλα, άγιογράφος, Θεσσαλονίκη. Πιτσιούλης Δημήτριος, συνταξιούχος, Βόλος. Πλαγιαρά Ελένη, οικιακά, Αλάρια. Πλαγιαράς Κωνσταντίνος, δημόσιος υπάλληλος, Αλάρια. Πλαγιαράς Μιχαήλ, δημόσιος υπάλληλος, Αλάρια. Πλαγκανάρη Χρυσούλα, συνταξιούχος, Αλάρια. Πλαστόρας Αλέξ., τεχνικός σύμβουλος, Βόλος. Πλαστήρα Δημήτρα, μαθήτρια, Βόλος. Πλαστός Ζαφείρι, οικιακά. . Πλησιώτης Σωτήριος, γεωπόνος, Καλαμπάκα. Πλιάσσας Δημήτριος, κρεσπολήτης, Καρδίτσα. Πλιάτσικας Άγγελος, φοιτητής ΕΑΕΔ, Τρίκαλα. Πλιάτσικας Νικόλαος, γραφείο τελετών, Τρίκαλα. Ποδόρα Αριάνθη, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Πολύζος Ευθύμιος, ιδιωτικός υπάλληλος, Τρίκαλα. Πολύζος Ίωάννης, οικοδόμος, Τρίκαλα. Πολύζος Κωνσταντίνος, συνταξιούχος, Τρίκαλα. Πολύζος Νικόλαος, ιδιωτικός υπάλληλος, Τρίκαλα. Πολυμέρου Έλευθερία, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Πολυμέρου Ίφιγένεια, καθηγήτρια, Θεσσαλονίκη. Πολύση Δημήτρα, οικιακά, Τρίκαλα. Ποιμάκης Π., ιδιωτικός υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Ποιλλάκος Στέφανος, συνταξιούχος, Βόλος. Ποιύλος Αριστείδης, κομμωτής, Τρίκαλα. Ποιύλου Αικατερίνη, διοικητικός υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Ποιύλος Στέφος, Αγία Τρίδα. Ποιύρα Αναστασία, οικιακά, Φλώρινα. Ποιουτουρούδη Μαρία, οικιακά, Ν. Μοναστηρίου Λαρίσης. Ποιουτουρούδη Μαρία, συνταξιούχος, Βόλος. Ποιουτουρούδη Αναστασία, οικιακά, Ν. Μοναστηρίου Λαρίσης. Ποιουτουρούδη Αναστασία, συνταξιούχος, Βόλος. Πραβίθα Μαριάμ, οικιακά, Φλώρινα. Πραπαβέση Ευστράτια, οικιακά, Βέροια. Πρέκα Σοφία, Ίδωτική Υπάλληλος, Βόλος. Πρέκα Χρ. οικιακά, Βόλος. Πρέκα Χριστίνα, μαθήτρια, Βόλος. Πρέκας ΚΑ, μαθήτης, Βόλος. Πρέκας Κλέαρχος, μαθήτης, Βόλος. Πρέκας Λαμπρός, ιδιωτικός υπάλληλος, Βόλος. Πρίφη Μαρία, οικιακά, Φλώρινα. Πρώιος Βασίλειος, ιδιωτικός υπάλληλος, Κέλλη. Πρώιος Ίωάννης, κτηνοτρόφος, Κέλλη. Πρώιου Έλενη, οικιακά, Κέλλη. Πρώιου Έλπινική, νοσηλεύτρια, Κέλλη. Πρώιου Ιωσήφ, ακτινολόγος, Κέλλη. Πρώιου Μαρία, οικιακά, Κέλλη. Προύσαλη Έλενη, συνταξιούχος, Βόλος. Προύσαλη Δημήτ., συνταξιούχος, Βόλος. Προύση Χρυσούλα, οικιακά, Φλώρινα. Ράλλη Δημήτ, οικοκυρά, Φλώρινα. Ράιμμου Έλενη, συνταξιούχος ΟΤΕ, Θεσσαλονίκη. Ράπος Ίωάννης, ἐλεύθερος επαγγελματίας, Φλώρινα. Ράπος Δημήτριος, ἐλεύθερος επαγγελματίας, Φλώρινα. Ράπος Στάθιος, ἐλεύθερος επαγγελματίας, Φλώρινα. Ράπη Άγγελική, Λογίστρια, Κόρινθος. Ράπη Έλενη, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Ράπη Χρήστος, φοιτητής ΤΕΕΑΑ, Νεοχώρι Μεσολογγίου. Ρεγκούζα Άγγελική, συνταξιούχος εκπαιδευτικός, Θεσσαλονίκη. Ρεγκούζα Έλενη, δημόσιος υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Ρεπάκης Δημήτριος, υπάλληλος, Ν. Ιωνία. Βόλος. Ρηγιάκης Γρηγόριος, φοιτητής φυσικής, Θεσσαλονίκη. Ρηγιάκης Ευστάθιος, Άγιος Λαυρέντιος, Βόλος. Ρίζος Αθανάσιος, φύλακας φυλακών, Θεσσαλονίκη. Ριζού Έλενη, οικιακά, Φλώρινα. Ριλέεβα Κύρα, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Ροδίου Νικόλαος, εργάτης, Βόλος. Ρόζου Άννα, νηπιαγωγός, Μέτσοβο. Ρόμπα Θεοδώρα, καθηγήτρια, Φλώρινα. Ρούλης Παναγιώτης, συνταξιούχος ΤΕΒΕ, Θεσσαλονίκη. Ορφανίδου Έλπινική, Βέροια. Σάββα Αργυρή, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Σαββοπούλου Φλοβή, δασκάλα, Φλώρινα. Σαγάνη Άννα, θεολόγος, Καλαμπάκα. Σαϊνιτοπούλη Βασιλική, οικιακά, Σέρρες. Σακέρηδου Γεώργιος, κτηνοστρατός, Κός. Σακέρηγλου Έλενη, φοιτήτρια, Κοζάνη. Σαλαβάτη Ευσάνθια, οικιακά, Αλάρια. Σαλαβάτης Βασίλειος, έμπορος, Αλάρια. Σαλαβάτης Ίωάννης, λογιστής, Αλάρια. Σαλαβάτης Σπυρίδης, συνταξιούχος, Αλάρια. Σαλαβάτης Χρήστος, φοιτητής, Αλάρια. Σαλακίδου Θεοδώρα, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Σάλα Μαρία, οικιακά, Μέτσοβο. Σαλαγιάννη Ευαγγελία, συνταξιούχος, Τρίκαλα. Σαμαντζίδης Θεοχάρης, ταχυδρομικός υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Σαμαρά Έλευθερία, συνταξιούχος, Φλώρινα. Σαμαράς Γεώργιος, στρατιωτικός, Βόλος. Σαμαράς Φώτιος, φοιτητής, Σοχός. Σαμαρτζίδου Θεοδ., οδοντοτεχνίτρια, Θεσσαλονίκη. Σαπαρόνης Νικόλαος, Άννα Κλέινε, Σαπρανίδης Ίωάννης, αστυνομικός, Φλώρινα. Σαργιώτου Θεοδώρα, υπάλληλος, Τρίκαλα. Σαρκεχαγιά Αρσενία, καθηγήτρια αγγλικών, Φλώρινα. Σαρκεχαγιά Μαρία, καθηγήτρια αγγλικών - άγιογράφος, Αθήνα. Σαρκεχαγιά Χρυσούλα, οικιακά, Αθήνα. Σαρκεχαγιά - Μυρινιόπου Ελαιοβέη, καθηγήτρια αγγλικών, Φλώρινα. Σαρκεχαγιά Μιχαήλ, επιπλοποιός, Αθήνα. Σαρκατζή Μαρία, οικιακά, Βέροια. Σαρλαντζή Αικατερίνη, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Σαρλαντζή Μαρία, καθηγήτρια, Αθήνα. Σαρλαντζής Αθανάσιος, ιατρικός έπισκέπτης, Θεσσαλονίκη. Σαφά Αθηνά, Πηλιο. Σγούρα Έλενη, Οικοκυρά, Βόλος. Σγούρα Ευαγγελία, υπάλληλος, Βόλος. Σγούρα Ευαγγελία, συνταξιούχος, Βόλος. Σγούρας Απόστολος, υπάλληλος, Βόλος. Σγούρας Νικόλαος, συνταξιούχος, Βόλος. Σγούρουάλης Κωνσταντίνος, υπάλληλος, Ν. Ιωνία. Βόλος. Σδρόλια Έλενη, συνταξιούχος, Βόλος. Σδρόλια Χαρούλα, συνταξιούχος, Βόλος. Σδρόλιας Λαμπρός, άνεργος, Βόλος. Σδρόλιας Πτοκράτης, συνταξιούχος, Βόλος. Σημοδοπούλος Χρήστος, Θεσσαλονίκη. Σημιτοτή Μαρία, οικιακά, Τρίκαλα. Σιάδος Θεόδωρος, δημόσιος υπάλληλος, Έπανομη. Σιάμου Έλενη, ιδιωτική υπάλληλος, Έπανομη. Σιαπανίδου Έλενη, φοιτήτρια θεολογίας, Θεσσαλονίκη. Σιαπράς Κωνσταντίνος, αγρότης, Καρδίτσα. Σιατραβάνη Σοφία, άνεργη, Βόλος. Σιαχούλη Βασιλική, νηπιαγωγός, Κός. Σιαχούλη Έλενη, οικιακά, Αλάρια. Σιαχούλης Αναστάσιος, δειγματοκόπος άερόπλοιας, Αλάρια. Σιαχούλης Παύλος, απόστρατος, Αλάρια. Σιγνάλος Ίωάννης, στρατιωτικός, Κίμυνα Θεσσαλονίκης. Σιγνάδου Αικατερίνη, οικοκυρά, Κίμυνα Θεσσαλονίκης. Σιγνάδου Χριστίνα, οικοκυρά, Κίμυνα Θεσσαλονίκης. Σιδιρόπουλος Αντώνιος, θεολόγος-φιλόλογος, Φλώρινα. Σιδιρόπουλος Βασιλείος, αγρότης, Βέροια. Σιμόπουλος Νικόλαος, συνταξιούχος, Αλάρια. Σίμου Θέκλα, Δημοτική Υπάλληλος, Άγιος Λαυρέντιος, Βόλος. Σίμου Κατερίνα, οικιακά, Βόλος. Σίμου Χαρ., συνταξιούχος, Άγιος Λαυρέντιος, Βόλος. Σιμωνίδης Ίωάννης, φοιτητής Δασολογίας, Θεσσαλονίκη. Σιούτα Καλλιόπη, φοιτήτρια, Μέτσοβο. Σιούτα Χριστίνα, ιδιωτικός υπάλληλος, Μέτσοβο. Σιούτας Απόστολος, φοιτητής, Μέτσοβο. Σιούτας Βασίλειος, επιχειρηματίας, Μέτσοβο. Σιχιμωίρη Αφροδίτη, μαθηματικός, Ίωάννινα. Σιχιμωίρης Κωνσταντίνος, έμπορος, Ίωάννινα. Σιχιμωίρης Σεβαστιανός, μαθήτης, Ίωάννινα. Σιχιμωίρης Χρόστος, οδοντίατρος, Ίωάννινα. Σιάζος Γεώργιος, σερβιτόρος, Ίωάννινα. Σκακράτος Ίωάννης, υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Σκακράτλου Ακ., καθηγήτρια, Θεσσαλονίκη. Σκακράτλου Κυρ., όπτικός, Θεσσαλονίκη. Σκακράτλου Μαρία, έμπορουπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Σκεντερίδου Σουλτάνα, Πτολεμαίδα. Σκοτεινός Βασίλειος, πυροσβέστης, Βόλος. Σκουμή Θωμάη, συνταξιούχος, Αλάρια. Σκουμήρης Αριστείδης, συνταξιούχος, Αλάρια. Σκορδάκης Ίωάννης, δάσκαλος, Βόλος. Σκρέκος Βασίλειος, αγρότης, Καρδίτσα. Σκρέκος Αικατερίνη, οικιακά, Καρδίτσα. Σκρουμπέλα Μαρϊανθή, οικιακά, Βόλος. Σκρουμπέλος Ίωάννης, έπιπλα, Βόλος. Σκυλοδήμος Ήλίας, αξιωματικός ΕΑ, Πύλη. Σόρκου Μαρίνα, οικιακά, Βόλος. Σόρκου Μαρίνα, οικιακά, Βόλος. Σουλιώτης, ιδιωτικός υπάλληλος, Βόλος. Σουλιάνη Μαρία, εκπαιδευτικός, Βόλος. Σουφλής Ίωάννης, ἐλεύθερος επαγγελματίας, Τρίκαλα. Σουφλής Σωτήριος, βιολόγος, Τρίκαλα. Σπανόπουλος Δημήτριος, συνταξιούχος τραπεζικός, Θεσσαλονίκη. Σπύρου Σοφία, εκπαιδευτικός, Θεσσαλονίκη. Σταθοπούλος Γεώργιος, φοιτητής νοσηλευτικής, Φλώρινα. Σταϊκούδη Κυρατόα, συνταξιούχος, Βόλος. Σταϊκούδη Σταματία, νοσηλεύτρια, Βόλος. Σταϊκούδης Δημήτριος, συνταξιούχος, Βόλος. Σταϊκούδης Νικόλαος, εκπαιδευτικός, Βόλος. Σταϊουλή Αθηνά, εκπαιδευτικός, Μέτσοβο. Σταϊουλή Αθηνά, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Σταϊουλή Βασιλείος, ιδιωτ. υπάλληλος, Μέτσοβο. Σταϊουλή Νικόλαος, δημόσιος υπάλληλος, Μέτσοβο. Σταϊπουλή Σωμράτη, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Σταϊπουλής Κωνσταντίνος, ιδιωτικός υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Σταϊπουλίδου Αναστασία, φιλόλογος, Φλώρινα. Σταυράκη Αικατερίνα, οικιακά, Μέτσοβο. Σταυράκη Έλενη, οικιακά, Μέτσοβο. Σταυράκη Έλενη, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Σταυράκη Ρ., οικιακά, Μέτσοβο. Σταυράκης Γεώργιος, έυλογιγύτης, Μέτσοβο. Σταυράκης Κωνσταντίνος, εργάτης, Μέτσοβο. Σταυράκης Μιλτιάδης, ιδιωτικός υπάλληλος, Μέτσοβο. Σταυράκης Σπυρίδης, ιδιωτικός υπάλληλος, Βόλος. Σταυράδης Παν., ιδιωτικός υπάλληλος, Βόλος. Σταυρίδου Βασιλική, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Σταυρίδου Ευφράδα, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Σταυρίδου Φωτεινή, συνταξιούχος, Βόλος. Σταυρίδου Πέτρος, ζαχαροπλάστης, Φλώρινα. Σταύρου Αναστασία, γεωπόνος, Μέτσοβο. Σταύρου Απόστολος, υπάλληλος, Μέτσοβο. Σταύρου Βασίλειος, ιδιωτικός υπάλληλος, Μέτσοβο. Σταύρου Γρηγόριος, υπάλληλος, Μέτσοβο. Σταύρου Διονυσία, οικιακά, Μέτσοβο. Σταύρου Ίωάννη, υπάλληλος, Μέτσοβο. Σταύρου Ίωάννης, υπάλληλος, Μέτσοβο. Σταύρου Λαμπρινή, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Σταύρου Μιχαήλ, υπάλληλος, Μέτσοβο. Σταύρου Όλμπρια, οικιακά, Μέτσοβο. Σταύρου Παρασκευή, οικιακά, Μέτσοβο. Σταύρου Φανή, οικιακά, Μέτσοβο. Σταύρου Χρήστος, υπάλληλος, Μέτσοβο. Σταυρούλας Θωμάς, εκπαιδευτικός, Τρίκαλα. Στερεβήνι Αναστασία, Πτολεμαίδα. Στέφος Ευάγγελος, απόστρατος, Τρίκαλα. Στοιγιαννίδης Αθανάσιος, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Στοιγιαννίδου Άγγελική, ἐλεύθερος επαγγελματίας, Θεσσαλονίκη. Στοιγιαννίδου Δημήτρα, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Στοιγιαννίδου Αράδην, ἐλεύθερος επαγγελματίας, Θεσσαλονίκη. Στοιού Φωτεινή, άγιογράφος, Φλώρινα. Στοιούφου Άννα, Φλώρινα. Στράγκας Τρύφων, στρατιωτικός, Βόλος. Στράκας Αριστόδουλος, έφοριακός, Ίωάννινα. Στριπέλης Ίωάννης, αυτοκινήτητής, Μέτσοβο. Στριωμάτης Σ. Έλευθερος Επαγγελματίας, Τρίκαλα. Σωκράτους Μαρία, Νοσηλεύτρια, Φλώρινα. Σωρος Ίωάννης, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Σωρού Πολυέστη, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Σωτήριου Κωνσταντίνια, ιδιωτική υπάλληλος, Αθήνα. Σωττηροπούλου Βαία, εκπαιδευτικός, Καρδίτσα. Σωχού Θεανώ, τραπεζική Υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Ταγτανιανίδου Μαρία, λογίστρια, Θεσσαλονίκη. Τάλαρου Δημήτρα, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Τάμπα Γεωργία, οικιακά, Καλαμπάκα. Τάμπα Έλενη, κοινωνική λειτουργός, Ταμπάκη Όλγα, εκπαιδευτικός, Τρίκαλα. Ταμπάκη Μαρία, συνταξιούχος, Φλώρινα. Τάμπας Παντελής, συνταξιούχος, Καλαμπάκα. Τάνος Αθανάσιος, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Τάντη Αλεξία, ιδιωτική υπάλληλος, Φλώρινα. Τάντη Ευαγγελία, συνταξιούχος, Φλώρινα. Τάντη Ίωάννα, νηπιαγωγός, Φλώρινα. Τάντης Παναγιώτης, συνταξιούχος, Φλώρινα. Ταρταρά Φανή, συνταξιούχος, Μελέκη. Τασιόδη Αλεξάνδρα, Ίδωτική Υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Τασιούλα Φλώρινα, συνταξιούχος, Τρίκαλα. Τασιούλας Γεώργιος, συνταξιούχος, Τρίκαλα. Τασιούλας Νικόλαος, αυτοκινήτητής, Τρίκαλα. Τασιούλας Στέφανος, έυλοργος, Τρίκαλα. Τάση Αθηνά, εκπαιδευτικός, Τρίκαλα. Τάσης Ίωάννης, θεολόγος, Ίωάννινα. Τάχου Άντανα, συνταξιούχος, Τρίκαλα. Ταχτζή Αικατερίνη, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Ταχτζή Έλενη, ιδιωτική υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Τεγοπούλου Αικατερίνη, οικιακά, Βόος. Τελλίδου Ειρήνη, άνεργη, Θεσσαλονίκη. Τελλίδου Σοφία, άνεργη, Θεσσαλονίκη. Τέσια Αθηνά, φιλόλογος, Μέτσοβο. Τέσια Έλενη, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Τέσια Μαρία, οικιακά, Μέτσοβο. Τέσια Στυλιανή, οικιακά, Μέτσοβο. Τέσιος Δημήτριος, βαρελοποιός, Ίωάννινα. Τέσιος Δημήτριος, οδηγός αυτοκινήτου, Βόλος. Τέσιος Παναγιώτης, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Τέσιος Στέργιος, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Τέσιος Σπυρίδης, μάγειρας, Μέτσοβο. Τζάλα Όλμπρια, οικιακά, Τρίκαλα. Τζαννίδης Γεώργιος, συνταξιούχος, Βόλος. Τζάνου Καλλιόπη, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Τζάρου Παρασκευή, οικιακά, Μέτσοβο.

Τζαρούνης Αλέξης, υπάλληλος, Μέτσοβο. Τζαφέα Όλγα, οικιακά, Μέτσοβο. Τζεβελέκη Αναστασία, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Τζίμας Ευθύμιος, μάγειρας, Ίωάννινα. Τζιμπούλης Γεώργιος, υπάλληλος, Τρίκαλα. Τζιμπούλου Άννα, οικιακά, Τρίκαλα. Τζουβάρα Αθηνά, οικιακά, Ίωάννινα. Τζουβάρα Γεωργία, οικιακά, Ίωάννινα. Τζουβάρα Σταματία, οικιακά, Ίωάννινα. Τζουβάρας Κωνσταντίνος, συνταξιούχος, Βόλος. Τζουβάρας Μιχαήλ, υπάλληλος, Ίωάννινα. Τζουβάρας Νικόλαος, υπάλληλος, Ίωάννινα. Τζουραντζόλου Απόστολος, ιδιωτικός υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Τζωνανόπουλος Παύλος, λυκεάρχης, Θεσσαλονίκη. Τζωνανόπουλου Αφρατή, φιλόλογος, Θεσσαλονίκη. Τζώκου Μαρία, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Τζώκου Σοφία, οικιακά Θεσσαλονίκη. Τίκος Θεοφάνης, ηλεκτρονικός, Τρίκαλα. Τίκου Στέλλα, συνταξιούχος, Τρίκαλα. Τόδη Ζωή, οικιακά, Μέτσοβο. Τόδη Ιουλία, νοσηλεύτρια, Μέτσοβο. Τόδη Μαρία, οικιακά, Μέτσοβο. Τόδης Ίωάννης, έμπορος, Μέτσοβο. Τόττου Χρυσούλα, Νοσηλεύτρια, Φλώρινα. Τόκα Μάρθα, οικιακά, Φλώρινα. Τόλου Γεωργία, οικιακά, Τρίκαλα. Τοπαλογίου Κατερίνα, ιδιωτική υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Τότη Βασιλική, οικιακά, Μέτσοβο. Τότη Έλενη, συνταξιούχος, Μέτσοβο. Τόρος Κωνσταντίνος, συνταξιούχος, Φλώρινα. Τόρος Σωτήριος, αστυνομικός, Φλώρινα. Τσιτομήρης Κωνσταντίνος, ιδιωτικός υπάλληλος, Βόλος. Τσιανόπουλος Αθανάσιος, φοιτητής, Φλώρινα. Τσιανόδότηλος Ανδρέας, συνταξιούχος, Φλώρινα. Τσιανόπουλου Ζωή, νηπιαγωγός, Φλώρινα. Τσιανόπουλου Χριστίνα, νηπιαγωγός, Φλώρινα. Τσιακίτης Αδάμ, επιχειρηματίας, Μέτσοβο. Τράδρος Χρήστος, ιδιωτικός Υπάλληλος, Θεσσαλονίκη. Τριανταφύλλου Γ., Κοζάνη. Τρικλάης Δημήτριος, ιδιωτικός υπάλληλος, Καλαμπάκα. Τρικαλιώτου Φρίντα, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Τρύφων Βασίλειος, άνεργος, Φλώρινα. Τσαβδαρίδου Ευδοκία, οικιακά, Θεσσαλονίκη. Τσαγάνη Φωτεινή, Δασκάλα, Καρβάλα. Τσαγκάρης Χριστόφορος, γυμναστής, Κύπρος. Τσαγκούλη Κωνσταντίνια καθηγήτρια, Βόλος. Τσαγκούλη Μαρία, συνταξιούχος ΙΚΑ, Βόλος. Τσακίρη Μαρία, συνταξιούχος, Θεσσαλονίκη. Τσακρίδης Έλευθερίος, φοιτητής θεολογίας, Θεσσαλονίκη. Τσακμάκη Ζωή, ιδιωτική υπάλληλος, Φλώρινα. Τσανά Βανέσα, απόφοιτος ΤΕΙ, Αλάρια. Τσανά Έλενη, οικιακά, Αλάρια. Τσανάς Ευθύμιος, στρατιωτικός, Αλάρια. Τσανάς Στυλιανός, συνταξιούχος, Αλάρια. Τσαπητλή Αχγλέας, υπάλληλος, Τρίκαλα. Τσάτας Βασίλης, Βόλος. Τσέκου Δημήτρα, συντα

Σεβ. Μεσογαίας: Διати ή Έκκλησία μας έχει ως καρδιάν τής θεολογίας της τήν καθαρότητα τής Θεοτόκου

’Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος εξέδωσε τήν 19ην Νοεμβρίου τόν ακόλουθον μήνυμά, διά τήν ἐορτήν τών Εισοδίων τής Θεοτόκου:

«ΣΤΟ ΕΚΚΗΛΗΝΑ τής νηστείας τών Χριστουγέννων, στήν ἀρχή αὐτοῦ τοῦ σαρανταμήτερου, παρουσιάζεται ἡ ἐορτή τών Εισοδίων τής Θεοτόκου ἡ ὁποία προεικονίζει τόν γεγονός τής ἐλευσεως τοῦ Κυρίου καί τής Θεας Οἰκονομίας. Εἶναι μιὰ γιορτή πού δέν ἐμφανίζεται ὡς γεγονός μέσα στήν Ἁγία Γραφή, ἀλλά ἡ Ἐκκλησία μας ἀντ’εἰς τίς πληροφορίες τής ἀπό τὰ λεγόμενα ἀποκρυφα εὐαγγέλια. Εἶναι μιὰ ἀπό τίς λίγες ἐξαίρεσις πού κάνει.

Παρουσιάζεται ἡ Θεοτόκος νά προσφέρεται στὸν ναὸ σὲ ἡλικία τριῶν ἐτῶν. Τὶ δὲ εἶχε νά πρεῖ ἐνὰ τοιο γεγονός καί γιατί νά εἶναι τόσο σημαντικὸ στήν ἀντίληψή τὸν Πατέρων, οἱ ὁποῖοι τὸ προσφέρουν μέσα ἀπὸ τὴν δική τους γραφίδα καὶ τὸν δικὸ τους λόγο ὡς τροφή στοὺς πιστοὺς καὶ τὴν Ἐκκλησία; Εἶναι μιὰ ἀπὴ ἱστοριοῦλα ἡ μῆψις ἐνα θεολογικὸ γεγονότος, πού ἔχει καί κάποια ἰδιαιτέρη σημασία γιὰ τὸν κάθε ἐνα μας;

Ἡ Ἐκκλησία μας τὸν θησαυρὸ καί τὴν περιουσία τής Θεοτόκου δέν τὸν ἔχει μόνον, γιὰ νὰ τὴν ἐπικαλούμαστε μηχανικά, ἀλλὰ τὸν ἔχει τοποθετημένο στήν καρδιά τής θεολογίας τής, δηλαδὴ στήν καρδιά τοῦ μυστηρίου τής ἀληθείας τής, καὶ τὸ προσφέρει πρὸς οἰκοδομὴ ὅλων μας.

Τὸ γεγονός τῆς ἐκ παρθένου γεννήσεως τοῦ Κυρίου εἶναι ἐξαίρετικὴς σπουδαιότητος. Ὁ Κύριος δέν ἦρθε σὲ αὐτὸν τὸν κόσμῳ ἐνὰ φυσιολογικὸ τρόπο πὸ ὅλοι ἐμείς ἔχουμε ἐρθεῖ, ἀλλὰ ἔχει ἐρθεῖ μὲ κάποιον μυητιαρικό καὶ θαυματουργικὸ τρόπον· προσέρχεται ἀπὸ παρθενικὴ μήτρα.

Ἡ ὑπογράμμιση τής παρθενικότητος τῆς προελεύσεως τοῦ Κυρίου ἔχει δύο βασικά στοιχεῖα. Τὸ ἓνα εἶναι ὅτι ἐπρεπε μὲ θαύμα νὰ ἐρθεῖ ὁ Κύριος, μὲ υπερφυσικὸ δηλαδὴ τρόπο, καὶ τὸ δεύτερο εἶναι ὅτι ἐπρεπε νὰ ἐρθεῖ μὲ πεντακάθαρο τρόπο. Ἡ ἐννοια, λοιπὸν, τής παρθενικῆς γεννήσεως ἀφένος μὲν σημαίνει τὸ μὴ φυσιολογικὸ ἀλλὰ υπερφυσικὸ, καὶ ἀφετέρου τὸ καθαρό, τὸ ἀμόλυντο. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ συναντῶνται στὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία δέν τὸ σιγίζει. Εἶναι μυστήριον· δέν τὸ διαπραγματεύεται.

Στὴν σημερινὴ ἐποχὴ μὲ ὅλον αὐτὸν τὸν ὀρθόλογισμὸ πού δὲν τὰ ἀμφιβριβεῖ, ἡ Ἐκκλησία μὲ μεγάλη σταθερότητα, λιτότητα καὶ σαφήνεια τὸ προσφέρει γιὰ ὅλους μας αὐτὸ τὸ γεγονός ὡς ἀλήθεια, τὴν ὁποία καλούμαστε νὰ δεχθούμε στήν ψυχὴ μας καί νὰ τὴν μεταμορφώσουμε σὲ πνευματικὴ ἐμπειρία.

Τὰ στοιχεῖα τής καθαρότητος

Ἡ γιορτὴ αὐτῇ, λοιπὸν, εἶναι ἀφιερωμένη στήν καθαρότητα τής Θεοτόκου καὶ προκαλεῖ τὸν κάθε ἐνα μὰς σὲ μιὰ καθαρότητα βίου. Ἀλλὰ μῆψις δὲ πρέπει λίγῳ νὰ καταλάβουμε ποῖα εἶναι αὐτὴ ἡ πολυδιάστατη καθαρότητα τής Θεοτόκου;

Τὸ ΠΡΩΤΟ στοιχεῖο πού ἔχει ἡ Παναγία εἶναι ἡ καθαρότητα στήν προέλευση. Καί ἡ δικὴ τῆς γέννηση ἦταν κατὰ τὸ δυνατόν ἡ πὸ καθαρή πὸ μπουρούσι νὰ γίνει. Αὐτὸ κρύβεται πίσω ἀπὸ τὸ γεγονός ὅς οἱ γονεῖς τῆς ἦταν στεῖροι καὶ «αμφοτέρωι προβλεβήκοιεν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν» (Λουκ. α΄ 7), δηλαδὴ δέν ἔχουν μπερδεῖ νὰ κάνουν παιδοί καὶ εἶχαν γεράσει οἱ ἄνθρωποι. Καὶ αὐτὴ ἔρχεται μὲ υπερφυσικὸ τρόπο, διότι δέν εἶναι φυσικὸ δύο γέροντες νὰ γενήσουν ἐνα παιδί.

Ἐρχεται στὸν κόσμῳ καὶ μὲ καθαρὸ τρόπο, διότι πλὴν ἡ γέννησή τῆς ἀπὸ ἡλικιωμένους γονεῖς δέν εἶναι καρπὸς ἐπιθυμίας πρὸς ἡδὸν ἄλλὰ

Τὸ ἀειπάρθενον

Θὰ κλείσω καὶ μὲ μιὰ ἐκτὴ καθα-

καρπὸς ἐπιθυμίας πρὸς τεκνονογία, γιὰ νὰ γεννηθεῖ ἐνα παιδί καὶ μόνον. Γιὰ αὐτὸν τὸν λόγο ἡ προέλευση τῆς Θεοτόκου εἶναι ἐκ γονέων ἡ ὁποῖοι ἦταν στεῖροι καὶ γέροντες.

Δέν ἔχει ὁμῶς μόνον τὴν καθαρότητα στήν προέλευση τῆς. Ἐχει τὴν καθαρότητα στὸν λόγο τῆς. Ἄν ἀνοίξει κανεὶς τὰ εὐαγγέλια, δέν θὰ δεῖ φλυαρίες ἀπὸ τὸ στόμα τῆς Παναγίας, δέν θὰ συναντήσει διαλέξεις καὶ διδασκαλίες. Ἡ διδασκαλία ἀνήκει μόνον στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου καὶ ἡ ὁμολογία στὰ χεῖλι τὼν ἀποστόλων· καὶ ἀπὸ τὴν Παναγία μόνον λίγες λέξεις σὲ τρεῖς περιπτώσεις. Ἡ μιὰ συνδέεται μὲ τὴν συνάντησή τῆς μὲ τὴν Ἐλισάβετ, ἡ ὁποία στὴν οὐσία εἶναι μιὰ ἀποκάλυψη τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ. Ἡ δεύτερὴ εἶναι ἡ συνάντησή τῆς μὲ τὸν Κύριον στὸν ναὸ, ὅταν ἦταν δωδεκαετῆς καί χάθηκε. Ἐκεῖ ἐκφράζει τὴν ἀνησυχία τῆς προκαλώντας τὸν Κύριον νὰ τῆς πει τίς πατέρας καὶ μητέρα μου δέν εἶστε ἐσείς, οἱ βιολογικοὶ ἰσως γονεῖς μου, ἀλλὰ πατέρας μου εἶναι ὁ ἐν οὐρανῷ Πατέρας. Καί τρίτον, χρησιμοποεῖ τὰ λόγια τῆς, γιὰ νὰ προκαλέσῃ τὸ θαῦμα τῆς Κανὰ. Λέει στὸν Υἱό τῆς «οἶνον οὐκ ἔχουσιν» (ἰω. β΄ 3), τελειώσε τὸ κρασί, καὶ αμέσως ὁ Κύριος κάνει τὸ θαῦμα. Τρεῖς καὶ μόνον φορές. Δέν χρησιμοποιεῖ πολὺ τὸ στόμα τῆς, ὅπως ἐμμεῖς συνήθως κάνουμε δυστυχῶς καὶ περισσώτερον ἀμαρτάνουμε μὲ τὸ στόμα παρὰ ἐξαγιάζουμε τὸν λόγο μας.

ΤΡΙΤΗ καθαρότητα· δέν δέχθηκε τὸν μολυσμὸ τῆς θύραθεν κοσμικῆς γνώσεως. Ἐμεῖς, ἀνὰ τοιαυτὴ μὰς πᾶσι στὰ πανεπιστήμια, ἀν ἔχει πάρει διπλώματα, καμάρωνομεν. Λέει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ὅτι ἡ Παναγία μὲ τὸ νὰ πᾶσι τριῶν ἐτῶν στὸν ναὸ μὲτεμορφώσε τὸν ναὸ σὲ σχολεῖο τῆς, σὲ δικὴ τῆς ἐκπαιδευτήριον. Δέν δέχθηκε τὸν μολυσμὸ τῆς ἐγκόσμιος, φυσικῆς, παχυλῆς γνώσεως. Ἀπεκτησε ὁμῶς τὴν γνώση τοῦ Θεοῦ μέσα στὸν ναὸ.

Ἀνετράφη καὶ μεγάλωσε μὲ αὐτὴν τὴν ἀδολότητα καὶ ἀθωότητα. Ὅχι ὅτι εἶναι κακὸ νὰ μαθαίνουμε γράμματα, ἀλλὰ εἶναι μεγάλον αὐτὸ πὸ συνῆσθι στὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου· οἱ τῇ γνώσῃ τῆς, ὁ κόσμος τῆς ὁλως, ἦταν τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ πού τὸ ἐμάθε μέσα στὸν ναὸ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

Τὸ τρίτο λοιπὸν γνώρισμα εἶναι ἡ καθαρότητα τῆς διάνοιας καὶ τῆς σκέψῆς.

ΤΕΤΑΡΤΟ στοιχεῖο· ἡ καθαρότητα τῆς καρδιάς. Δέν εἶχε καρδιά λερωμένη ἀπὸ ἐπιθυμίες, ἀπὸ ἀπαιτήσεις, ἀπὸ ἐσωτερικὲς, ψυχολογικὲς ἀνάγκες. Αὐτὸ φαίνεται στὸ γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ἐνὼ τῆς προτείνει ὁ ἀγγελὸς τὸ μυστήριον τῆς ἐξ αὐτῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου παρθενικῶς, αὐτὴ ἡ ἴδια ταπεινῶς ὑποτάσσεται στήν δική του ἐπιμονὴ λέγοντας: «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου» γένοντι οἱ μὲ κατὰ τὸ ρῆμα σου» (Λουκ. Α΄ 38). «Δέν καταλαβαίνω γιατί σὲ ἐμένα καὶ δι’ ἐμοῦ τὸ μυστήριον, ἀλλὰ ἀφοῦ τὸ λές κατὰ παραπάνω ἔξερις ἀπὸ ἐμένα, εἰ γίνει συμφωνία μὲ τὸν λόγον σου». Αὐτὸ δέν λέγεται εὐκόλῳ ἀπὸ καρδιῆς πού δέν ἔχουν ὀρθολογισμὸ. Αὐτὸ δέν λέγεται εὐκόλῳ ἀπὸ καρδιῆς πού εἶναι μολυσμένες ἀπὸ φιλοδοξίες, ἀπὸ προσωπικὲς ἐπιθυμίες, ἀπὸ ἀκράτα θελήματα. Ἐλευθερῇ αὐτὸ αὐτὰ μὰς τὸ πιστοποιεῖ μὲ τὸν λόγο τῆς καὶ τὴν καθαρότητα τῆς καρδιάς τῆς.

Βέβαια δὲ ἦταν παράδειψη ἀν δέν ὑπογραμμίζαμε καὶ τὴν καθαρότητα τοῦ σώματος; αὐτὴν τὴν ἀντίπτυα γιὰ τὴν ὁποία μιλεῖ ἡ Ἐκκλησία, πὸ ἦταν βασική καὶ ἀπαραίτητη προϋπόθεση, γιὰ νὰ μπορέσει ἀπὸ τὸ ἴδιο σώμα νὰ δώσει φυσικὴ καὶ βιολογικὴ ὑπόσταση στὸν Κύριον.

Θὰ πᾶσι τῆς Ἐπιτροπῆς, δῆλως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δημήτριος «εἶναι μεγάλο καὶ ἐντυπωσιακὸ, λόγω τῆς δυσκολίας πού ὑπάρχει νὰ γίνουν ἐκτάρες καὶ νὰ ἀνασυρθοῦν τίς περισσότερες φορές ἀπώσυν-τεθμένα ἀνθρώπινα λείψανα». Ἡ ἐπιτελούμενη ἐργασία, ἐπεσημάνει, ἀπαιτεῖ χρόνον καὶ μεγάλῃ εὐθύνη, διότι, σημειώσε, δέν μποροῦν νὰ δοθεῖν ὁστά, ἀν οἱ ἐπισημωθένες δέν εἶναι ἀπολύτως βέβαιοι γιὰ τὸ πρόσωπο στὸ ὁποῖο ἀνήκουν. Ἐπίσης, πρόσθεσε, ὑπάρχει φροντίδα ἡ παράδοση τὸν ὁστάν στοὺς συγγενεῖς νὰ γίνετα κατὰ τὸ δυνατόν μὲ τὸν πὸν ἀνώτατον τρόπο.

Ὁ κ. Δημήτριος τόνισε τὴν σημασία τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐργασία γίνεται ἀπὸ Ἑλληνικοὺς καὶ Γκιουλντέν Πλουμέρι Κιουτσούκ, ἐκμενέωναν τὸν κ. Δημήτριον γιὰ τὴν συνοδεία τὸ πὸ πρόγραμμά τῆς Ἐπιτροπῆς, πού περιλαμβάνει τὴν Ἀρχαιολογικὴ Φάση, ἡ ὁποία ἀφορᾷ στήν ἐκταφὴ λειψάνων ἀγνοουμένων, τὴν Ἀνθρωπολογικὴ Φάση, ἡ ὁποία σχετίζεται μὲ τὴν γενετικὴ ἀνάλυση καὶ ταυτοποίηση, καὶ τέλος τὴν ἡ Φάση Ἐπιστροφῆς λειψάνων στοὺς συγγενεῖς, ἡ ὁποία ἔχει σκοπὸ τὴν παροχὴ βοήθειας στὶς οἰκονόγειες τὸν ἀγνο-

ουμένων ἀπὸ τίς δύο κοινότητες, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἀπώλεια τῶν ἀγαπημένων τους προσώπων. Ἐπίσης, ὁ κ. Δημήτριος συνομίλησε μὲ Ἑλληνικοὺς καὶ Τουρκοκύπριους ἐπιστημονίους τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ἐργὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, δῆλως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δημήτριος «εἶναι μεγάλο καὶ ἐντυπωσιακὸ, λόγω τῆς δυσκολίας πού ὑπάρχει νὰ γίνουν ἐκτάρες καὶ νὰ ἀνασυρθοῦν τίς περισσότερες φορές ἀπώσυν-τεθμένα ἀνθρώπινα λείψανα». Ἡ ἐπιτελούμενη ἐργασία, ἐπεσημάνει, ἀπαιτεῖ χρόνον καὶ μεγάλῃ εὐθύνη, διότι, σημειώσε, δέν μποροῦν νὰ δοθεῖν ὁστά, ἀν οἱ ἐπισημωθένες δέν εἶναι ἀπολύτως βέβαιοι γιὰ τὸ πρόσωπο στὸ ὁποῖο ἀνήκουν. Ἐπίσης, πρόσθεσε, ὑπάρχει φροντίδα ἡ παράδοση τὸν ὁστάν στοὺς συγγενεῖς νὰ γίνετα κατὰ τὸ δυνατόν μὲ τὸν πὸν ἀνώτατον τρόπο.

Ὁ κ. Δημήτριος τόνισε τὴν σημασία τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐργασία γίνεται ἀπὸ Ἑλληνικοὺς καὶ Γκιουλντέν Πλουμέρι Κιουτσούκ, ἐκμενέωναν τὸν κ. Δημήτριον γιὰ τὴν συνοδεία τὸ πὸ πρόγραμμά τῆς Ἐπιτροπῆς, πού περιλαμβάνει τὴν Ἀρχαιολογικὴ Φάση, ἡ ὁποία ἀφορᾷ στήν ἐκταφὴ λειψάνων ἀγνοουμένων, τὴν Ἀνθρωπολογικὴ Φάση, ἡ ὁποία σχετίζεται μὲ τὴν γενετικὴ ἀνάλυση καὶ ταυτοποίηση, καὶ τέλος τὴν ἡ Φάση Ἐπιστροφῆς λειψάνων στοὺς συγγενεῖς, ἡ ὁποία ἔχει σκοπὸ τὴν παροχὴ βοήθειας στὶς οἰκονόγειες τὸν ἀγνο-

ουμένων ἀπὸ τίς δύο κοινότητες, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἀπώλεια τῶν ἀγαπημένων τους προσώπων. Ἐπίσης, ὁ κ. Δημήτριος συνομίλησε μὲ Ἑλληνικοὺς καὶ Τουρκοκύπριους ἐπιστημονίους τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ἐργὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, δῆλως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δημήτριος «εἶναι μεγάλο καὶ ἐντυπωσιακὸ, λόγω τῆς δυσκολίας πού ὑπάρχει νὰ γίνουν ἐκτάρες καὶ νὰ ἀνασυρθοῦν τίς περισσότερες φορές ἀπώσυν-τεθμένα ἀνθρώπινα λείψανα». Ἡ ἐπιτελούμενη ἐργασία, ἐπεσημάνει, ἀπαιτεῖ χρόνον καὶ μεγάλῃ εὐθύνη, διότι, σημειώσε, δέν μποροῦν νὰ δοθεῖν ὁστά, ἀν οἱ ἐπισημωθένες δέν εἶναι ἀπολύτως βέβαιοι γιὰ τὸ πρόσωπο στὸ ὁποῖο ἀνήκουν. Ἐπίσης, πρόσθεσε, ὑπάρχει φροντίδα ἡ παράδοση τὸν ὁστάν στοὺς συγγενεῖς νὰ γίνετα κατὰ τὸ δυνατόν μὲ τὸν πὸν ἀνώτατον τρόπο.

Ὁ κ. Δημήτριος τόνισε τὴν σημασία τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐργασία γίνεται ἀπὸ Ἑλληνικοὺς καὶ Γκιουλντέν Πλουμέρι Κιουτσούκ, ἐκμενέωναν τὸν κ. Δημήτριον γιὰ τὴν συνοδεία τὸ πὸ πρόγραμμά τῆς Ἐπιτροπῆς, πού περιλαμβάνει τὴν Ἀρχαιολογικὴ Φάση, ἡ ὁποία ἀφορᾷ στήν ἐκταφὴ λειψάνων ἀγνοουμένων, τὴν Ἀνθρωπολογικὴ Φάση, ἡ ὁποία σχετίζεται μὲ τὴν γενετικὴ ἀνάλυση καὶ ταυτοποίηση, καὶ τέλος τὴν ἡ Φάση Ἐπιστροφῆς λειψάνων στοὺς συγγενεῖς, ἡ ὁποία ἔχει σκοπὸ τὴν παροχὴ βοήθειας στὶς οἰκονόγειες τὸν ἀγνο-

ουμένων ἀπὸ τίς δύο κοινότητες, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἀπώλεια τῶν ἀγαπημένων τους προσώπων. Ἐπίσης, ὁ κ. Δημήτριος συνομίλησε μὲ Ἑλληνικοὺς καὶ Τουρκοκύπριους ἐπιστημονίους τῆς Ἐπιτροπῆς.

ρότητα ἡ ὁποία εἶναι λίγῳ δύσκολο νὰ τὴν καταλάβουμε, ἀπλὸς ὁμῶς θὰ τὴν ἀναφέρω. Ἡ Παναγία ὀνομάζεται «αειπάρθενος», πού σημαίνει ὅτι τὴν παρθενικότητά τῆς δέν τὴν ἔχασε μὲ τὸν χρόνον, δέν ἦταν παρθενικὴ μόνον, γιὰ νὰ γεννησε τὸν Κύριον ἡ μήτηρ τῆς, ἀλλὰ παρέμεινε παρθενικὴ καὶ στὸ σῶμα καὶ στήν ψυχὴ τῆς διὰ πάντος. Αὐτὸ θὰ εἶναι ἀειπάρθενος, πάντοτε παρθένη. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι εἶχε καὶ τὴν καθαρότητα τοῦ χρόνου. Δέν εἶχε τοὺς λεκέδες, πού ἀρρίνην ὁ χρόνος πᾶν στήν πορεία ἐνὸς ἀνθρώπου. Πολλὰς φορές ζοῦμε μιὰ ἐμπειρία, ἔχουμε μιὰ ἔξαρση, ἡ καρδιά μας λειτουργεῖ σὲ κάποια ἡρόδα πνευματικὴ καὶ μετὰ ἀπὸ λίγῳ ἐρχονται τὰ γεγονότα, διαδέχονται οἱ καταστάσεις ἡ μὴ τὴν ἄλλη καὶ οἱ λεκέδες τοῦ χρόνου μπαίνουν πᾶν στήν ζωὴ μας ἀνὰ σφραγίδες, πού δέν βγαίνουν μετὰ.

Τὴ καθαρότητα λοιπὸν γενικευμένη δέν μπορεῖ κανεὶς νὰ συναντήσει στὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου! Γι’ αὐτὸ καὶ τὴν ἀξιάνει ὁ Κύριος νὰ ἔχει ἄλλα τέσσερα χαρακτηριστικά. Ἐχει τέσσερα ὀνόματα πού τὸν ἀκόμει νὰ ἐπαυλαχθῇ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἐλευθερίας. Ἡ τελευταία παρατήρησή του «**Δέν εἶναι γιὰ Μοναστήρια στήν σημερινὴ ἐποχὴ**», ἐμφανῶς καταδεικνύει τὸ ὀλοήμερο τῆς ἐκκοσμικεύσεως.

Εἶναι πρῶτον ἡ πύλη του οὐράνου· εἶναι πύρτα μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία εἰσερχοῖται κανεὶς στὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ. Σὲ ἐνα χώρο δέν μπαίνει ἀπὸ τὸν τοῖχον. Χρειαζεται νὰ μπεῖ ἀπὸ μιὰ πύρτα. Καὶ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ σὺν κυρία εἰσὸδὸ τοῦ ἔχει τὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου. Εἶναι ἡ πύλη τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ.

Δεύτερον· ἔγινε κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ, χώρος πού φανερώνει ὁ Θεὸς τὰ μυστικά του, χώρος ὁ ὁποῖος γνωρίζει τὸν Θεὸ στοὺς ἀνθρώπους. Κάθε ἐνας ἀπὸ ἐμᾶς, πού μπορεῖ νὰ ἀποκαταστήσῃ μιὰ πνευματικὴ σχέση καὶ ἐπικοινωνία μὲ τὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου, γνωρίζει ὅτι τὴν Θεοτόκὸ μόνον, κυρίως γνωρίζει τὸν Θεὸ.

Καὶ ὁμὶ μόνον αὐτὸ, ἀλλὰ εἶναι καὶ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ, τόπος ἀναπαύσεως τοῦ Θεοῦ, τόπος ὅπου ὁ Θεὸς πραγματικὰ εὐφράσσεται, τόπος ὅπου ὁ Θεὸς πραγματικὰ θεωρεῖ ὅτι ὑπάρχει κοινωνία μαζί Του. Ἐτοῖ εἶναι ἡ Παναγία μας.

Καὶ τέλος, εἶναι καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὁ τόπος πού φανερώνεται τὰ θαύματα τοῦ Θεοῦ, αὐτὰ πού ξεπερνοῦν τὴν λογικὴ μας, αὐτὰ πού καταργοῦν τὴν παχύτητα καὶ τὴ μικρότητα μας, αὐτὰ πού ἐξαφανίζουν τὴν λογικὴ μας καὶ φανερώνουν τὴν ἄλλη λογική· αὐτὰ πού ἀποκαλύπτουν τὴν ἄλλη ζωὴ, καταδεικνύουν ἐνα ἄλλον κόσμον, τὸν πραγματικὸ κόσμον, τὸν κόσμον στὸν ὁποῖον καλεῖται ὁ καθένας μας νὰ μπει μέσα καὶ νὰ ζήσει.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου. Εἶναι πεντακάθαρον, εἶναι ναὸς, εἶναι σκηνή, εἶναι κατοικητήριον, εἶναι πύλη τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁδὸς, γιὰ νὰ χρίσουμε ὁ καθένας μὰς τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία μας τὴν χαίρεται αὐτὴν τὴν γιορτῇ, τὴν πανηγυρίζει καὶ θέλει σὲ αὐτὴν τὴν χαρὰ, σὲ αὐτὸ τὸ πανηγύρι νὰ συμμετέχουμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως.

Εὐχόμαι νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς μὲ τὸ παράδειγμα τῆς καθαρότητος τοῦ προσώπου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μέσα ἀπὸ τὴν δικὴ τῆς πύλη νὰ εἰσεδελύσουμε ὅλοι στὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μπορέσουμε ὑστερα ἀπὸ ἐνα μῆνα νὰ τὸν συναντήσουμε κι ἐμμεῖς «μετ’ ἡμῶν», μαζί μας, μέσα στήν καρδιά μας, τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων καὶ νὰ κρατήσουμε διαρκῶς αὐτὸν τὸν θησαυρὸ στήν πορεία μας σ’ αὐτὴν τὴν ζωὴ, ἕως ὅτου αὐτὸν τελείαν ἐννοῖαν καὶ ὁχι δι’ ἐσώτρου ἐν αἰνίγματι, ἀλλὰ πρόσωπο πρὸς πρόσωπον, νὰ τὸν ἀντικρίσουμε στήν Βασιλεῖα Του. Ἀμήν».

Ἡ Ἐκκλησία μας τὴν χαίρεται αὐτὴν τὴν γιορτῇ, τὴν πανηγυρίζει καὶ θέλει σὲ αὐτὴν τὴν χαρὰ, σὲ αὐτὸ τὸ πανηγύρι νὰ συμμετέχουμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως.

Εὐχόμαι νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς μὲ τὸ παράδειγμα τῆς καθαρότητος τοῦ προσώπου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μέσα ἀπὸ τὴν δικὴ τῆς πύλη νὰ εἰσεδελύσουμε ὅλοι στὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μπορέσουμε ὑστερα ἀπὸ ἐνα μῆνα νὰ τὸν συναντήσουμε κι ἐμμεῖς «μετ’ ἡμῶν», μαζί μας, μέσα στήν καρδιά μας, τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων καὶ νὰ κρατήσουμε διαρκῶς αὐτὸν τὸν θησαυρὸ στήν πορεία μας σ’ αὐτὴν τὴν ζωὴ, ἕως ὅτου αὐτὸν τελείαν ἐννοῖαν καὶ ὁχι δι’ ἐσώτρου ἐν αἰνίγματι, ἀλλὰ πρόσωπο πρὸς πρόσωπον, νὰ τὸν ἀντικρίσουμε στήν Βασιλεῖα Του. Ἀμήν».

Ἡ Ἐκκλησία μας τὴν χαίρεται αὐτὴν τὴν γιορτῇ, τὴν πανηγυρίζει καὶ θέλει σὲ αὐτὴν τὴν χαρὰ, σὲ αὐτὸ τὸ πανηγύρι νὰ συμμετέχουμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως.

Εὐχόμαι νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς μὲ τὸ παράδειγμα τῆς καθαρότητος τοῦ προσώπου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μέσα ἀπὸ τὴν δικὴ τῆς πύλη νὰ εἰσεδελύσουμε ὅλοι στὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μπορέσουμε ὑστερα ἀπὸ ἐνα μῆνα νὰ τὸν συναντήσουμε κι ἐμμεῖς «μετ’ ἡμῶν», μαζί μας, μέσα στήν καρδιά μας, τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων καὶ νὰ κρατήσουμε διαρκῶς αὐτὸν τὸν θησαυρὸ στήν πορεία μας σ’ αὐτὴν τὴν ζωὴ, ἕως ὅτου αὐτὸν τελείαν ἐννοῖαν καὶ ὁχι δι’ ἐσώτρου ἐν αἰνίγματι, ἀλλὰ πρόσωπο πρὸς πρόσωπον, νὰ τὸν ἀντικρίσουμε στήν Βασιλεῖα Του. Ἀμήν».

Ἡ Ἐκκλησία μας τὴν χαίρεται αὐτὴν τὴν γιορτῇ, τὴν πανηγυρίζει καὶ θέλει σὲ αὐτὴν τὴν χαρὰ, σὲ αὐτὸ τὸ πανηγύρι νὰ συμμετέχουμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως.

Ἡ ἐκκοσμικευμένη υπόδειξις τοῦ Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη πρὸς τὸν Ἅγιον Νεκτάριον

Τὸῦ **Β. Χαράλαμπος**, θεολόγου

ΟΡΑΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, εἰς τὸ βιβλίον του **«Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος»** (τὼν ἐκδόσεων τῶν **“Ὁρθόδοξου Τύπου”**), διασώζει ἓνα **περιστατικό** πρὸς τὸν **Πατριάρχη Μελέτιο Μεταξάκη** καὶ τὸν **Ἅγιον Νεκτάριον**. Τὸ φιλομνοναχο καὶ ασκητικὸ φρόνημα τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, προσέκρουσε στήν ἐκκοσμικευμένη στάση τοῦ Πατριάρχῃ Μελετίου Μεταξάκη, στὴν ὁλοκληρωμένη τοῦ κτιστοῦ κόσμου ἐρείπιμωμον Μοναστηρίου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (ἡ οποία μετὰ τὴν ἀναστήλησιν τῆς ἀφιερώθηκε στήν Ἁγία Τριάδα. Θὰ πρέπει νὰ προσθέσωμε ὅτι ἡ ἐπίσημη ἀναγνώριση τῆς Μονῆς ἐγινε μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ ἁγίου στίς 15 Μαΐου 1924.

Πρὸς τοῦτο ἡ εὐγνωμονοῦσα Ἐκκλησία, εἰς τὰ Προσόμια τοῦ Ἑσπερινοῦ, “Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ” ψάλλει “τὴν Μονὴν ἦν ἀνηγάρας καὶ κανὼς τετιχηκας, εἰς ψυχῶν Νεκταρίου περιποισιν...» καὶ “ὁδὸν ἐν Αἰγίνῃ, Προσφώνω ἐγγέλεις, Μονὴν σεπτήν” ὁμοίως.

Κατὰ τὸν λόγο τοῦ Προφήτῃ Ἰωὴλ “ἐζήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἐφέλαστο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ” (Ἰωὴλ 2,18) καὶ ὅντως Ἅγιον Νεκτάριον, “τὸν νεοφανῆ φωτιστῆ τῆς Ἐκκλησίας” (Δοξαστικὸ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ) ἀνέδειξε “ἐν ἐσχάτοις χρόνοις”. Ὅπως εἶχε προσεῖπὶ ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, “ἡ Αἴγινά θὰ γίνει, τὸ Ἅγιον” Ὅρος τῶν Μοναζουσῶν”, ἐτοῖ καὶ ἔγινε. Περὶ τὰ δέκα γυναικεῖα Μοναστήρια λειτουργοῦν στὴν Αἴγινά.

Τὸ ἐπακόλουθο γιὰ τὸν Ἅγιον Νεκτάριον,

